

Ordre du jour

1. 5225 - Débat d’orientation sur l’actuel système d’aide et de protection de la jeunesse au Luxembourg

(Rapport de la Commission spéciale „Jeunesse en détresse“ - Discussion générale)

2. Ordre du jour

Au banc du Gouvernement se trouvent: Mme Marie-Josée Jacobs et M. Luc Frieden, Ministres.

(Début de la séance publique à 9.01 heures)

M. le Président.- D’Sitzung ass op.

Huet d’Regierung der Chamber iergendwellech Matdeelungen ze maachen?

(Négation)

Dat ass net de Fall.

Fir haut de Moien hu mir op eisem Ordre du jour eng Orientéierungsdebatt iwwert de Jugendschutz. D’Riedezäit ass nom Modell zwee festgeluecht. Et sinn agedroe bis elo déi Häre Bodry, Schroell, Jaerling, Urbany a Ripinger. D’Wuert huet elo de Rapporteur vun der Orientéierungsdebatt, déi honorable Madame Marie-Josée Frank.

(Interruptions)

M. Lucien Weiler (CSV).- Doriwwer diskutéiere mir haut de Moien, mä si wäert an e puer Sekunden hei sinn.

(Interruptions et hilarité)

1. 5225 - Débat d’orientation sur l’actuel système d’aide et de protection de la jeunesse au Luxembourg

Rapport de la Commission spéciale „Jeunesse en détresse“

Mme Marie-Josée Frank (CSV), rapportrice.- Här President, Dir Dammen an Dir Hären, all Kand a Jugendlechen huet d’Recht sech a senger Individualitéit entfalen ze kënnen. Déi meescht vun eisen ongeféier 100.000 Kanner a Jugendleche ënner 18 Joer kommen an eiser Gesellschaft ouni gréisser Problemer zurecht, an entwéckle sech zu eegeverantwortlechen a gemeinschaftsfäege Perséinlechkeeten. Leider hunn een Deel vun eise Kanner a Jugendlechen schwéier perséinlech oder familiär Problemer a sinn op extern Hëllef- a Schutzmoossnamen ugewisen.

D’Nout vun de Kanner huet vill Wuerzelen, déi oft matenee verstréckt sinn. En Dysfonctionnement um Niveau vun der Familljen gëtt oft als Ursaach vun der Nout vun de Kanner a Jugendlechen zitéiert. Dësen Dysfonctionnement léisst sech sécher gréisstendeels duerch erklären, dass eis Gesellschaft sech an deene leschte Jorzénge net staark verännert huet. Mobilitéit an Innovatioun kennzeechent d’Gesellschaft vum 21. Jorhonnert. Dës Entwécklung brénge vill Opportunitéit mat sech, mä stinn awer och fir vill Contrainten. Upassungsfäegkeet, Flexibilitéit an Autonomie sinn an ëmmer méi grouse Moosse gefrot, mam Resultat, dass ëmmer méi Leit sech iwwerfuert fillen an de gesellschaftlechen Erausforderungen net méi gewuess sinn. Si sinn net méi d’Acteuren an Innovatioun eegene Liewen. Dëst Gefill vun Iwwerforderung zeechent sech am private Liewen an der Familljen erëm.

Et dierf ee sech also net verwonnere, wann Elteren, déi ëmmer méi Schwierigkeete mat sech selwer hunn a fir dem gesellschaftlechen Tempo nozoukommen a sech an der Gesellschaft ze positionéieren, sech doduerjer an der Roll als Papp oder Mamm dachs iwwerfuert fillen. Si sinn esou mat der Bewältigung vun hiren eegene Problemer beschäftegt, dass se

weder Zäit nach Energie hunn, fir sech ëm d’Erzéiung vun hire Kanner adequat ze bekëmmere, an domadder si ganz oft d’Kanner sech selwer iwwerlooss a fanne keen Halt méi an der Familljen. Bei verschiddenen Elteren ass den Drock esou grouss, dass se op Medikamenter, Alkohol oder Gewalt zréckgräifen - Gewalt géint de Partner, Gewalt géint d’Kanner. Zum Beispill massiv Gewalt an der Familljen hemmt d’Entwécklungschancé vun de Kanner a ganz oft ginn si spéiderhi selwer Täter.

Déi gesellschaftlech Entwécklung spigelen sech och um Niveau vun de Familljestructuren also erëm. Den traditionelle Familljemodell, wéi mir en a Jorhonnerten a Jorzénge kannt hunn, ass anescht ginn. Nei Forme vum Zesummeliewen entstinn an d’Familljeliewen ass, wéi gesot, anescht ginn, an et gëtt ëmmer méi monoparental Familljen oder zesummegegate Familljen. Dës Ännerunge bedeite fir bestëmmte Kanner e Verloscht vu Repèren, wat sech negativ op hiren Perséinlechkeetsopbau kann auswirken.

Ee Kand alleng grousszezéien stellt och oft als eng enorm Erausforderung duer. D’Liewenskonditiounen vun engem Allengerzéiende sinn oft méi schlecht an Termé vum Disponibilitéit, Gedold, Ausdauer a Verständnes wéi déi vun enger Koppel, déi zesummeliefert a gemeinsam Verantwortung fir hirt Kand hält. En Allengerzéienden, meeschtens Fraen, riskéieren och méi schnell an Aarmut ze verfalen. No den Donnéeën vum CEPS waren iwwer ee Véirel vun den allengerzéienden Elteren am Joer 2000 aarm. Als aarm gëllt eng Persoun, déi dem Stot ugehéiert, wa se mat engem Revenu vu manner wéi 60% vum Duerchschnittsrevenu vun de private Stéit auskomme muss.

Also, finanziell Schwierigkeete vun den Eltere kënnen Auswierkungen op dat physescht oder psychologescht Wuelbefanne vun de Kanner hunn. Perséinlech Facteure wéi zum Beispill eng Krankheet, mat physescht oder psychologeschen Defiziter, souwuel bei den Eltere wéi bei de Kanner, bestëmmen och d’Wuelbefanne vun de Kanner an hire Familljen. Ee Kand mat Verhaltensstéierungen, déi net vu Klenge um erkannt ginn, an dat net richtig encadréiert ginn ass, riskéiert als Jugendlechen a spéiderhin als Erwuessene mat groussen Integratiounsschwierigkeeten an der Gesellschaft konfrontéiert ze ginn.

Niewent der Famillje spillen aner institutionell Milieuen eng wichteg Roll an der Entwécklung an an der Entfaltung vum Kand, wéi zum Beispill d’Schoul. D’Nout vun de Kanner kann hiren Ursprung also och an der Schoul fannen. Den Opbau vun eise Schoulsystem, deen eng gutt Maîtrise vun de Sprooche virusetzt, stellt fir vill Kanner mat Léierschwierigkeeten an de Sproochen eng immens Belaaschtung duer. De Leeschtungsdruck an der Familljen an an der Schoul, dee wéi de Leeschtungsdruck an der Gesellschaft an deene leschte Joren zougehooll huet, hält net all Kand aus. Bulimie, Anorexie, Alkoholkonsum an Droge oft och all Forme vu Gewalt sinn oft Äntwerte vun de Kanner op dësen Drock.

Et wär nach viles ze soen, wat d’Ursaache vun der Nout vun de

Kanner respektiv wat d’Forme vun dëser Nout ugeet. Et war awer net d’Zil vun der Kommissioun eng wëssenschaftlech Etüd iwwer eis Jugend ze erstellen an all méiglech Problemer vun eise Kanner ze analyséieren. Et ass der Kommissioun „Jeunesse en détresse“ vill méi drëm gaangen iwwer bestëmmten Aspekter vun der Problematik Jugend an Nout nozedenken, an déi bestoend Hëllef- a Schutzmoossnamen op d’Uspréck vun haut ze ënnersichen.

Ech erënneren drun, dass d’Spezialkommissioun „Jeunesse en détresse“ de 4. Abrëll 2000 vun der Chamber an d’Liewe geruff ginn ass, nodeem d’Chamber ënner anerem am Kader vun den Aarbechten vun der Commission „Stupéfiants“ festgestallt hat, dass eis Jugendhëllef an eise Schutzsystem oft net méi de Besoiné vun de Kanner a vun de Jugendleche vun haut ugepasst wär. D’Aarbechte vun der Kommissioun hu sech net op d’Analys vum Gesetz vun 1992 limitéiert, obschonn dat Wesentlecht vun eise Jugendschutz an dësem Text enthalten ass. Et bleift, dass aner Texter och eng Inzidenz op de Jugendchutz kënnen hunn, esou dass et ubruecht war, och dës Texter ze examinéieren.

Iwwert de legislativen Aspekt eraus spille strukturell Elementer ebenfalls eng wichteg Roll am Beräich vun der Jugendhëllef an dem Jugendchutz, soudass de strukturellen Aspekt och vun der Kommissioun analyséiert ginn ass. D’Kommissioun hofft, dass d’Regierung, déi enger Reform vum Gesetz vun 1992 schafft, sech an hire Aarbecht inspiréiert an eis Proposen integréiert. Ech wäert spéiderhin nach eng Keier op dese Punkt zréckkommen.

Wat d’Aarbechtsweis vun der Kommissioun ugeet, ass ze bemierken, dass d’Kommissioun Kontakt mat verschiddene Vertrieeder vum sozialen Netz, vun der Magistratur, dem Parquet, der Familljeministesch an dem Justizminister opgehooll huet. Mir hu versicht d’Léisch vum de Leit, déi geruff gi sinn, sou opzestellen, dass se déi ënnerschiddlechst Weltanschauunge géif erëmspigelen. Iwwert d’Halschent vun eise 27 Sëtzunge vun der Kommissioun waren also Entrevuë mat dem Secteur social, de Riichter an de Vertrieeder vum Parquet consacréiert. Och eng Visite op Dräibur ass organiséiert ginn.

D’Kommissioun konnt am Kader vun enger Réunioniointe mat der Petitiounskommissioun, déi zum Thema d’Gewalt, a virun allem déi jugendlech Gewalt hat, eng Rei vun auslänneschen Experté wéi zum Beispill Psychologen oder Kriminologen héieren.

Ech wëll op dëser Plaz all deenen häerzlech merci soen, déi un deene Réunionen an der Kommissioun deelgeholl hunn, an eis Ried an Äntwert gestanen hunn.

Ech erlaabe mer hei kuerz op eng Kritik anzugeen, déi an dësem Kontext viru kuerzem gemaach ginn ass. Et ass der Kommissioun virgeworf ginn, dass mer keng Entrevuë mat betraffene Jugendlechen haten. Ech ginn zwar ze bedenken, dass et sécher schwéier gewiescht wär, fir d’Kanner an d’Jugendlecher de Politiker Ried an Äntwert ze stoen. Doriwwer eraus huet d’Kommissioun mat A.s.b.l.e geschwat, déi speziell am Interesse vun de Kanner schaffen - wéi zum Beispill d’„Protection des droits de l’enfant“ -, déi vill Experienzen um Terrain gesammelt hunn, an eng Zort Porte-parole vun de Kanner waren.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, d’Nout vun de Kanner an

der Jugend ass keng nei Problematik. Si huet schonn ëmmer existéiert. Et ass awer eréischt säit dem leschte Jorhonnert, dass d’Iddi vun enger Jugendpolitik, déi den Akzent op de Schutz vun de Kanner an de Jugendleche setzt, opkomm ass. Wann d’Chrëschtentum d’Fundament zur Unerkennung vun de Kanner als „sujets de droit“ geluecht huet, andeem et d’Gläicheit tëschent de Mënschen an d’Flichte vun den Eltere vis-à-vis vun hire Kanner proklaméiert huet, an de Code civil vun 1804 fir d’éischt d’Wäertstellung vum Kand um rechtlechen Niveau festgehalten huet, hu mir misse bis 1939 waarden, fir dass ee sech vun der Noutwendegkeet vu schützende Moossname bewosst ginn ass.

D’Gesetz vum 2. August 1939 stellt ee wichtige Schrëtt um Niveau vum Jugendschutzgesetz duer. Dëst Gesetz huet innovéiert andeem een d’Schafung vun enger neier Juridictioun, dem Jugendgericht a spezifesch Regele virgesinn huet. An dësem Kontext muss ee bemierken, dass d’Jugendgericht deemools nëmmen a bestëmmte Fäll zoustänneg war. Et konnt nëmmen agräife wann de Jugendleche sech engem Delikt oder engem verwerflichen Akt schëlleg gemaach huet. Et ass eréischt zënter 1971, dass d’Jugendgericht och dann agräife kann, wann d’Gefor, där de Mineur ausgesat ass, net vun him mä vu senger Famill ausgeet. De Législateur huet 1971 fir d’éischte Keier unerkannt, dass d’Kanner an d’Jugendlecher Affere vu verschiddene Forme vu schlechter Behandlung a Mësshandlung kënnen sinn, respektiv dass se sech stroffalleg maache kënnen, ouni elo mussen no engem bestëmmte Feelverhale bei den Elteren ze sichen. Säit 1971 kënnen och stroffalleg Jugendlecher iwwer 16 Joer virun der normaler Juridictioun convoquéiert ginn, am Fall wou schützende Moossnamen net duerginn.

D’Gesetz vun 1971 ass duerch dat aktuellt Gesetz vun 1992 ersat ginn. Dëst Gesetz huet awer keng fundamental Ännerung um legislative Kader mat sech bruecht, ausser dass dëst Gesetz déi ëmstridde Moossnam agefouert huet, dass d’Elteren am Kader vun engem Placement d’Autorité parentale verléieren.

Am soziale Secteur huet sech och viles geännert säit de 60er Joren, wou de Stat ugefaangen huet iwwer eng Interventioun an dësem Beräich nozedenken an am Laf vun de Joren d’Form vun enger Subventioun vun deene verschiddene sozialen Träger ugehooll huet. Säit dem ASFT-Gesetz vun 1998 huet sech also d’Verhältnis tëschent dem Stat an dem soziale Secteur verstärkt.

Mir hunn eis am Laf vun de Joren a Jorzénge wesentlech Mëttele ginn an Instrumenter geschaf, déi direkt oder indirekt zum Thema hu Problemer virzebeugen, respektiv de Kanner an hire Familljen Encadrementer unzebidden. Ech denken do u Jugendhaiser, Foyeren, Informatiounsservice oder souguer un de ganze Réseau vun de Crèche an den Opfangstrukture fir d’Kanner während dem Dag, wann d’Eltere schaffe ginn. Och all deenen, déi bis elo an deene Secteure geschafft hunn, wëll ech fir hirt Engagement häerzlech merci soen.

Dës Strukturen, dës Mëttelen a Moossname sinn an deene leschte Joren, virun allem vun soziale Milieu als inadequate oder als net ausräichend kritiséiert ginn.

Op där anerer Säit ass d’Magistratur, ee vun eisen Haaptacteuré vum Jugendschutz, vun eise System iwwerzeegt, och wa se déi eng oder aner Ännerung oder Präzisioun virschléit. D’Kriticke si breet gefächert, déi meescht betreffen d’Gesetz vun 1992 a virun allem déi schützend Philosophie vum Gesetz, déi och fir verschiddener

dat sozialpädagogescht Handle beaflosst. D’Gesetz géif d’Fürsorge an net d’Hëllef an de Mëttelpunkt setzen. D’Tatsaach, dass d’Belsch a mir déi eenzeg zwee Länner wieren, déi nach ëmmer kee Jugendstrafgesetz hätten, gëtt vun de Géigner vun eise System als Beweis vu senger Inadaptatioun duergestallt. Si plädéiere fir eng kloer Trennung tëschent Jugendhëllef a Jugendschutzgesetz. De stroffällege Jugendleche muss an hiren Ae sanctionnéiert ginn. Schützend Moossnamen hätten eng stigmatiséierend Wierkung. De Jugendleche wär sech net senges schwéiere Feelverhale bewosst.

D’Kriticker vun dësem Modell schwätzen sech och fir e System aus, deen en Transfert vu Kompetenz vum der Justiz op administrativ Instanze géif mat sech bréngen. De Richter soll sech an hiren Ae esou vill wéi méiglech aus dem ganze Jugendschutz eraushalen.

E weidere kritesche Punkt betrëfft den Transfert vun der Autorité parentale am Fall vun engem Placement. Den Artikel 11 vum Gesetz vun 1992 gesäit vir, dass wann e Kand definitiv placéiert gëtt, d’Autorité parentale, dat heescht d’Rechter déi d’Eltere vis-à-vis vum Kand hunn, der Opfaangstruktur oder -persoun iwwerdree ginn. Fir d’Gegner vun eise System géif esou eng Dispositioun weder d’Participatioun nach d’Responsabilitéit vun den Eltere förderen. D’Feele vun enger eegestänneger Prozedur virun dem Jugendrichter, d’Méiglechkeet dass d’Justiz e Kand provisoersch placéiere kann ouni am Viraus mat sengen Eltere geschwat ze hunn, geschweige gewarnt ze hunn, oder nach d’Tatsaach, dass d’Revisionsfristen immens laang sinn oder dass fir verschidden Diskussiounen kee Recours stricto sensu geet, sinn aner Punkten, déi kritiséiert goufen.

Net jidderee vun der Kommissioun, dee gehéiert ginn ass, huet sech esou kritesch par rapport zu eise System ausgeschat. D’Magistraten hu sech éischer positiv ausgeschat. An hiren Ae kann een déi jugendlech Delinquenz nëmme bekämpfen, andeem ee sech mat den Ursaache vun de Phenomeener auserne setzt an déi probéiert ze léisen. Or et stellt ee fest, datt déi meescht Jugendlecher, déi stroffalleg sinn, Problemer an der Famill hunn. Delinquenz ass och oft eng Reaktioun op Integrationsproblemer an der Schoul oder psychologesche Problemer vum Kand selwer. Fir d’Verfechter vun eise System kann et net sinn, dass e Kand sanctionnéiert gëtt fir d’Feelverhale vu sengen Elteren oder well et ni richtig encadréiert ginn ass.

Dës Verfechter schwätzen sech och géint de System aus, deen en Transfert vu Kompetenz vum der Justiz géif mat sech bréngen. D’Magistrate mengen et wier net opportun, den Artikel 11 vum Gesetz vun 1992 ëmzeänneren. De Parquet huet sech fir d’Méiglechkeet ausgeschat, den Elteren a verschiddenen Hypothesen d’Autorité parentale zréckzeginn.

Um gerichtleche Plang kann een zwou Fuerderungen ervirhiewen, déi fir vill Diskussiounen gesuergt hunn: d’paritétesch Zesummesetzung vum Jugendgericht an deem seng Partialitéit. Verschidde Leit, déi mir, am Kader vun dësen Aarbechten, gehéiert hunn, stelle sech als Alternativ zum aktuelle System ee Geriicht vir, dat sech aus dräi Leit géif zesummesetzen: engem professionnelle Richter, ee Vertrieeder aus dem sozialen Netz an ee Vertrieeder aus dem medezinesche Milieu. Esou eng Zesummesetzung géif fir méi eng opgeklärten Entscheedung stoen.

An der Praxis ass et esou, dass een an deeseweichte Richter souwuel eng provisoersch, wéi och spéiderhin eng definitiv Moossnam ka spriechen. Verschiddener froe

sech, ob dese Kompetenzecumul net géint déi europäesch Mënscherechtskonvention verstéisst, a virun allem géint de Prinzip, dass jiddereen d'Recht op e faire Prozess huet.

Deen eenzege Punkt wou sech d'Geeschter net gescheet hunn a wou e largë Konsens existéiert, ass dee vun der Noutwendegkeet, fir zousätzlech Strukturen ze schafen, déi de spezifischen Uspréich an de Besoinë vun de Kanner an de Jugendleche besser géif Rechnung droen; a ganz oft ass d'Jugendpensioun ugeschwat ginn.

Et war net einfach déi verschidden Opfaassungen op ee gemeinsame Nenner ze bréngen. D'Kommissioun huet versicht de verschiddene Kriticke Rechnung ze droen, och wa se op deem engen oder anere Punkt no eegene Léisunge gesicht huet.

Wat d'Konzeptioun vun der Jugendpolitik ugeet - den ëmstriddeste Punkt -, do deelt d'Majoritéit vun der Kommissioun d'Meenung vun der Justiz, dass et net ubruecht wier tëschent Jugendschutz a Jugendstrafgesetz ze ënnerscheeden an eise System weiderhin op e schützend Konzept berouen ze loossen. Mir ginn ze bedenken, dass Länner, wou eng strikt Trennung tëschent Jugendschutz a Jugendstrafgesetz existéiert, oft op eng schützend Moossnam zréckgräife wéi eis Mesure de garde d'éducation et de préservation. Eise Modell ass also net vereelt, wéi Verschiddener dat mengen, wa se e mat dem auslännesche System vergläichen. Mir mengen am Géigendeel, all Recommandatioun oder Deklaratioun, sief dat um europäeschen Niveau oder um internationalen Niveau, ënnersträicht d'Wichtigkeet vun de schützende Moossnamen a fuerdert d'Länner op des prioritär anzusetzen, och am Kader vun der Jugenddelinquenz.

Schützend Moossname sinn eng passend Äntwert op d'Jugenddelinquenz, wéi stroferechtlech Moossnamen. Wéi ech scho gesot hu fënn d'Jugenddelinquenz oft hiren Ursprung a schwierige Familljeverhältnisse. Et ass also méi wichtig dem Kand a senger Famill ze hëllefen an op Moossname wéi eng Assistance éducative oder e provisoeresche Placement zréckzegräifen amplaz de Jugendlechen ze sanktionéiere fir e Feelverhale vu sengen Elteren oder fir perséinlech Integratiounsschwieregkeeten an der Schoul oder an der Gesellschaft. Effizient Moossname si Moossnamen, déi d'Problemer bei der Wuerzel upaken an net nëmmen d'Symptomer behandelen.

Eng Majoritéit vun de Leit aus der Kommissioun huet sech och géint e Kompetenztransfer vun der Justiz op eng oder méi administrativ Instanzen ausgeschwat. Esou en Transfer werft d'Fro vun der Autonomie an der Neutralitéit vum Personal vun diesen Instanzen op. Déi meescht Membere vun der Kommissioun hu kee verbale Grond gesinn an enger esou sensibler Matière de Riichter wichtige Prerogativen ewechzehuelen. Et ass och ze bemerken, dass wann eng Affär virun de Jugendrichter kënnt, dann ass et am Prinzip well d'Situatioun vum Kand oder vum Jugendlechen esou kritesch ass an d'Moossnamen am Interesse vum Kand respektiv vum Jugendleche getraff solle ginn. Mir mengen och net, dass de System méi effizient kënnt ginn, wann d'Instanzen, déi an en Dossier kënnen agräifen, sech géife multiplizéieren.

De Jugendrichter ass op där anerer Säit kee Familljemédiateur. Et ass net dem Jugendrichter seng Missioun, den Dialog tëschent dem Kand a senger Famill erëm hierzestellen. Well awer ganz vill Léisungen am Dialog fonnt ginn ass d'Kommissioun der Meenung, de Richter misst, souwäit den Dossier et erlaabt, op d'Mediatiounsstrukturen zréckgräifen. De Richter soll zukünfteg dem Jugendlechen a

senger Famill d'Méiglechkeet ubidden hir Problemer iwwer eng Mediation ze léisen. Ech ginn ze bemerken, dass schon hautdësdays eng Partie vun den Dossiere vum Parquet iwwert de Centre de Médiation ofgewéckelt ginn. Et géllt des Praxis am Gesetz vun 1992 ze verankeren.

Well schon eng Mediatiounsstruktur existéiert, huet sech d'Kommissioun d'Fro gestallt, ob et sënnavoll wär nei Strukturen ze schafen. Et bleift, dass wann ee keng nei Struktur schafe géif, dass een dann awer d'Personal vum Centre de Médiation misst opstocken.

Andeems een d'Zréckgräifen op d'Mediatiounsstrukturen am Gesetz vun 1992 verankert, géif een e ganz kloert Zeeche setzen an zwar dat, dass een net iwwert d'Käpp ewech vun de betraffene Leit géif decidéieren. D'Kanner an d'Eltere ginn an d'Entscheidung agebonnen. No Léisunge gëtt zesumme gesicht. Des Propos dréit de kritesche Bemerkunge vum Secteur social a punkto Participatioun a Responsabilitéit vun den Eltere Rechnung.

Falls d'Mediatiounsstrukture vum Jugendgericht saiséiert ginn, misst an den Ae vun der Kommissioun de Richter iwwert de Verlaf vun där Mediation a Kenntnis gesat ginn.

An do si mer scho bei deem nächste kritesche Punkt wou Mängel festgestallt konnte ginn an zwar d'Kooperatioun an d'Kollaboratioun tëschent dem soziale Secteur an der Justiz. Mir kënnen um Paibeier dee beschten Hëllef a Schutzsystem op der ganzer Welt hunn. Mir kënnen d'sozial Servicer, déi iwwerens bis elo an nach ëmmer eng formidabel Aarbecht geleescht hunn a wäerte leeschten - an dofir wëll ech hinnen och merci soen -, verduebelen oder verdräifachen, mä wann déi verschidden Acteuren net matenee schaffen, wa se net gutt genuch matenee koordinéieren, da wäert en effiziente Jugendschutz en éiweg Wonschdenke bleiwen. Do sinn also all Acteuren, d'Justiz an de soziale Milieu, gefuerdert.

Fir d'Koordinatioun ze verbessern an den Acteuren et méi licht ze maachen, kënn en Zentraliséierungsorganer virgesinn, déi déi verschidde Jugenddossieré géife superviséieren an als Vermittler tëschent deene verschiddene Servicer a Strukturen dëngen. Et gëtt Leit aus dem soziale Milieu, déi beruffe sech op hir Schweigeflicht, fir net mat der Justiz zesummenzeschaffen. Och wa si u keng Schweigeflicht gebonne sinn, proposéiert d'Kommissioun den Artikel 458 vum Code pénal ëmzeännern. Den Text soll ganz kloer déi Leit, déi am Kader vun hirem Aarbecht iwwer Kannermisshandlungen a Kenntnis gesat goufen an d'Justiz doriwwer informéieren, vum Benefiss vum Secret professionnel ausschléissen.

Wann d'Matbestëmmung vun den Elteren um Niveau vun der Léisung e wichtige Schritt a Richtung Responsabilitéit vun den Elteren ass, kann een des Matbestëmmung net nëmmen un décisionellen Niveau beschränken. Wann d'Eltere léiere solle Verantwortung fir hir Kanner ze droen, da sollen si och am Kader vun engem Placement fir hir Kanner finanziell opkommen. Si musse léieren, dass si als Elteren net nëmme Rechter, mä och Pflichten hunn. Eng Pflicht ass déi, fir fir d'Kand ze suergen. De Code civil misst virgesinn, dass d'Elteren och am Fall vun engem Placement sech finanziell fir hirt Kand géinge verpflichten.

Ouni elo wëllen de ganze Fuerderungskatalog vun deene Leit um Terrain an d'Propositione vun der Kommissioun duerchzegoen, géif ech awer nach gären dräi Punkten uschwätzen, déi mir wichtig schéngen.

Als alleréisch wëll ech op d'Noutsituatioun um institutionellen Ni-

veau ze schwätze kommen. Deemo wat fir ee Problem se hunn, brauche se en extraen Encadrement an eng spezifesch Hëllef. Ech denken do u Kanner mat schwéiere Verhalens- a physische Problemer. Traditionell Opfaangstrukture wéi zum Beispill e klassesche Foyer sinn net op d'Uspréich vun dese Kanner ugepasst. Kanner ënner zwielef Joer kënnen am Service de Pédiopsychiatrie vum CHL opgeholl a behandelt ginn. Eng Structure de pédiatrie sociale funktionéiert um Niveau vun der Kannerklinik, an hautdësdays si jo och um Kierchberg nei Foyeré geschafe gi fir déi Kanner opzehuelen an do ze betreiben. Mä ech hu mer soe gelooss, dass déi Better ëmmer besat wäeren an dass do elo schon e groussen Nohuelbedarf wier.

Da bleift, dass mir nach ëmmer keng geschlossen therapeutesch Struktur fir Kanner a Jugendlecher hunn an dass d'Mëttele vun der Structure de pédiatrie sociale, wéi ech elo grad gesot hunn, och net duerginn. Mir missten op deem Punkt méi investéieren an Arichtungen an esou Servicer a Strukturen fördern.

Et muss een och iwwerleeë wéi ee jonk Drogésüchtger nees an d'Gesellschaft integréiere kann. Manternach ass nëmmen en Deel vum Puzzle. Et geet net duer deene betraffene Leit Drogentherapien unzebidden. Si müssen och no engem Drogenentzuch weidergeholfé kréien. Sait 1995 kënne Leit, déi en Drogenentzuch mat Erfolleg iwerstanen hunn, an der Maison de post-cure während e puer Méint opgefaangen an encadréiert ginn. Et lafe momentan och ganz interessant Projeten, wéi zum Beispill dee Projet „les niches“ vun der Fondation Jugend- an Drogenhëllef. Dese Projet hëllef dem Ex-Drogésüchtige bei senger Sich no enger Wunneng, notament andeem en Deel vum Loyer vun der Fondation iwwerholl gëtt. A wéi ass et mat der Reintegratioun an d'Aarbechtswelt? Si mir bereet esou Mënschen, déi Problemer an hirem Liewen haten, erëm eng Liewenschanse ze ginn a si an d'Aarbechtswelt ze integréieren?

Um Niveau vun de Centres socio-éducatifs konnt d'Kommissioun och feststellen, dass des Opfaangstrukturen net méi den Uspréich an den Erausforderunge vun enger moderner Prise en charge vun de Kanner entsprechen. An deene leschte 15 Joer huet sech d'Populatioun vun dese Centren immens vill geännert. Am Géigendeel zu fréier ginn ëmmer méi jonk Leit, och aus finanziell räiche Familljen, an dese Strukturen opgefaangen. Vill Pensionäre vun Dräibur a Schraasseg hu psychesch Problemer.

D'Destrukturatioun kennzeechent oft des Kanner a Jugendlecher, déi ni geléiert hu Regeln ze respektéieren. D'Zuele vun de stroffällege Jugendlechen a virun allem vun de réckfälligen Delinquenten, déi ënner anerem zu Dräibur sinn, sinn an deene leschte Jore staark an d'Luucht gaangen. Och wa verschidde Membere d'Meenung verrieden, dass stroffälleg Jugendlecher ënnert bestëmmte Konditiounen sollen och an Zukunft op Schraasseg kommen, bleift et, dass d'Inhaftéierung vu Mineuren zesumme mat Erweussener sécherlech net déi adequat Äntwert op d'Jugenddelinquenz ka sinn, och wann esou eng Moossnam weder mam internationale Recht, notament der Kannerrechtskonvention vun 1998, nach mat der internationaler Praxis am Widdersproch steet.

An deem Kontext begréisst och d'Majoritéit vun der Kommissioun d'Initiativ vun der Regierung, eng geschlossen Unitéit zu Dräibur ze schafen. Esou eng Struktur soll

awer an den Ae vun der Kommissioun nëmme Mineuren opfänken, déi un enger ganz schwéierer Stroftat schëlleg sinn oder déi risikéiere réckfällig ze ginn, oder bei deenen eng schwéier Destrukturatioun vun der Perséinlechkeet festgestallt ginn ass. Des Kanner a Jugendlecher müssen extra encadréiert ginn, well och si kënnen eng Gefor fir manner Stroffälleger an der Institutioun Dräibur sinn. Dofir brauche mir déi Struktur, mat ganz gutt qualifizéiertem Personal.

Zweetens, e weidere Punkt op deem ech kuerz wëll zréckkommen ass och vill diskutéiert ginn am Kader vun eiser Kommissioun, an dat ass d'Kompetenz vun de Richteren. Et gëtt oft kritiséiert, dass d'Tatsaach, dass eise Jugendrichter esouwuel eng provisoeresch wéi och eng definitiv Moossnam kann huelen, am Widdersproch mam Artikel 6 Alinea 1 vun der europäescher Mënscherechtskonvention géif stoen. D'Fro stellt sech, ob desen Artikel sech iwwerhaupt a Saache Jugendschutz applizéiert oder net. D'Jurisprudenz schéngt op deem Punkt net kloer ze sinn. Kloer ass awer d'Positioun vun der Jurisprudenz wat d'Konformitéit vun deser Praxis mam Artikel 6 Alinea 1 ugeet: „L'identité de magistrat aux différents stades de la procédure n'est pas susceptible de susciter un doute légitime et n'est pas contraire à l'article six alinéa un de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'Homme et des libertés fondamentales“, seet d'Cour de cassation belge an enger Affär „protection de la jeunesse“, wou deeselwechte Richter fir d'éischt eng provisoeresch a spéiderhin eng definitiv Moossnam geholl huet.

Déi franséisch Cour de cassation deelt des Meenung: „la juridiction des mineurs, où la nécessité de rendre une justice plus éclairée, plus pédagogique, prime sur le grief d'impartialité tiré de l'exercice successif d'instruction et de jugement“. Iwwert déi juristesche Approche eraus schéngt et am Interesse vun deene Betraffenen ze si fir d'Praxis esou ze loosse wéi se ass. Wichtig ass, dass de Richter op deem Dossier vun Ufank u geschafft huet an och den Dossier suivéiere kann. Eng Majoritéit vun der Kommissioun huet sech fir d'Oprechterhale vum sou genannten „cumul des compétences“ ausgeschwat.

Dréttens, e weidere kritesche Punkt ass dee vun der Autorité parentale. Fir d'Kommissioun ass et am Interesse vum Kand, desen Transfer ze behalen am Kader vun enger definitiver Placéierung. Den Transfer ass eng logesch Konsequenz vum Placement, déi dem Foyer oder der Persoun, déi d'Kand opfängt, erlabe soll, d'Kand richtig ze encadréieren an all Blocagé vun den Elteren, déi mam Placement Problemer maachen, ze vermeiden. Ech erënneren dorunner, dass wann Eltere mat enger Entscheidung vum Foyer net averstane sinn, si d'Méiglechkeet behalen, des Décisioun unzefechten. Den Transfer vun der Autorité parentale bezitt sech nämlech nëmmen op den Exercice vun den elterleche Rechter an huet keng Incidence op d'Rechter selwer.

D'Kommissioun schléit awer vir, sech Gedanken ze maachen iwwer eng Propos, déi de Parquet gemaach huet, an d'Méiglechkeet virzegesinn, den Elteren a verschiddenen Hypotheesen, zum Beispill während der Vakanz, d'Autorité parentale zréckzeginn. Esou eng Moossnam hätt den Avantage, d'Elteren ze responsabiliséieren an ze motivéieren. Et ass e Moyer fir d'Kand a senger Famill ze reintegréieren. Et ass kloer, dass wéi all Reintegratioun an der Famill och desen Transfer mat all deene betraffene Leit, dat heescht den Elteren, dem Kand, mä awer och de Responsabele vum Foyer, déi d'Kand opgefaangen hunn, muss organiséiert, encadréiert a suivéiert ginn.

Am selwechte Kontext schléit d'Kommissioun och vir, dass d'Besuchsrecht vun den Eltere vun de Richter direkt am Kader vun hirem Jugement soll festgeluecht ginn. An nach wichtig Proposé vun der Kommissioun: d'Reduzéierung vun de Revisiounsfristë vun dräi op ee Joer, wat déi obligatoresch Revisioun ugeet, vun engem Joer op sechs Méint, wat d'fakultativ Revisioun ugeet, oder d'Méiglechkeet fir de Jugendlechen, eng disziplinareschen Entscheidung vum Direkter vum Foyer zum Beispill unzefechten, oder d'Recht op en eegenen Affekt ze hunn, all Kéiers wann et am Interesse vum Kand ass.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, mir sinn eis bewosst, dass net jidderee mat eise Proposen averstanen ass, an ech weess dass de Sozialsecteur verletz ass iwwert déi Aufgab, déi d'Kommissioun sech ginn huet, an dat wat als Resultat erauskomm ass. Mir hunn awer probéiert, esou objektiv wéi méiglech no Verbesserungspropositionen ze sichen, nodeems mir de Pro an de Kontra analyséiert hunn. D'Kommissiounsarbecht ass awer a mengen Aen eng gutt Basis fir eng Reform. Mir fuerderen d'Regierung op, sech un eisen Aarbechten ze inspiréieren an eis Proposen ëmzesetzen.

Ech wëll an deem Kontext eng Motioun areeche, déi d'Regierung opfuerdert, souwuel um legislative wéi och um institutionelle Niveau schnellstens Reformen anzeleede fir eise System ze verbessern an domat den Uspréich vun de Kanner besser Rechnung ze droen. Ech wär frou wann des Motioun, déi vu mir signéiert ass, hei an der Chamber eng grouss Zoustëmmung géing fannen, an ech géif de Kollegen aus der Kommissioun an de Mataarbechter, déi mat un deem Dossier geschafft hunn, en häerzleche Merci aussprechen a soe merci fir Aert Nolauschteren.

Motion 1

La Chambre des Députés,

- *rappelant que l'enfant, en raison de son manque de maturité physique et intellectuelle, a besoin d'une aide et d'une protection spéciales pour pouvoir un jour assumer pleinement son rôle de citoyen;*

- *constatant que si la majorité des quelque 100.000 enfants et jeunes de moins de 18 ans ne rencontrent pas de problèmes majeurs pouvant hypothéquer leur avenir, un faible pourcentage de la population juvénile par contre se retrouve dans une situation de détresse et nécessite, de même que sa famille, des mesures d'aide, de prise en charge et d'encadrement spécifiques;*

- *considérant qu'il est du devoir de la société d'offrir aux jeunes en difficultés une assistance et un encadrement adéquats;*

- *rappelant que si la détresse de la jeunesse n'est pas un phénomène nouveau, alors qu'elle a existé de tout temps, ce n'est que progressivement que la nécessité d'une politique de promotion de bien-être des jeunes impliquant la mise en place d'un dispositif législatif spécifique s'est manifestée;*

- *constatant que depuis la loi du 2 août 1939 relative à la protection de la jeunesse, qui marqua un pas décisif en la matière, innovant profondément la législation en créant auprès des deux tribunaux d'arrondissement une juridiction spéciale pour enfants appliquant un droit particulier, l'aide et la protection ont continuellement été renforcées;*

- *rappelant que les lois successives du 12 novembre 1971 et 10 août 1992 sur la protection de la jeunesse sont des traductions concrètes de ce renforcement;*

- *constatant que l'Etat ne s'est pas contenté de mettre en place un système législatif, mais qu'il est également intervenu dans la sphère sociale;*

- *considérant que notre système actuel d'essence protectionnelle, qui est le fruit d'une politique active et volontariste conçue et mise en place tant par les gouvernements successifs que par les représentants de la sphère sociale, est conçu tant pour le traitement de mineurs victimes de mauvais traitements ou de carences dans leurs familles que pour le traitement de mineurs délinquants;*

- *rappelant dans ce contexte que la délinquance juvénile est très souvent la conséquence logique d'une faillite des instances de socialisation, dont la famille, de sorte qu'il échet d'aider et de protéger davantage le mineur et éventuellement sa famille, plutôt que d'appréhender la délinquance juvénile à travers de normes à caractère punitif ou sanctionnel;*

- *considérant encore qu'un système d'aide et de protection efficace doit, d'une part, mettre l'accent sur la prévention et, d'autre part, disposer de moyens d'intervention adaptés aux situations problématiques les plus diverses;*

- *constatant que si notre pays a su se doter d'un arsenal considérable de mesures, de structures et d'instruments à visée tantôt préventive, tantôt protectionnelle, il n'en demeure pas moins que certaines lacunes ont pu être constatées, lacunes qu'il échet de combler aux fins d'optimisation;*

- *soulignant dans ce contexte l'importance d'adapter les moyens et instruments mis en place aux fins de favoriser encore davantage le dialogue et la participation des jeunes et/ou de leurs familles aux mesures d'aide et de protection;*

- *soulignant également la nécessité d'adapter le cadre institutionnel aux besoins des jeunes concernés et de leurs familles, en mettant en place de nouvelles structures spécialisées, entre autres, dans la médiation ou la prise en charge médico-pédagogique des jeunes souffrant de troubles psychiatriques ou comportementaux;*

- *constatant que la coordination du réseau d'intervention sociale, qui effectue un travail de tout premier ordre en matière d'aide et de protection de la jeunesse sans négliger son rôle préventif, et la collaboration entre les différents services sociaux et la justice sont les conditions nécessaires de l'efficacité de l'aide et de la protection de la jeunesse;*

- *soulignant dès lors la nécessité de coordonner davantage les différents services sociaux et de promouvoir la coopération entre le réseau d'intervention sociale et la justice;*

- *rappelant que l'enfant est un sujet de droits;*

- *considérant dès lors que cette conception doit être reflétée dans l'esprit et la lettre des actes normatifs applicables à l'enfance, la jeunesse et la protection;*

invite le Gouvernement

- *à maintenir le modèle d'aide et de protection actuel sous réserve des adaptations ponctuelles qui s'imposent;*

au niveau de la loi du 12 août 1992:

- *à s'inspirer lors de l'élaboration du projet de réforme de la loi sous rubrique des propositions formulées dans le rapport rédigé par la Commission spéciale „Jeunesse en détresse" dans le cadre du présent débat d'orientation;*

au niveau du Code pénal:

- *à réfléchir à l'opportunité d'introduire une infraction spécifique de non-révélation d'actes de maltraitance et/ou de négligences graves et à réaménager le secret professionnel en prévoyant expressément que l'article 458 du Code pénal ne s'applique pas aux personnes qui informeraient les autorités judiciaires ou administratives des négligences ou maltraitements sur mineur et dont elles auraient eu*

connaissance dans l'exercice de leurs professions;

au niveau du Code civil:

- *à réfléchir à l'opportunité de prévoir dans le cadre du Code civil une disposition obligeant les parents à contribuer selon leurs facultés aux frais d'entretien de leur enfant placé;*

au niveau des autres textes législatifs et réglementaires:

- *à préciser la procédure disciplinaire à l'encontre des mineurs dans le cadre du règlement grand-ducal du 24 mars 1989 concernant l'administration et le régime interne des établissements pénitentiaires tel que modifiée, respectivement dans le cadre du règlement grand-ducal du 9 septembre 1992 portant sur la sécurité et le régime de discipline dans les centres socio-éducatifs, notamment en instaurant un droit de recours à l'encontre des décisions disciplinaires ouvert aux mineurs;*

au niveau institutionnel:

- *à adapter le niveau institutionnel aux besoins spécifiques et variés des enfants et jeunes en difficultés, notamment en favorisant la création de structures médico-psychopédagogiques et d'un service de pédiatrie sociale conventionné, ainsi que des centres d'accueil en milieu ouvert du type pension;*

- *à adapter les centres socio-éducatifs de Dreiborn et de Schrassig aux besoins des jeunes qui y sont placés;*

- *à examiner les capacités d'accueil du Centre thérapeutique de Manternach et à créer des structures de post-cure;*

en général:

- *à inciter les différents services sociaux à collaborer, dans la mesure du possible, plus étroitement entre eux et avec la justice;*

- *à continuer à œuvrer en faveur des multiples acteurs sociaux pour les soutenir dans leur travail;*

- *à réfléchir à l'opportunité de prévoir une formation en pédopsychiatrie des personnes impliquées dans le domaine de l'enfance;*

- *à augmenter le personnel au niveau des centres socio-éducatifs de l'Etat ainsi qu'au niveau du service central d'assistance sociale;*

- *à mettre tout en œuvre afin d'optimiser notre système d'aide et de protection de la jeunesse, notamment en s'inspirant des propositions de la Commission parlementaire formulées dans son rapport relatif au débat d'orientation sur l'actuel système d'aide et de protection de la jeunesse au Luxembourg.*

(s.) Marie-Josée Frank, Jeannot Belling, Jean-Paul Ripinger, Fred Sunnen, Lucien Weller.

■ **Plusieurs voix.**- Très bien.

■ **M. le Président.**- Als éischten Diskussiounsriedner ass den Här Alex Bodry agedroen. Den Här Bodry huet d'Wuert.

Discussion générale

■ **M. Alex Bodry (LSAP).**- Här President, Dir Dammen an Dir Hären, dräi an en halleft Joer nodeems d'Chamber decidéiert hat, eng Spezialkommissioun mat der Virbereedung vun enger Orientéierungsdebat iwwert d'Jugend an Nout anzesetzen, ass et endlech sou wäit. De Rapport läit vir, eng Sisyphusaarbecht, fir déi ech wëll d'Rapportrice an hir Mataarbechter félicitéieren. Ech si mer allerdéngs net sécher, ob d'Resultat vun deenen allze laangen Aarbechte vun der Kommissioun an engem akzeptable Verhältnis steet zu deenen héijen Erwaardungen, déi am Virfeld kreeiert gi sinn.

De Fraktiounsprésident vun der CSV huet scho kuerz virun de leschte Wahlen, 1999, aus dem Thema Kanner a Jugendlech an Noutsituatiounen, wat e reelle Pro-

blem ass, versicht e grousst politesch Thema ze maachen. Et sollt zu enger vun deene grouse Prioritéite vun deser CSV/DP-Regierung ginn an am Regierungsprogramm vum August 1999 - dat sinn elo scho véier an en halleft Joer hier - ass dann och ënner anerem eng Reform vum Jugendschutzgesetz vun 1992 ausdrécklech ugekënnegt ginn. Haut wësse mer awer - mir sinn Enn November 2003, an d'Chamber tagt nach maximal sechs Méint -, dass et zu där Reform an deser Legislaturperiod net méi wäert kommen. D'Zäit ass der Koalitioun fortgelaf, oder des Majoritéit huet d'Zäit fortlafe gelooss, jee nodeem wéi een et hält. Dat ass sécherlech eng Enttäuschung fir déi Leit besonnesch aus dem be-traffene sozioedukative Secteur an och fir vill anerer Säit awer ass och d'Regierung higaangen an huet och en interministeriellen Aarbechtsgrupp mat Beamten zesumme-gesat, déi eigentlech déiselwecht Problematik studéiert hunn. Leider war et och op eis Demande hin net méiglech, déi zwou Aarbechten zesummenzeféieren. Op eise Wonsch hin ass schlussendlech just nach erreecht ginn, dass déi zwee zoustänneg Ministeren, déi och haut de Moie bei eis sinn, d'Familljeministes an de Justizminister, konnte vun der Kommissioun gehéiert ginn, wat och ganz interessant war. Ech kommen her-nach eng Kéier dorobber zrëck.

Et ass vill ugehéiert ginn, et ass studéiert ginn - dat ass jo ëmmer ganz wichteg, et freet ee sech just ob dat muss dräi an en halleft Joer daueren -, et ass analyséiert ginn an dat och nach op zwou verschidde Strukturen. Op där enger Säit d'Chamber, déi hir Spezialkommissioun agesat huet, där hiren Of-schlussbericht mir haut hei disku-téieren, op där anerer Säit awer ass och d'Regierung higaangen an huet och en interministeriellen Aarbechtsgrupp mat Beamten zesumme-gesat, déi eigentlech déiselwecht Problematik studéiert hunn. Leider war et och op eis Demande hin net méiglech, déi zwou Aarbechten zesummenzeféieren. Op eise Wonsch hin ass schlussendlech just nach erreecht ginn, dass déi zwee zoustänneg Ministeren, déi och haut de Moie bei eis sinn, d'Familljeministes an de Justizminister, konnte vun der Kommissioun gehéiert ginn, wat och ganz interessant war. Ech kommen her-nach eng Kéier dorobber zrëck.

An elo leie Konklusioune vir. Op där enger Säit Konklusiounen, déi öffentlech sinn, dat sinn déi, déi am Rapport vun der Spezialkommissioun festgehale gi sinn, a Konklusiounen, déi net öffentlech sinn, dat sinn déi, déi an engem Rapport vun dem interministerielle Grupp festgehale gi sinn. Elo si mir konfrontéiert mat deenen zwou Aarbechten a mat dem Timing, dee seet, dass des Chamber just nach bis de Mee d'nächst Joer tagt.

Als sozialistesche Fraktioun bedauere mir dee manifesté feelende politesche Wëlle vun deser Regierung, vun deser Majoritéit, an deem heiten Dossier schnell ze schaffen, Neel mat Käpp an engem rasonnablen Délai ze maachen. An engem Domän, iwwert dee mir alleguerten eens sinn, dass en Handlungsbedarf besteet, war et net méiglech en temps utile, dat heescht virun deenen nächste Wahlen, Gesetzesreformen net nëmmen unzekenegen, net nëmmen ze déposéieren, mä och wierklech zu engem Gesetz ze maachen, also och konkret Verbesserungen um Terrain duerchzeféieren.

Hei gëtt also och an eisen Aen erëm den übleche Schema u-gewannt, dass en delikate politeschen Dossier bis an déi nächst Legislaturperiod eriwuer gedréckt soll ginn. Un der nächster Regierung, der nächster Majoritéit wäert et da leien, déi wesentlech Konklusiounen aus deene virleiede Rapporten ze iwwerpräiwen an ëmzesetzen. Un Aarbecht wäert et jo also net feelen, dat ass jo eigentlech keng schlecht Affär, et ass awer an deem heiten Dossier sécherlech keng ideal Situatioun.

Et huet sech nämlech ganz schnell erausgestallt, dass des Spezialkommissioun sech vläicht ze vill virgeholl hat. Qui trop embrasse

mal étreint. Duerch de Fait, dass net vu virera kloer ofgestach ginn ass, wat des Kommissioun vun Themen am Detail sollt behandelen, ass et zu enger Ausuferung komm. Mat all Auditioun, déi stattfonnt huet, mat all Visite, déi stattfonnt huet, sinn nei Problemer komm, sinn nei Themen opgaangen. Dat féiert dozou, datt d'Kommissioun manifestement an der Mëtt vun hirer Aarbecht Problemer hat erëm d'Enner beieneen ze kréien. Dat ass awer glécklecherweis zum Schluss nach gegléckt. Et sinn eng Rei vu konkrete Konklusiounen och an deem Rapport hei zrëckbehalde ginn.

D'Diskussioun war méi komplizéiert wéi se a priori ausgesinn huet, do-duerjer dass relativ schnell ersichtlech ginn ass, dass et an där ganzer Fro ëm d'Ausrichtung vum Jugendschutz am breede Sënn zwou verschidde Schoule gëtt an dass et zwou verschidde Methode gëtt fir déi Ausrichtung ze strukturéieren. Op där enger Säit huet een deen Deel vun de Leit - dat sinn haapt-sächlech d'Leit, déi am sozioedukativem Secteur tätég sinn -, déi wëllen eng kloer Trennung gesinn, déi mir haut zu Lëtzebuerg net kennen, tèschent op där enger Säit dem repressiven Deel, der Bestrofung vum Jugendlechen, an op där anerer Säit der Assistenz, der Protektioun vum Jugendlechen. Woubäi dat och erëm eng Kéier zwou Saache sinn: D'Protektioun an d'konkret Hëllefstellung sinn och erëm eng Kéier zwou verschidde Paires de manches.

Op där anerer Säit huet een aner Gruppen, haauptsächlech duergestallt duerch d'Justizorganer, duerch de SCAS och, also déi Institutionen, déi an deem Beräich matschaffen, déi eigentlech fan-nen, dass den aktuelle System gutt funktionnéiert, dass et keng zwéngend Ursaache gëtt fir eppes un eisem System vum Jugendschutz ze änneren, deen eigentlech esouwuel de Stroberäich ëmfaasst wéi och de Protektiounsberäich an och den Hëllefberäich. Si wëllen also praktesch de Status quo behalen. Och wann eis Aarbechte weidergaange sinn, huet sech eigentlech un där doter Situatioun näischt Fundamentales geännert, mä si ware weider konfrontéiert mat zwou verschiddene Schoulen, wéi ee soll un déi Problematik Jugend an Nout erugeen.

Mir kennen den aktuelle System, wéi en zu Lëtzebuerg fonctionnéiert net eréischt zënter dem leschte Gesetz vun 1992, mä wéi en eigentlech traditionell bei eis funktionnéiert. Mir kennen hie mat senger Schwaachstellen - en huet der eng ganz Rëtsch -: Enger gewëssener Rigiditéit, déi e kennzeechent, an och dem Risiko, dass, besonnesch wat d'Rechter vum Kand, mä méi nach wat d'Rechter vun den Elteren ugeet, et ganz gären zu méi radikale Léisungen kënnt. D'Gesetz léisst net all Flexibilitäten zou. Mir kennen also d'Avantagen. Mir kennen d'Désavantagen.

D'Avantagé bestinn haauptsächlech an enger gewësser Rechtssécherheet, déi an esou Froen néideg ass, mat Recoursméiglechkeeten, déi organiséiert sinn, also wéi dat am Justizapparat an engem Rechtsstat och eng Obligatioun ass. An eisen Aen ass bis elo den zwéngende Beweis net bruecht ginn, datt e komplett neie System, deen op eng systematesch Trennung vun deenen eenzelne Beräicher vun der Jugend ausgeriicht gëtt, onbedéngt mat Sécherheet dozou féiert, dass et zu enger Verbesserung vun der Situatioun kënnt.

Als LSAP gesi mir virun allem awer och de Risiko - an dat huet sech an enger Rei vu Länner erginn, déi déi Trennung do duerchgefouert hunn -, dass, wann een de repressiven Deel vum Jugendschutz lasskoppelt, een da praktesch zwangsleefeg riskéiert an e System vu méi Repressioun, zu enger dramatescher Verschäerfung vun de Stro-

fen an enger Erofsetzung vun der strofrechtlecher Zourechnungs-fäegkeet ze kommen. Dat ass geschitt zum Beispill an England, wou ee viru kuerzem derzou iwwergaange ass, fir de Minimumalter, vun deem un ee ka strofrechtlech Kanner ugräifen, op zéng Joer erofzesetzen. D'Gefor ass also do, dass et zu enger schlaichender Entwécklung kënnt, wou et no an no zu enger strofrechtlecher Gläichstellung kënnt vu mannerjähregen a groussjähregen Täter. Dat ass zumindest eng méiglech Konsequenz, déi een net kann ausschléissen. Et ass dat, wat mir eigentlech net wëllen.

Dofir zécke mir also fir mat op de Wee ze goe vun enger radikaler Reform, déi géif ee Broch bedeite vun deem System, dee mir zënter Jorzéngten hei zu Lëtzebuerg kennen. Mir wëssen awer och, dass dee System, wéi mir en haut hei zu Lëtzebuerg hunn, eng ganz Rëtsch vun Imperfeciounen huet, an dass e muss reforméiert ginn. Mir verschléissen eis och net enger méi wäit reechender Reform. Dofir géife mir proposéiere fir vläicht iwwert deen een oder anere Pilotprojet konkret ze kucken, wéi kënnt een Trennsystem fonctionnéieren, wéi e kënnt méi kloer eng Differenzéierung maachen, tèschent der Strof op där enger Säit an der Protektioun respektiv der Hëllef vun dem Kand a vum Jugendlechen op där anerer Säit. Ier mir also do radikal reforméieren, sollt een iwwer Pilotprojeté präiwen, wéi esou ee System kann an der Praxis fonctionnéieren a wat fir eng Auswierkungen, dass en huet. Et misst eigentlech och ouni gréisser Gesetzesännerunge méiglech sinn, dass een esou ee Pilotprojet um Terrain géif duerchféieren.

Op jidde Fall hale mir drop, dass egal wéi de System ausgesäit, d'Elteren net aus hirer Verantwortung sollen entlooss ginn. Dat huet als Konsequenz selbstverständlech, dass en ze vill fréien an e regleméissegan Transfert vun dem Suergerecht vun de Kanner op anerer net d'Léisung ka sinn. Et muss kloer bleiwen, dass d'Ewechhuele, den Entzuch vum Suergerecht vun den Elteren esou ee graven Akt ass, dass en nëmmen à titre très exceptionnel kann an därer vun engem Geriicht gersprach ginn. Et musse virdu praktesch all aner Alternative sech als onméiglech erweisen, éier et kann zu esou enger schwerwiegender Décisioun kommen, fir d'Kand schwerwiegend, fir d'Eltere schwerwiegend, an domadder eigentlech och effektiv d'Elteren total aus der Verantwortung erausgeholl an d'Verantwortung praktesch op d'staatlech Institutionen transféréiert, wat jo och net kann an der Erzéiung eng dauerhaft Léisung sinn.

Duerch sou genannten „éducative Moosnamen", duerch Berodung, duerch Begleedung vun den Elteren, vun de Kanner, vum Ëmfeld, bei Problemer, bei der Erzéiung vun hire Kanner, soll verhënnert ginn, dass et zu engem Broch mat der natierlecher Famill kënnt.

Eng systematesch Zesummenaarbecht tèschent de Gerichts-servicer an de Servicer vun de sozialen Institutionen hei am Land ass dofir net nëmme wëschenswäert, mä eng absolut Noutwendegkeet. A mir sinn der Meenung, dass dat och soll an Texter verankert ginn, sief et a Gesetzestexter, sief et och an de Konventionen, déi mam konventionéierte Secteur ofgeschloss ginn.

Dir Dammen an Dir Hären, de Kommissionsrapport versicht an engem éischten Deel eng Bestandsopnam vun der Situatioun vun de Jugendlechen hei zu Lëtzebuerg ze maachen. Et gëtt geschwat vun allen Noutsituatiounen, déi sech fir jonk Leit kënnen presentéieren. Jugendgewalt, woubäi een ëmmer muss déi zwee Aspekter berücksichtegen, Gewalt géint Jugendlecher an déi Jugendlech déi Gewalt ausüben. De Jugendlechen

ass - an eng rezent Etüd vun der Police huet dat nach bestätegt - souwuel oft Affer wéi Täter.

Dat alles léisst sech net esou llicht a Schemen areien. D'Drogenofhängegkeet vu ville jonke Leit, jonk Leit ouni Aarbecht, e Problem deen an nächster Zäit éischter nach risquéiert méi grouss ze ginn, alles dat si ganz komplex Phenomeener, wou een ëmmer den Androck huet, wann een doriwwer schreift an doriwwer eppes seet, dass een eigentlech ëmmer ganz generell bleift an zu engem groussen Deel eigentlech niewent der Plaque läit.

Wat ee muss feststellen, dat ass, dass et einfach hei zu Lëtzebuerg nach wie vor feelt - an de Rapport ass e Beweis dofir, duerch déi vill Zitater aus auslännesche Studien -, trotz Efforten déi gemaach gi sinn - an ech kann als fréiere Jugendminister e Liddchen dovunner päifen -, fir emol all d'Acteuren zesummenzebréngen, fir eng Konzertatioun ze maachen, wat u sech statistesch Erhiewunge wat Etüden iwwert d'Jugend hei zu Lëtzebuerg ugeet. Trotz allen Efforten, déi an deene leschte Jore gemaach gi sinn - ech schlëssen och dës Regierung do net aus - bleift nach, dass mer eigentlech zu engem groussen Deel keng wëssenschaftlech ofgeséichert Donnéeën, an allen Domänen, déi déi Jugendlech betreffen, hunn; do si mer wäit hannerdran.

An dat mécht et eigentlech der Politik och sou schwieereg, fir eng zerguttsten Décisioun an deenen heite Beräicher ze huelen, well einfach déi wëssenschaftlech ofgeséichert aktualiséiert Donnéeën a ville Beräicher feelen, wou ee kann op enger méi zoliddier Grondlag seng Décisiounen huelen; dorunner huet sech och an deene leschte Joren nâischt geännert.

Ech hunn och e bëssen den Androck, wann ee kuckt wat am Rapport steet, dass mer eis dach kënnen de Virwurf gefale loosse, dass mer am Fong hei haaptsächlech eng Symptombekämpfung maachen an dass relativ wéineg an eisen Aarbechte Rieds gaang ass - mä mir sinn och net outilléiert fir dat ze maachen -, fir eigentlech awer trotzdeem och op d'Ursaache vun deem Ganzen zréckzekommen, an och méi konkret a Saachen Ursachebekämpfung ze ginn. Dat alles ass mengen ech e Schwaachpunkt vun eisen Aarbechten a mir sollten op jidde Fall klorstellen, dass een an esou Froen op kengem Ae därëf blann sinn, weder op deem Ae wou ee vun der Ursachebekämpfung schwätzt, wéi och op deem Ae wou et eigentlech drëm geet d'Auswierkung vun deenen Ursachen ze bekämpfen.

Am Beräich Jugendhëllef, Jugendbetreiungen - och dat ass ganz kloer ginn -, besteet hei zu Lëtzebuerg e relativt dicht Netz, och wann do nach Lacunen dra sinn, vun Institutionen, vun Initiativen, privater an öffentlicher Natur. Dat Netz ass sécherlech net komplett, an et aus ausbaufäeg an et ass och ausbaubedürftig. Ee Constat drängt sech allerdéngs op, et besteet zurzäit e Manktum an dailleche Manktum am Beräich vun der Koordinatioun tëschent deenen eenzelnen Institutionen an Initiativen, déi an deem Beräich Jugendbetreiung, Jugendhëllef a Jugendschutz tätég sinn.

Net all Acteure schaffe mateneen, a fir en Ausseestehende muss ech ganz éierlech soen, ass et bal onméiglech den Iwwerbléck iwwert dat Ganzt do ze behalen. Ech froe mech, wann eisereen eigentlech net iergendwéi den Iwwerbléck iwwert dat Ganzt kritt, wéi sollen da Leit, déi Hëllef sichen, eigentlech den Iwwerbléck kréien a wësse bei wien dass se ginn.

A verschiddenen Dossieren ass et esou, dass et an deem Beräich oft zu Interventione kënn, hannereeneen oder niewenteneen, vu ganz verschiddenen Institutionen. Hei ass et also ganz kloer, dass et muss zu enger staarker Koordina-

tioun kommen, fir dass et zu enger méi rationeller, effizienter Aarbecht an och zu enger rationeller Opdeelung vun den Tâchë kënn. An am Rapport - och wann dat natierlech e bësse policéiert formuléiert ass - steet et dran, hei gëtt gefrot, dass et soll zu enger Koordinatiounsstell kommen: „La mise en place de tels organes permettrait d'éviter qu'une même famille ou un même jeune soit suivi par plusieurs services sociaux différents et ce dans la plus parfaite ignorance mutuelle, outre à éviter les conséquences parfois négatives d'interventions multilatérales de tels organes, éviterait aussi la mobilisation inutile de plusieurs assistants sociaux sur un même et seul dossier.“ Deem ass eigentlech als Constat nâischt bäizéugen.

Et muss een also feststellen, dass do sécherlech dës Regierung, dass och d'Regierunge virdrun, hir Hausaufgab net gemaach hunn an dass déi direkt responsabel Ministere hirer Koordinatiounsfunktioun, déi se mussen hunn, net genügend Rechnung gedroen hunn.

Eis Fraktioun steet awer voll hannerter enger ganzer Léscht vu punktuell Virschléi, déi, am Bezuch op d'Ofännerung vun eisem Jugendschutzgesetz vun 1992 an och d'Prozedure virun de Jugendgerichter, an der Spezialkommissioun ausgeschafft gi sinn. An déi Iddie sinn duerch déi Unhéierungen entstanen, déi d'Kommissioun gemaach huet, wou et ganz vill Iwwerschneidunge gi sinn a wou een eigentlech gemierkt huet wou sech an deem ganze Beräich d'Problemer an der Praxis stellen.

Wat sech muss änneren, dat ass eng zäitlech Begrenzung vun de provisoeresche Suergerechtsmoosnamen - wat haut net de Fall ass - wéi d'Erofsetze vun de Revisiounsdelais bei Moosnamen, déi d'Jugendgericht geholl huet. Haut muss een oft ze laang waarden, éier een erm eng Kéier därëf bei de Riichter goen a froen, dass eng Moosnam vu virdrun ëmgeännert gëtt. Do muss ee méi Flexibilitéit an dee System erakréien. Och bei der Begrenzung vun der Prorogatioun vun de Moosnamen, déi d'Jugendgericht hält, wat zum Beispill de Placement vun de Jugendlechen an den Heimer ugeet, déi elo eigentlech kënnen iwwert seng Majoritéit eraus onendlech weidergoen, si mer der Meinung, dat därëft awer héchstens bis 21 Joer bestoe bleiwen.

Systematesch Assistenz vu Kanner a Jugendlechen duerch en Affekt wa se viru Gericht zitëiert sinn, d'Méiglechkeet fir Konterexperten ze froen an och Zeienunhéierung viru Gericht ze erzwingen an d'Consultatioun vun Dossier ass och ee ganz uerge Punkt, well do de Protektiounsgedanken iwerdriwwer praktesch zur Geltung kënn an den Affekt zu engem Auxiliaire de justice am Fong gëtt, an net méi zum Mandataire vu sengem Client. Och en Dossier muss op si fir d'Parteien, zumools an engem Domän, wou d'Assistenz vun Affekt am Prinzip net obligatoresch ass. Da kann et jo net sinn, dass nëmmen d'Affektoren därëf virun engem Prozess Asicht an den Dossier kréien, an deejeenen, dee beträff ass, deen hätt déiselwecht Asicht net, an e kéint sech parfaitement selwer viru Gericht vertrieeden. Dat ass eng Onlogik an eisem aktuelle System, déi verschwanne soll.

Méi Flexibilitéit och bei der Handhabung vum Suergerecht, an ech hu schonn dorobber higewisen, wou oft och méi Fingerspitzegëfill ugepasst wär, wou et engem wéi deet, wann een op där enger Säit da gesäit, dass déi Leit, déi aus den Institutionen kommen, wou déi Kanner placéiert sinn, soen, d'Eltere géifen Effortë maachen, si wärendergéint, dass am Fong déi Relatiounen mat den Eltere sollten iwwert den Transfert vum Suergerecht ofgebrach ginn an d'Gericht dann awer seet, mir kënnen dee Proviso-

rium net esou laang bestoe loosse, mir mussen elo d'Suergerecht ewechhuelen. Dir kënn jo an engem Joer erëmkommen, fir dann ze kucken, dass mer eng aner Décisioun huelen.

Dat sinn alles Haltungen, déi net gutt sinn a se wierklech zu de Schwaachstelle vun eisem aktuelle System gehéieren an déi musse mer also ausgemäerzt kréien, wéi et och wichteg ass, dass et zu enger Ausweidung kënn vum Krees vun deenen, déi eng edukativ Assistenz kënnen duerchféieren. Ech hu schonn op d'Wichtigkeet vun deenen edukative Begleedungs-moosnamen a konkreten Hëllefsmoosname fir d'Familljen higewisen.

D'accord si mer och grosso modo mat enger Rei vu Virschléi, déi d'Ofännerung vum Code pénal a vum Code civil betreffen, besonnesch wat d'Oplackerung, well et ass een heikelt Thema, vum Secret professionnel ugeet, wéi et menger Usicht no muss méiglech sinn, dass awer an esou Fäll, wou et sech ëm Kannermissbrauch an ëm Kannermisshandlung dréint, dee Secret professionnel net en absolute Charakter därëf behalen, soss kënn et net zu enger Oplackerung vun enger ganzer Rëtsch vun esou Affären, déi, mengen ech, zu engem ganz donkle Kapitel vun eiser Gesellschaft gehéieren.

Interessant ass och d'Iddi, déi mer gemeinsam festgehalen hunn, fir de Code civil an deem Sënn ëmzeänneren, dass wann en Transfert de garde stattfont huet an d'Kanner placéiert sinn an eng Institution, dass dann awer och d'Gericht kann décidéieren, dass d'Eltere un de Fräe vun där doter Moosnam musse participéieren, wat haut net méiglech ass no eisen aktuellen Texter.

Besonnesch awer insistéiere wëlle mer op d'Noutwendegkeet, och an deem heite Beräich, mä och an aneren, vun dem Ausbau vun der Mediation, wat an eisen Ae wierklech eng ganz wichteg Neierung ass an eisem Justizsystem, mä net nëmmen doranner, mengen ech, mä och an der Aart a Weis wéi mer u Konfliktléisungen eruginn an der Gesellschaft, egal a wat fir engem Beräich dass dat ass. Mir dinn eis nach schwéier. Et ass e Gesetz gestëmmt gi wat d'Mediation a gewësse Beräicher zouléisst. Mir wëssen awer och, dass dat Gesetz net alles hiergëtt, a meng Fraktiounskolleegin, d'Lydie Err, schafft och un enger neier Gesetzespropositioun fir virunzekommen an deem dote Beräich.

Mir wësse wéi wichteg, dass et ass, dat do ze gesinn am Beräich vun Täter-Opfer-Ausgläich, mä och grad am Jugendberäich gesi mer awer d'Mediation haaptsächlech als eng preventiv Moosnam, net nëmmen da wa schonn eppes geschitt ass, mä och fir ze verhënnere, dass eppes geschitt. An et ass och déi Iddi, déi eigentlech am Bericht zréckbehale ginn ass, wou och d'Suerg vun eiser Säit ass, dass een an deem ganze Beräich elo verhënnert, dass jidderee seng Mediationsstelle lénks a riets, a queesch duerch d'Land kreéiert, mä dass een dat systematesch ugeet a virun allem och dofir suert, dass d'Formatioun klappt, dass d'Voraussetzungen do sinn, fir déi Mediation an richtige Moment unzesetzen.

Net d'accord als LSAP-Fraktioun si mer awer mat der Majoritéit vun der Kommissioun wat déi Léisung ugeet, déi zréckbehale ginn ass am Rapport wat de Jugendstrafvollzuch betrëfft. Do war et jo interessanterweis esou, dass mer op deem dote Punkt eigentlech och verschidde Meinungen hate vun de Vertrieeder vum Justizministère a Vertrieeder vum Familljeministère, wann ech fir de Moment d'Ministe-

ren emol wëll ausklammere, déi kënnen vläicht herno dozou Stellung bezéie wat hir perséinlech Meenunge sinn.

Op där enger Säit geet et ganz kloer ëm d'Fro, geschlossen Anstalt fir Jugendlecher, déi jo soll endlech zu Dräibuer entstoen. Mir wësse wéi laang mer dee Projet do hunn. Et kann een diskutéieren, ob dat déi richteg Plaz ass, mä dat ass elo, mengen ech, zweetrange par rapport zu der Iddi u sech, déi mer ënnerstëtzen, fir dass esou eng geschlossen Anstalt fir jugendlech Delinquente soll entstoen. An eisen Aen ass dat awer esou, dass dat soll eng Alternativ duerstellen zum Aspäre vu Jugendlecher zu Schraasseg an net complémentaire sinn zu Schraasseg. Esou hunn ech et och sengerzäit als Regierungsmember ëmmer verstanen, wéi d'Diskussion lassgaangen ass, dass et drëm géif goe fir ze verhënnere, dass mer musse Mannerjäreger an de Prisong stiechen, besonnesch och Mannerjäreger, déi an Untersuchungshaft sinn.

Mat alle Précautionen, déi entretemps vläicht geholl gi si fir dat esou uerdentlech wéi nëmme méiglech ze maachen, wësse mer, dass et awer eigentlech keng Léisung ass. Eis Meinung war ëmmer, dass elo mat där neier zouener Anstalt fir Mannerjäreger dat doten Thema vum Dësch wär an dass déi géifen an déi spezialiséiert Anstalt kommen. Dat war och d'Meenung emol vum Justizminister. De Familljeministère - ech mengen, et ass esou eng waarm Gromper, déi een deem aner wëllt zouschuppen - war enger aner Meinung an d'Majoritéit huet sech eigentlech op d'Säit vum Familljeministère beweegt an där heiter Fro, a si huet elo festgehalen, dass awer nach a verschiddene Fäll et duerchaus richteg a wichteg wär, dass Mannerjäreger och kënnen an de klasesche Prisong op Schraasseg kommen.

Eis Partei ass domadder net d'accord. Si ass der Meinung, dass ee soll beim Grundgedanke bleiwen, dee viru Joren dee war fir eng geschlossen Anstalt ze maache fir mannerjähreg Delinquenten. Do sollen se alleguerten hikommen an déi hunn eigentlech an engem Prisong nâischt verluer. Mir bewegen eis also do och am Sënn vun all deenen internationale Konventionen a Kommissiounen, déi regelméisseg op Lëtzebuerg kommen a Rapporte maachen a mir mengen, dass d'Majoritéit an deem dote Punkt falsch läit, wa se wëllt op en anere Wee goen.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, ech kommen zum Schluss vu menger Interventioun. Et ass evident, dass dës Rapport kee Schlusstréch zitt ënner en Thema wat eis leider nach muss a wäert an deenen nächste Jore beschäftegen. Mat engem Rapport a mat Orientéierungsdebatten an der Chamber léise sech keng Problemer. Dofir bedauere mer, dass vill Zäit verstrach ass, ouni dass sech schrecklech vill konkret um Terrain gedoen huet. Mä déi Aarbecht, mengen ech, déi sech d'Chamber hei gemaach huet an déi sech och den interministerielle Grupp gemaach huet, ass net ëmsoss, och wann ech déi Aarbechten net censéiert sinn ze kennen. Et ass also déi nächst Regierung, déi muss handeln, schnell a grëndlech.

Merci.

M. le Président. - Als nächsten Diskussionsriedner ass den Här Marco Schroell agedroen. Den Här Schroell huet d'Wuert.

M. Marco Schroell (DP). - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, am Dictionnaire Larousse an am Liewe gëtt d'Jugend als Iwwergangsphas tëschent der Kandheet an dem Erwuessenen definiert. Dës Iwwergangszäit war historesch gesinn ni ganz laang. Ausser enger klenger Zuel vu Privilegierten hunn déi Jonk nämlech

scho fréi misse schaffe goen a sech mat de Realitéite vum erwuesse si konfrontéieren.

Et ass schonn eng grouss Errungenschaft vun eiser Gesellschaft, dass si haut de Jugendleche kann déi néideg Zäit ginn, fir déi Iwwergangszäit zum Erwuesse voll auszeliewen. A mengen Ae leeschte mir hinnen doduerch e groussen Déngscht. Mir ginn hinnen déi Zäit, déi si brauche fir sech ze forméieren, ze experimentéieren, de Grondsteen vun hirer Zukunft ze leeën an hir Perséinlechkeet esou voll ze entfalen.

Hautdëds gëtt gesot, dass eis Jugend méi Fräiraum huet wéi fréier. Dat ass op där enger Säit sécher eng Chance, mä op där anerer Säit bréngt dat awer och eng Rei Problemer mat sech. Dat heescht also wuel, dass si méi fräi sinn an hiren Entscheedunge wat si wëlle mat hirem Liewe maachen. Dës Fräiheet bréngt awer och de Verloscht vun dem Cocon, vun der Gebuerengeheet vun der Famill mat sech. Dozou kënn, dass sech zu dem traditionelle Familljemodell verstärkt aner Modeller gesellt hunn, déi dem Jugendleche méi Fräiheet awer och méi Responsabilitéit iwwerdroen. Ech denken hei zum Beispill un déi vill elengerzéiend Elteren, déi souwuel de Stot musse féieren, d'Famill ernähren an d'Erzéiung vun de Kanner mussen an d'Hand huelen.

Hei sinn déi Jugendlech natierlech méi op sech selwer gestallt wéi an enger traditioneller Famill. Deemno mussen déi Jugendlech vun haut méi flexibel a méi autonom sinn, notament andeems se sech mussen dorop astellen, dass d'Saachen an hirem Liewe ganz schnell kënnen änneren an dass si da schnell mussen dorop kënnen reagéieren. Och dat ass e Mierkmal vun eiser Zäit. Deemno kann ee soen, dass eis Jugendlecher haut musse vläicht méi individuell agéieren, an dat geet numol op d'Käschte vun enger gewëssener Solidaritéit. Sou schéngt et dass si éischter net méi fir aner Leit matdenken oder fir aner Leit handeln.

Déi lëtzebuergesch Jugendpolitik versteet sech deemno als e Moya fir d'Jugendlecher ze begleeden an net fir si ze bevormunden an hinnen ze soe wat si maache sollen. Dat gëllt natierlech virun allem och fir de Volet vun der „Jeunesse en détresse“, dee mir mat deem heite Rapport an där heiteger Debatte méi am Detail wëllen analyséieren. Et muss nämlech d'Zil si vun eiser Politik a vun de Gesetzer fir och dës Jugendlechen eng Chance ze ginn, an eiser Gesellschaft bestoen ze kënnen.

Mir hunn am Kader vun eisen Aarbechten an der Spezialkommissioun festgestallt, dass et net duerget fir mat enger Rei Gesetzer dem Problem vun der Jugend an Nout entgéintzekommen. Et ass nämlech wichteg, dass mir hei e puer Domänen implizéieren. Ech denken do un d'Famill, awer och un d'Schoul, an et ass och wichteg, dat soziaalt Verhalte vun dës Jugendleche genau ze analyséiere fir hir Angschten an Hoffnungen ze verstoen, fir esou hir Roll an hire Stellewart an eiser Gesellschaft ze bestëmmen an ze bekräfigen.

Et ass awer och wichteg fir bei de Jugendlechen e gewëssen Interesse un der Zukunft ze stimuléieren. Ech denken do zum Beispill un d'Politik, wou déi Décisiounen, déi mir haut huelen, jo awer déi Jonk an e puer Joer concernéieren. Et ass wichteg, dass och si konkret Iddien a Léisungsvirschléi proposéiere fir Problemer ze léisen. An eise Reien ass d'Jeunesse démocratique aktiv, si ënnerstëtzt de Prozess vun der Eegeninitiativ vun de Jugendlechen a vun der Verantwortung, déi si kënnen am Domän vun der Politik huelen. An enger Etüd, déi 1999 zu Lëtzebuerg gemaach ginn ass an där hir Resultater 2002 publizéiert gi sinn, ass déi erfreesch Meldung erauskomm, dass 88,8% vun de Jugendleche sech eigentlech glécklech fillen.

Här President, dësen Débat iwwert d'„Jeunesse en détresse“, wéi meng Virriedner dat scho gesot hunn, ass mat enger äusserster Sorgfalt vum President vun der Kommissioun, dem Lucien Weiler, an awer och vun alle Kommissiounsmitglieder virbereet ginn. An ech mengen, dass de Rapport vun der Madame Marie-Josée Frank, fir deen ech hir wéilt félicitéieren, en äusserst komplett a wäertvollt Dokument fir d'Lëtzeburger Jugendpolitik an der Zukunft duerstellt.

Ech wollt hei awer nach eng Kéier kuerz op de Volet vun der Lëtzeburger Schoul agoen. Am Rapport steet jo, dass d'Schoul ënner anerem och kéint e Facteur sinn, deen zur Détresse bei der Jugend féiere kann. Ech wëll dofir hei e puer Mesuren opzielen, déi d'Éducationsministesch bis elo gemaach huet fir deem entgéintezutrieden. Et ass nämlech esou, dass sech d'Schoul muss ëm all d'Schüler këmmern, en fonction vun hire Besoinen. PISA huet gewisen, dass d'Ergebnisser vu Kanner aus wirtschaftlech a sozial manner staarke Gesellschaftsschichten déi gréisste Problemer hunn.

Oft sinn dat Kanner vun Immigranten, déi besonnesch am Däitschen hir Problemer hunn. Lëtzeburger, deenen dat Däitscht normalerweis méi licht fält, hunn do manner Problemer. Et ass d'Aufgab vun der Schoul fir ze versichen, fir géint dës Chancengläichheet unzekämpfen. Schlussendlech geet et dorëms ze évitéieren, dass d'Jugendlecher an Nout sech zu Erwuessener an Nout entwéckelen. Fir deene Kanner mat Problemer schonn direkt am Ufank ze hëllefen, an net eréischt wann d'Kand an de Bur gefall ass, si fir déi Schüler, déi no dem éischten Trimester eng Ongenügend am Däitschen, am Franséischen oder an der Mathematik hunn, Cours d'appui obligatoresch ginn. Mat dëser Mesure solle vun Ufank un duerch zousätzlech Exercicer a Widderhuelungen d'Erfollegschancë vun alle Schüler verbessert ginn.

Fir d'Integrationschancë scho vu Klengem un ze verbessern, gëtt verstärkt déi Lëtzeburger Sprooch an der Education préscolaire benotzt a geléiert, fir d'Kommunikatioun mat deenen anere Kanner ze verbessern a fir duerch d'Lëtzeburgeresch manner Problemer herno am Däitschen ze kréien. Dat ass immens wichteg, well déi lëtzeburgeresch Sprooch e wichtigen Integrationsfaktor an der Gesellschaft duerstellt. Vill Leit sinn ëmmer nach der Meinung, dass nëmmen déi auslännesch Kanner Problemer mam Däitschen hunn. Dat ass awer laang net wouer, och vill Lëtzeburger Schüler hunn esou hir léif Problemer mat dëser Sprooch. Dofir gëtt elo am Primaire een neien Abécédaire agesat, mat deem Däitsch als Friemsprooch enseignéiert gëtt. Fir dësen Effet nach ze verstärken, sinn d'Enseignanten nach eng Kéier ausdrécklech dorobber higewise ginn, dass am Primaire d'Langue véhiculaire systematesch ze gebrauchen ass, an dat ass Däitsch.

Fir Kanner mat besonnesch grouse Léierschwieregkeeten am Primaire sinn d'Classes d'intégration geschafe ginn. Am Secondaire technique sinn d'Classes fondamentales agefouert ginn, fir deene Schüler ze hëllefen, déi ënner grouse Léierschwieregkeete leiden. Auslännesch Kanner kënnen am Secondaire zousätzlech Coursen am Däitsche kréien, wa si nach Problemer mat där Sprooch hunn. Dat sinn déi sou genannte Classes Allet, „classes, allemand pour étrangers“. Domadder soll verhënnert ginn, dass auslännesch Schüler, déi soss awer gitt Punkten hunn, duerch hiert Däitscht benodelegt ginn.

Här President, mäi Fraktiounspresident, de Jean-Paul Rippinger, wäert nach e puer juristesche Highlights zum Thema „Jeunesse en détresse“ herno hei op der Tribün erörtern.

(Interruptions et hilarité)

Ech mengersäits géif nach gäre méi ausführlech och op déi sozial, medezinesch a psychologesch Aspekter vum Thema agoen.

D'Prise en charge sociale vun de Kanner an hire Familljen ass an engem Réseau vu ganz villen Organisationsiounen organiséiert, deenen hir Mataarbechter mat vill Kompetenz a guddem Wëllen un déi Saach eruginn. Am Rapport sinn e puer esou Strukturen erwähnt, wéi de Service de guidance oder de SPOS am Enseignement primaire a secondaire, de Service Psy Jeunes, de Service Family First, d'Ligue luxembourgeoise de prévention et d'action médico-sociales, d'Jugend- an Drogenhëllef, an nach vill anerer. Et gëtt eng Broschür mat sämtlechen Organisationsiounen, déi eng sozial Hëllef fir Kanner ubidden, an déi net weëneger wéi 250 konventionéiert Servicer, A.s.b.l.en an aner Organisationsiounen enthält.

D'Rapportrice huet et schonn erwähnt, dass wann dës Strukturen och am Eenzelnen eng gutt Aarbecht leeschten, sou dach eng Kollaboratioun ënnert hinnen, e vernetztend Denken am Sënn vun enger nohalteger Entwécklung am Intérêt vun de Kanner, bis elo net méiglech war.

Här President, an dëser Diskussioun iwwert d'„Jeunesse en détresse“ dierf awer och de medezineschen Aspekt net ze kuerz kommen. D'Kannerdokteren an d'Kannerpsychiatere och hei zu Lëtzebuerg hunn eng grouss Erfahrung mam Émgang mat de Problemer, déi eis an dësem Débat beschäftegen. Si trieden dobäi weëneg an der Öffentlechkeet op, ganz einfach well se vu lauter Aarbecht um Terrain dofir keng Zäit méi hunn, awer och weinst hirer Obligation de confidentialité, dat heescht hirem Berufsgeheimnis.

Et ginn hei zu Lëtzebuerg Kannerdokteren a Kannerpsychiatere, déi sech ganz besonnesch op dem Gebitt vun der Sozialpédiatrie a vun de Verhalensstéierungen an den Trouble-mentaux beim Kand ausenaner gesat hunn an och an internationale Gruppe matwierken. Si hiewen dräi spezifesch Problemer ervir, déi beim klengen Kand net esou selte sinn, a woubäi sech déi Kanner, wa se sech selwer iwwerlooss sinn, onweigerlech zu Problemfäll am jugendlechen Alter an duerno entwéckelen.

Vu Joer zu Joer huelen déi Fäll zou. An eleng an der Kannerklinik goufen et d'lescht Joer 16 neigebuere Kanner mat engem sou genannte Syndrome de sevrage, dat heescht een Neigebuereenen, deen Entzucherscheinungen opweist a behandelt muss ginn.

Aner Situatiounen concernéieren Mamm mat enger psychiatrescher Krankheet, oder Mammen, déi violéiert si ginn, oder Mammen, déi ee viregt Kand misshandelt hunn, oder Mammen, déi sech illegal zu Lëtzebuerg ophalen. D'Solution de facilité bei dëse Fäll ass et natierlech d'Kand ganz einfach der Mamm ewechzehuelen an ze placéieren vun Ufank un a fäerdeg. Eng méi differenzéiert Approche ass déi, scho während der Schwangerschaft eng Prise en charge multidisciplinaire vun der Mamm an hirer Familljen unzegoen an d'Gebuert vun dem Puppelchen ze preparéieren duerch d'Opriichte vun engem Encadrement vun der ganzer Famillje während deenen éischte Méint a Joren no der Gebuert, fir op där enger Säit d'Kand bei der Mamm ze loossen an op där anerer Säit d'Mamm ze sensibiliséieren an eventuell ze heelen.

Esou ee Groupe multiprofessionnel mat Kannerdokter, Kannerpsychiater, Gynécologue, Assistante sociale, Psycholog an esou weider existéiert zënter e puer Joer an der Maternité an der Stad a behandelt ronn 50 nei Fäll pro Joer. Dat entsprécht 1% vun alle Gebuerten.

Dës Aarbecht huet iwwregens viru kuerzem de Prix Promotion de la Santé vun der Lëtzeburger Regierung kritt.

En zweete Grupp vu Risikokanner sinn déi, déi an deenen éischte puer Liewensjore virun der Spillschoul meeschtens vun den Erwuessenen net déi Opmierksamkeet an déi Erzéiung kréien, déi si als normaalt Kand brächten. Mir hunn all een normaalt grousst Vertrauen an déi jonk Elteren an huelen net an Uecht, wéi a gewësse Situatiounen kengem Mënsch et opfällt, wéi am Laf vun de Méint an de Joren d'Zukunft vun dëse Kanner kompromettéiert gëtt. Et ass oft de Kannerdokter, deen esou Situatiounen entdeckt bei enger Routineënnersichung oder well d'Kand weinst enger banaler Krankheet presentéiert gëtt. Hie stellt dobäi ee Retard psychoaffectif fest an dobäi bleift et, well et zu Lëtzebuerg keng Struktur gëtt, wou een déi Kanner hischécke kann.

An der Belsch këmmert sech ëmmerhin den Office de la naissance et de l'enfance, den ONE, an a Frankräich d'Division départementale d'assistance sanitaire et sociale, déi berühmten DASS, ëm esou Fäll. Zu Lëtzebuerg hu mir eng Vielzahl vu privaten oder konventionéierten Initiativen, déi - ech hunn et scho gesot - mat vill guddem Wëllen awer an engem gewëssenen Désordre probéieren dat Beschit ze maachen. Et ass awer keng zentraliséiert offiziell Ulafstell, déi e Minimum vu Koordinatioun hei kënn gewährleisten. D'Spezialkommissioun weist iwwregens ausdrécklech op dëse Messstand hin. Ech fuerdere justement d'Kreatioun vun esou enger Zentralstell an ech wäert elo gläich nach dorobber zrëckkommen.

Een drëtter Grupp vu Kanner sinn déi schwéierkrank Kanner. Also Kanner, déi Kriibs hunn, zum Beispill Leukämie, Kanner, déi zockerkrank sinn, déi eng Mucoviscidose hunn, déi u schwéierem Asthma leiden, oder un Epilepsie an esou weider. Och wann um medezinesche Plang déi Kanner gutt verweert ginn, esou kann ech awer behaupten, dass hei zu Lëtzebuerg déi global Prise en charge vu chronesch kranke Kanner net optimal ass, virun allem, wat déi psychosozial a schoulesch Entwécklung ubelaangt. An och dat ass eng Jeunesse en détresse. All dës Kanner - et sinn der all Joer esou eng honnert Stéck vun neie Fäll, oder neie Familljen, oder neie Situatiounen - gehéieren zum Betätigungsfeld vun der Sozialpédiatrie, engem Gebitt, wat zu Lëtzebuerg nach an de Kannerschong steet. Als Léisung stellen ech mir vir ee mam Stat konventionéierte Service multidisciplinaire de pédiatrie sociale, e Service, deen déi federativ Struktur duerstelle kënn fir de ganze Réseau médico-psychopédagogique, dee sech ëm d'Enfance en détresse këmmert, ze koordinéieren.

Här President, wann d'Sozialpédiatrie gréisstendeels preventiv Funktiounen an e Rôle de coordination huet oder misst hunn, esou kënn der Kanner- a Jugendpsychiatrie eng vill méi kurativ Missioun zou. Hei geet et ëm de Grupp vu Kanner, deen am Kader vun der Jeunesse en détresse eng besonnesch Roll spillt. Dat sinn déi verhalensgestéiert Kanner an déi, déi ee mentale Problem hunn. An engem Wuert: Déi Jugendlech mat psychiatresche Problemer. De Problem stellt sech net nëmmen, awer virun allem am Schoulalter, well déi Kanner sinn einfach an eng normal Schoul net ze integréieren. D'Prise en charge benéidegt medezinesch Strukturen fir Kanner. Zënter e puer Joer, dat wësse mir, fonctionnéiert eng Kannerpsychiatrie an der Kannerklinik fir déi Kleng ënner zwielef Joer, an dëst Joer ass mam Hôpital

du Kirchberg endlech eng Jugendpsychiatrie opgaangen, esou datt et elo méiglech ass, och Jugendlecher an engem Milieu hospitalier ofzeklären an ze behandelen.

Wat sinn d'Stéierung respektiv d'Krankheete beim Kand respektiv beim Jugendlechen, déi zu Verhalensstéierung féieren? Dat ass den Autismus, d'Schizophrenie awer och d'Anorexie mentale an d'Bulimie; dat sinn Depressionen an Névrosen, ouni d'Toxicomanie ze vergiessen. Alles Krankheetsbiller, déi d'Integratioun an der Familljen, an der Gesellschaft an an der Schoul schwieereg maachen an och kënnen zur Kriminalitéit féieren.

D'Spidol ass awer nëmmen do fir d'Prise en charge vun akute Fäll. Fir de Suivi muss mir elo déi Jugendlech an d'Ausland schécken, notamment an Däitschland an an d'Belsch, wou an deene verschiddenen Institutione laang Wartelëscht bis zu zéng Méint bestinn. Derbäi kënn, datt déi Jugendlech domat wäit ewech si vun doheem an och nach Problemer hu mat der friemer Sprooch. Enn 2001 waren esou 69 Jugendlecher aus Lëtzeburger Familljen a médico-pedagogischen Internaten am Ausland ënnerbruecht.

D'Spezialkommissioun mengt, dass et un der Zäit wär och zu Lëtzebuerg de Suivi no der akuter Phas vun esou psychesch kranke Kanner ze assuréieren. Dofir plädéiert si fir d'Kreatioun zu Lëtzebuerg vun engem Centre médico-psycho-pédagogique fir Kanner a Jugendlecher, dee bestoe soll aus enger Tagesklinik - enger Struktur, déi jo ewell besteet fir déi Kleng oder amgaangen ass entwéckelt ze gi fir déi Grouss -, awer och fir ee spezialiséierten Internat an enger spezialisierter Schoulstruktur, déi zesumme fonctionnéiere sollen, fir deene verhalensgestéierte Kanner eng Chance ze ginn, wa si am normalen Unterrecht net haltbar sinn. Nieft der schoulescher Infrastruktur misst natierlech och eng Equipe pluridisciplinaire vu Medeziner, Psychologen a Pedagoge kreéiert gi fir de kohärente Projet ze elaboréieren an ze assuréieren. Den Ordre de grandeur vu betrafene Kanner läit bei 50 Kanner a Jugendlecher, déi järelech betreit misste ginn.

Här President, ech kommen zum Schluss. Mir hunn als Politiker eng héich Responsabilitéit vis-à-vis vun eiser Jugend. Et geet net duer, datt mir eis bewosst sinn, dass eis Jugendlech muer als Erwuessener mat deene politeschen Décisiounen konfrontéiert sinn, déi mir hei huelen. Mir mussen och haut ee Kader schafen an deem sech déi Jugendlech kënnen zu responsables, gesonden, interesséierten a forméierten Erwuessene kënnen entfalten. Mir mussen si op där enger Säit schützen viru Problemer an Afflës, deenen si nach net gewuess sinn. Op där anerer Säit muss mir hinnen déi Fräiheet bidden, déi si brauche fir hire Wee ze fannen.

Esou muss déi Diskussioun ëm d'Jeunesse en détresse all déi Komplexitéit a Villsäitegkeet hunn, déi eis Jugend un den Dag leet. Esou kann et, a mengen Aen, net nëmmen eng juristesche Diskussioun iwwert d'Jeunesse en détresse ginn. Ech hunn a menger Ried dorops higewisen, datt och déi sozial, déi psychologesch, medezinesch a pedagogesch Struktur wichtig sinn. Genau an deem Domän muss hei am Land nach vill ausgebaut ginn am Intérêt vun eise Kanner. D'Debatt vun haut weist, datt mir eis der Problematik vun der Jeunesse en détresse bewosst sinn an dass alles muss probéiert gi fir dem Problem entgéintzekommen. Och wann an deem Domän scho vill gemaach ginn ass, esou stellt sech awer nach fest, dass et wichteg wär domadder weiderzufueren an ze probéieren alle Jugendlechen, egal ob si Problemer hunn oder net, déi beschte Méiglechkeeten ze ginn, fir dass si mat

hirem Liewen eens ginn. Ech soen lech merci!

M. le Président. - Als nächsten Diskussionsriedner ass den Hår Aly Jaerling agedroen. Den Hår Jaerling huet d'Wuert.

M. Aly Jaerling (ADR). - Hår President, fir d'éischt wëll ech der Madame Marie-Josée Frank félicitéiere fir hiren ausféierleche Rapport, deen awer nëmmen zum Deel konnt all déi Aarbecht hei erëmspiegelen, déi d'Spezialkommissioun sech am Laf vun deene leschte Méint gemaach huet, fir dës Orientierungsdebat beschtméiglechst ze preparéieren. Ech wëll mech och hire Wieder uschlëssen an all deenen Acteure merci soen, déi vum 26. am Broochmount 2000 u mat dru geschafft hunn, datt net nëmmen dëse Rapport, mä och déi Debatt hei konnt an aller Serenitéit gutt preparéiert stattfannen.

Hår President, d'Zivilisatioun vun engem Land gëtt och dorunner gemooss wéi se mat hirer Jugend a mat hiren eelere Leit ëmgeet an dozou ass jo hei am Land nach esou munches ze soen an ze maachen, fir datt mer an deenen zwee Beräicher ziviliséiert ginn. Erlaabt mer, ier ech op déi eigentlech Propositionen vun der Kommissioun aginn, e puer Iwwerleeunge vum ADR am Zesammenhang mat den Ursaache vun der Prekariséierung vun eiser Jugend hei virzebréngen.

Am Verlaf vun de Preparatiounen zu dëser Debatt sinn eng Villfalt vun implizéierte Persounen an Institutionen gehéiert ginn. Du war gewosst, datt et net einfach géif ginn, fir Léisungen ze fannen. Et ass nämlech schwéier, fir nei politesch Orientierungen an d'Weeër ze leeden, wann ee feststelle muss, dass am Beräich vun der Jugendbetreuung an deene leschte Joren net allze vill geschitt ass. Mä net nëmmen an deene leschte Joren, mä och an deene leschte Jorzéngten ass versäumt ginn eis Jugendpolitik an d'Jugendbetreuung der struktureller an der materialistischer Wandlung vun eiser Gesellschaft unzepassen.

Net nëmmen nei Gesellschaftsforme sinn entstanen, mä och nei Familljestrutturen. De Materialismus, a besonnesch de Partikular-Egoismus, hu laangfristeg derzou bäigedroen, datt net méi déi néideg Zäit zur Verfügung stoung, fir sech intensiv ëm d'Bedierfnesser vun de Kanner ze këmmern. De Käschtepunkt vum Familjeliewen dréit ëmmer méi derzou bäi, datt Eltere praktesch mussen zu zwee schaffe goen, fir sech an hire Kanner e Minimum vu Liewensqualität ze bidden. Den Usprichpartner vum Kand a Jugendleche feelt ëmmer méi. Déi Jonk orientéiere sech no anere Kontakter a ganz oft sinn et d'Televisioun oder d'Telespiller, déi ëmmer méi spektakulär, méi gewalttätig a méi aggressiv ginn, oder si schlësse sech Pseudo-Frënn a -Gruppen un, fille sech am Grupp gutt a staark a maache Saachen, déi se sech eleng net géifen trauen.

Da kënn nach den Drock an der Schoul derbäi, de Stress vun den Educateuren, déi net méi nokommen, well nach just e Minimum vu Stonnen enseignéiert gëtt an deenen de Programm muss duerchgezou ginn, an deen net matkënn bleift eben op der Streck. Keen Usprichpartner ass do, fir sech ze rattappéieren, d'Eltere schaffen zu zwee, de Proff hält sech keng Zäit an de Kollegekrees, wou ee sech wuel fillt, sëtzt am selwechte Boot wéi ee selwer.

Dat, well den Noyau vun eiser Gesellschaft, d'Famill, net méi déi enk Banden huet wéi et an der Zäit war, wou d'Zesummeliewen nach méi Valeur hat wéi déi materiell Wäerter an de Partikular-Egoismus. Wa mer et net fäerdeg bréngen d'Kärzell vun eiser Gesellschaft, d'Famill, erëm esou ze revaloriséieren, datt se e Schutzkader fir déi Jonk duerstellt, da muss mer eis drop astellen, dass déi Orientierungen,

déi mer haut hei diskutéieren, schonn a kuerzer Zäit net méi duer- ginn.

Eng éischt Approche muss also si fir der Famill, egal ob een oder déi zwee schaffe ginn, déi néideg Moyenen zouzeféieren, fir och ouni Restrictionen als Famill kënnen ze fonctionnéieren.

Dofir wëll ech dem ADR seng Posi- tion nach eng Kéier kloer hei defi- néieren. De Stat ass responsabel fir datt all Famill kann ouni finanziell Sacrificer fonctionnéieren, ob een oder zwee vun den Eltere schaffe ginn. Datselwecht géllt fir d'Mono- parentalen, déi och mussen den néidegen Encadrement kréien, fir kënnen als Famill ze fonctionnéie- ren. Et ass eng falsch Politik ze mengen, all Fra misst schaffe goen oder de Fraen e schlecht Gewës- sen anzeriede wa se net schaffe ginn an hir Kanner doheem ver- suerge wëllen. Et ass do wou d'Prévention muss ugen. Et ass bei der Revaloriséierung vun der Famill, wou den Hiewel muss uge- sat ginn.

Ass et normal, dass ëmmer méi El- teren hir Kanner - an dat schonn am Primärschoulalter - an d'Aus- land an Internater schécken, well se einfach keng Zäit a Gedold op- brénge sech no der Aarbecht ëm se ze këmmen? Och dat ass ee Phenomeen iwwert dee muss no- geduecht ginn a Léisunge fonnt ginn, well och dat zerräisst d'Fa- milljebanden. Wa mir et fäerdeg bréngen dem Zesummeliwen an der Famill erëm eng Valeur ze ginn, da brauche mer eis geschwë keng Suerge méi ëm eis Jugend ze ma- chen, well der dann net méi vill be- reet wäerte sinn, fir nach Kanner an dës Welt ze setzen. Ee Pheno- meen, deen elo schonn amgang ass sech bemierkbar ze maachen, wa mer eis déi demographesch Si- tuatioun ukucken.

Jugendpolitik geet bei der Famillje- politik un an dofir ginn dem ADR seng Bestriewungen och weiderhin a Richtung Opwärtung vun der Famill. Wa mer gär gesond Kanner hätten, da musse mer als Gesell- schaft och de Präis dofir bezuelen, besonnesch wat d'Éducation vun de Kanner ubelaangt an dofir muss och ee Kand esou vill wäert si wéi dat anert. D'Famill muss kënnen à même sinn, fir senge Kanner en héije Bildungsniveau ze erméigle- chen, ouni datt se doduerch finan- ziell Schwierigkeete kritt. Dat ass d'Ausgangsbasis fir eng gutt Ju- gendpolitik.

Och bei der Beschäftigungspoli- tik, wou et haut Usus ass, dass de Jugendleche fir d'éischt vun enger Beschäftigungsmesure an déi aner gehait gëtt, ier en emol iwwer- haapt eng Aarbecht fénnt, wann iwwerhaapt, do gëtt viles verbrach an dat ass och net grad opwäer- tend fir de Jugendlechen an och net motivéierend, fir him e positivt Bild vun eiser Gesellschaft ze ginn.

Här President, wat ech awer nach wëll hei ervirhiewen ass, dass an der leschter Legislaturperiod Ustrengeunge gemaach goufen an der Jugendpolitik an datt esouguer mat engem Jugendminister ver- sicht gouv der Jugend eng Identi- téit ze ginn. Den Här Schroell huet hei gesot, et misst een d'Jugend méi un der Politik interesséieren. An der leschter Legislaturperiod gouv e Jugendkommunalplang ausgeschafft, dee mat sengen dräi Aktiounspläng versicht huet der Ju- gend, um kommunale Plang an am Zesummenhang mat aneren Ac- teuren an der Gesellschaft, eng nei Wäertvirstellung ze ginn andeem e se méi un der Politik interesséiert huet an och fir hinnen ze vermët- telen, dass si an dëser Gesellschaft wichteg sinn a sech selwer ëm d'Politik musse këmmen, well soss këmmert d'Politik sech ëm si an dirigéiert laanscht si; an ech mengen, d'Konsequenzen dovun- ner, iwwert déi hu mer jo haut ge- schwat.

Leider si mat där neier Regierung en Deel vun deene gudden Initiati- ven, déi déi lescht Legislaturperiod

agefouert goufen, am Sand verlaf an och um Gemengeplang leeft a punkto Jugendmotivéierung net méi allze vill.

Och a punkto Schoulpolitik ass net allze vill Positives ze vermierken an déi Wäerter, déi vun der Schoul solle vermëttelt ginn, hunn d'Ju- gend bis haut nach net erreecht. D'Proffen an der Schoul oder zu- mindest déi, déi sech nach Méi ginn, resignéieren, well einfach déi negativ Awierkunge vun eiser verännerter Gesellschaftsstruktur iwwerweien. Wann déi moralesch an ethesch Wäerter net méi vun doheem matkommen, wa weder e Proff nach soss ee se anriichten, wann do derbäi och nach ëmmer méi Familien duerch de Stress an den deegleche Kampf ëm d'Exis- tenz, d'Öflagere vum Frust oder souguer d'Gewalt, op d'Kanner op- gelagert gëtt, ass et net ver- wonnerlech, dass dann dee Schwaachsten an deem Zyklus fir d'éischt ausbrécht an och heians- do Amok leeft.

Des Weideren dierf och net ver- giess ginn iwwert een Tabu ze schwätzen, deen nach ëmmer hei am Land, am Zesummenhang mat der Pedophilie, besteet. Et ass ge- wosst, dass eng Rei Kanner an Heimer sinn, well se doheem sexuell misshandelt gi sinn. Ganz oft ginn dës schlëmm kriminell Do- ten aus Schimmet net gemellt oder och net suivéiert. D'Pedophilie ass ee mat deene schlëmmste Verbrä- chen um Kand an ass fir mech gläichbedeutend mat Mord. Dem Kand gëtt net nëmme seng Séil verletz fir e Liewe laang, mä och sai Vertrauen an déi Erwuessenen zerstéiert. Vertrauenspersoune wéi Elteren oder souguer Enseignan- ten, deenen d'Kand vertraut an a senger Onschold Saachen iwwert sech ergoe léisst, vun deenen et net weess, dass se kriminell sinn, mussen déi haartste Strofe kréien, déi et gëtt.

A Lëtzebuerg ass net dovunner verschount. D'Operatioun Marcy an Däitschland huet och op Lëtze- buerg iwwergegraff an d'Lëtze- buerger Autoritéite si mat Instruk- tioune géint d'Pornographie am In- ternet befaasst. An och wann den Här Justizminister weinst dem Se- cret d'Instruction keng Informatioun- ne wëllt oder ka ginn, sou brauch ee keen Hellscher ze si fir ze wës- sen, datt do an deem Beräich och eppes op Lëtzebuerg zoukënn. A grad an deem Beräich heescht et eis Kanner optimal ze schützen, all Tabu an deem Beräich opzehie- wen an ouni Rücksicht déi unze- prangeren, déi fir esou Verbräiche verantwortlech sinn. Mir musse preventiv wierken an äusserst re- pressiv an deem Beräich sinn, well soss fällt eis enges Dags eppes op de Kapp, wéi dat vläicht esou an der Belsch de Fall war.

Här President, ech wollt dëst zur Introduktioun hei virbréngen, well dëst eng Rei vun Ursaache sinn, firwat en Deel vun eiser Jugend dé- connéiert; mä et sinn net nëmmen déi. Et gëtt och eng Rei Jugendle- cher, déi aus wat fir engen Ursa- achen och ëmmer, einfach net an de Grëff ze kréie sinn, ouni datt do d'Eltere Schold drun hunn oder eis Gesellschaftsstruktur.

De But vun der Spezialkommissi- on war et deemno ze verhënnere, datt all déi Problemerkanner oder Jugendlecher méi déif ofsa- cken an unhand vun engem gutt strukturéierte Sozial- a Schutznetz kënnen erëm an d'Gesellschaft in- tégréiert ginn. Dofir ass versicht ginn zesumme mat deenen zoustännegen Instanze Léisungen ze fannen, déi net onnéideg komplizéiert, net ze vill administrativ, awer och net ze laang daueren.

Wat ze bedauern ass, ass, dass sech net allze vill mat Preven- tiounsmoosname befaasst ginn ass, mä méi mat Mesures après coup, obwuel vu Säite vun de so- zioedukativen Institutiounen e Manktum an deem Beräich signali- séiert gouv. Problemer ze detek- téieren a se iwwert den einfachste

Wee zesumme mat den implizier- ten Acteuren enger Léisung zouze- féieren ass en éischte wichtege Schrëtt a punkto Jugendschutz.

Eng wichteg Institutioun ass do amgang sai Wee ze maachen, an zwar den Ombudscomité, deen als Uspriechpartner vun de Kanner eng wichteg Roll ze spillen huet an d'Hëllef ka koordinéieren.

Wat awer gefeelt huet fir dës Orien- téierungsdebat kënnen esou ob- jektiv wéi méiglech ze féieren, sinn Erkenntnisser wéi wäit datt déi be- stehend Strukture gegraff hunn. Wat fir eng Erfolgsquote ginn et an der Resozialiséierung a bei der Réintegratioun vun ofgerutschte Jugendlechen, den Här Bodry huet dee Problem och schonn uge- schwat?

Wéi héich ass d'Zuel vun deenen, déi einfach net méi ze réintgréiere sinn a wéi héich ass d'Zuel vun de Rezidivisten? Dëst Zuelematerial feelt eis an et wäert och schwéier sinn dëst opzestellen, wann net eng strikt Koordination vun allen am Jugendberäich implizéierten Instanzen zustane kënn.

Här President, zu enger Rei vun Diskussiounsthemen a Propositiou- ne vun der Kommissioun wëll ech dann awer nach Stellung bezéien. Eng Neierung, déi envisagéiert gëtt, ass d'Mediatioun, déi soll agesat ginn ier eng juristesche Prozedur ageleet gëtt, dat esouwuel am zivilen, wéi och am penale Beräich. Et solle médico-psycho- pedagogesch Strukture geschafe ginn, déi et solle méiglech ma- achen d'Jugendlecher, respektiv d'Kanner ausserhalb vun hirem Umfeld ze betreiwen, well déi klas- sesch Strukturen dat net bréngen. Et solle weider Therapieplaze ge- schafe gi fir Toxicomanen, esou wéi och e Suivi duerno, mat sozio- professioneller Réintegratioun, wéi zum Beispill mat Wunnengen oder awer och mat der Aarbecht.

Och hei musse méi Akzenter op eng gezielten a konsequent Preven- tioun geluecht ginn, ouni déi mer de Problem vun der Toxicomanie ni an de Grëff kréien, wann iwwer- haapt. Well esou laang déi richtig Responsabel vum Drogegeschäft an de Chefétage vun de Konzern- sätzen, a si kënnen d'Politik mani- puléieren, lafe mer ëmmer hannert dem Won an dann hëllef en eis all Therapieplaze geschwënn och näscht méi.

Mir kënnen awer net einfach kapituléieren an en Deel vun eiser Ju- gend afferen a musse dofir suer- gen deen illegale Maart do futti ze maachen. Dann hu mer garantéiert eng ganz Rei Problemer vun eiser Jugend geléist. Dofir brauch een awer zivilen a politesche Courage a keng lächerlech semi-mënsch- lech a maxi-repressiv Gesetzge- bung, esou wéi mer och e Mentali- téitswiessel bei den Erwuessenen am Émgank mat sou genannte le- galen Drogen erwierke musse.

De Problem, dee mer doniewent nach speziell hunn, ass, datt mer keng Strukturen hu fir verhalens- gestéiert Kanner a Jugendlecher ze betreiwen an datt mer déi musse an d'Ausland schécken.

Wa mer elo wëllen dovun ausgoe fir eng geschlosse Struktur ze schafe fir delinquent oder kriminell geféier- lech Jugendlecher ofzesonneren, dann ass dat mat Virsicht ze ge- néissen. Engersäits soll eng Sépa- ratioun kommen, anerersäits soll awer och zu Schraasseg d'Méig- lechkeet bestoe bleiwe Mannerjäh- reger an enger separater Struktur ënnerzebréngen. De Problem, dee sech hei stellt, ass net einfach ze léisen. Mir hu jugendleche Delin- quenten, déi kleng Strofdote ver- brach hunn oder einfach Widder- huelungstäter, déi awer net geféier- lech sinn. Dann hu mer jugendleche Dealerkonsumenten, déi am Kader vun der Beschafungskriminalitéit

agesat goufen an dann hu mer déi méi rau Bridder, déi gewalttätig a schwéier kontrolléierbar sinn. Fir déi mat de kleng Strofdote kënn- ee mat enger geschlossener Struk- tur vläicht eppes erreechen, wann den edukativen Deel Virrang huet a se effektiv vun deene geféierleche Bridder getrennt ginn.

Wat déi Süchteg ubelaangt, déi agesat ginn, esou brauche mer do eng spezial Struktur, déi net nëm- men zum Zil huet fir hir illegal Akten ze strofen, mä hinnen eng Thera- pie, esou wéi eng Éducation oc- troyéiert.

Dëse Stat hält sech d'Recht fir Ju- gendlecher, déi duerch hir Sucht derniewent getréppelt sinn, an- zespären, dann awer wann ech ge- lift nëmme dohinner wou se wierk- lech gehollef kréien a wou se eng Méiglechkeet hu sech erëm kënn- en ze integréieren, an net dohin- ner wou se hir Sucht kënnen weider- liewen an nach schlëmmer eraus- kommen a monter weiderfueren. Dofir plädéiere mir als ADR éisch- ter fir eng Zwangs- an Éduca- tiounstherapie an enger geschlos- sener Spezialstruktur, wéi fir eng geschlosse Struktur an deem alles vermëscht gëtt.

Des Weidere stellt sech d'Fro, ob mer iwwerhaapt fir déi puer Fäll, déi mer hei am Land hunn, musse eegen nei Strukture schafen oder ob et net vläicht ze iwwerleeë wier, ob mer net kënnten op d'Ausland zrëckgräifen, wou et där Strukture gëtt a mat deene kënnte Konven- tiounen ofschléissen, wéi dat schonn de Fall war a wou awer ein- fach kee Suivi méi komm ass. Dat wier vläicht duebel sënnvoll, well déi Jonk dann och aus deem Milieu hei erauskeimen a sech nei Hori- zonger kënnte fir si opdoen.

(Interruption)

Här Weiler, ech mengen, wa mir ëmmer erëm nei Strukture schafen, mir hunn elo hei selwer gesot, dass et nëmme e bestëmmte Prozent- saz vu Jugendlecher ass, dee mer an deem Sënn ze betreiwen hunn, da stellt sech einfach d'Fro, ob mer do musse wahnsinneg investéieren oder ob mer net kënnen Konventioun- en ofschléisse mat anere Länner wou déi Strukture scho bestinn.

M. Lucien Weiler (CSV).- D'Fro stellt sech och, ob mir de Misär ëmmer nëmme exportéie- ren.

M. Aly Jaerling (ADR).- Mir exportéiere kee Misär. Mir siche Moyenen, fir de Jugendlechen esou gutt wéi méiglech ze hëlfe- n a wann ech soen, dass wa se hei aus deem Milieu vläicht emol erauskommen, och besonnesch wat Drogésüchter ubelaangt, déi schlëmmsten Drog ass jo do de Milieu selwer, well se do net eraus- kommen a wa se do erauskeimen an net hei am Land géife betreit ginn an a Strukturen am Ausland, wou se wäit vun hei ewech sinn, ech géif mengen, dass dat awer eng Méiglechkeet wier fir dat aus- zeprobéieren. All dat anert huet versot, soss hätte mer déi Debatt hei net.

M. Lucien Weiler (CSV).- Dir kënn se awer net isoléieren, och am Ausland net. Do hu se och hir Kontakt.

M. Aly Jaerling (ADR).- Wann Der geschlosse Strukture maacht, wat maacht Der dann? Dann isoléiert Der se. Also, wou ass den Ennerscheed?

M. Lucien Weiler (CSV).- Mä Dir hutt virdru gesot, et dierft kee Kontakt méi sinn, well soss wieren se erëm gefährdet.

M. Aly Jaerling (ADR).- Et ass jo genau dat wat ech soen. Déi schlëmmsten Drog ass d'Szen selwer wou se dra sinn. An do musse se eraus.

Här President, e Problempunkt, dee seng absolut Wichtegkeet huet, ass och de Placement vu jon-

ke Problemerkanner, déi net total of- gerutscht sinn, mä awer enger spezieller Betreuung musse- zou- gefouert ginn. An deem Zesum- menhang gëtt et ganz oft e Cumul vun de Kompetenzen, well de Juge, deen eng provisoresh Mes- sure de garde octroyéiert, och spéider mat der definitiver Mesure de garde vun deemselwechte Ju- gendleche ka konfrontéiert ginn.

D'Kommissioun war der Meenung, datt een dee Cumul sollt weider er- méiglechen, obwuel dass dëst an der Regel net esou gehandhabt gëtt, well jo e Recours méiglech soll gemaach ginn an an deem Fall net deeselwechte Juge dierft kënn- en entscheeden. Wat eis awer wichteg erschéngt ass, dass déi provisoresh Mesure de garde elo endlech an der Zäit limitéiert gëtt. D'Gesetz gesäit do keng Délais vir an deenen definitiv tranchéiert misst ginn. Dofir ass hei wierklech Handlungsbedarf vun der Kommis- sion ervirgehuewe ginn, wat een nëmme kann ënnerstëtzen. A wat d'Revisiounsdélais betrëfft, musse Beschleunigunge kommen, net datt et weiderhin, wéi elo, zwee bis dräi Joer dauere ka bis eng definit- iv Entscheidung gefall ass.

Dem Minderjährege soll och d'of- fice en Affekt zoustoen, deen ouni d'Presenz vun den Eltere kënn déi éischt Négociatiounen am Intérêt vum Jugendlechen agoen. Besser wier et op jidde Fall awer wann d'Négociatiounen zesumme mat den Eltere géife stattfannen, well wann d'Affekote bis ufänken ze wullen, dann ass meeschtens d'Verzögerung virprogramméiert.

(Interruptions diverses)

M. Lucien Weiler (CSV).- Dir sot, si musse d'office alleguerten en Affekt kréien an da sot Der, dat ass awer och net dat Gilt vum Ee.

M. Aly Jaerling (ADR).- Här Weiler, Dir hutt schlecht noge- lauschartert. De Minderjährege soll d'office en Affekt kréien, ech hunn net gesot muss. Dat ass eng kleng Nuance.

(Hilarité)

E weideren Diskussiounspunkt ass den Transfert vun den Elteren hirer Autoritéit oder d'Virmundschaf am Fall wou de Jugendlechen ausser Haus muss placéiert ginn. Do si mer eis net esou sécher, ob dat eng gutt Solutioun ass, well d'Elte- ren trotz allem eng direkt Bezuchs- persoun sinn a musse hir Respon- sabilitéit behalen, ausser wann hiert Feelverhalten am Zesummen- hank mam Problem vun de Ju- gendleche kloer erweisen ass, wou jo awer och hei nach derbäi kloer gefuerdert gëtt, dass d'Elteren, wa Kanner ausser Haus placéiert ginn, sech och nach musse mat un der Finanzéierung vun hirem Place- ment bedeelegen, wat enger Rei vun Elteren, well jo hei och gesot ginn ass, dass et ganz oft Kanner aus mannerbemëttelte Famillje sinn, déi Problemer hunn, nach weider Problemer kreeiert vu finan- zieller Natur, an dat léist de Pro- blem vun de Jugendlechen och net.

Wat beim Aspäre vu Jugendlechen an hirer spéiderer Réintegratioun kënn eng wichteg Roll spillen, wier de Congé fir d'Elteren ze besichen a vläicht nei Liene kënnen ze kreéieren, oder, wat och ugestriift gëtt, d'Besuchsrecht fir d'Eltere mat Wunnméiglechkeete fir erëm am Kader vum Placement zesummen- zefannen. Well an deem Beräich keng legislativ Moyene bestinn, ass et scho richtig, dass d'Kommissioun dorobber hiweist an dann och an deem Zesummen- hang Moyene musse geschafe ginn.

Här President, wat mer als Prinzi- piendiskussioun ugesinn, ass ob d'Décisioun reng protektioneller Natur soll priméiere virun den zivil- rechtlechen Décisiounen. Wann et och an deene meeschte Fäll onbe- déngt wichteg ass, dem Jugendle- chen eng maximal Protektioun ze ginn, déi och iwwert allem steet,

sou ginn et awer och Situatiounen wou en iwwerspëtzte Schutz dem Jugendleche weder hëllef nach seng Problemer léist. Dofir schéngt et mer geféierlech, esou eng Mesure vum totale Protektionismus gesetzlech ze verankeren. Et solle kloer Richtlinne gesat gi fir eng maximal Protektioun vum Jugendlechen, mä et misst nach ëmmer am Ermiesse vum Riichter bleiwe fir ze ermëttele wat fir eng Mesurë schlussendlech ubruecht sinn. Eng ze vill strikt Protektioun kënn nämlech dozou féieren, datt zum Beispill wéi an anere Länner Jugendlecher vun erwuessene Kriminelle benotzt gi fir grave Strofdoten auszeféieren, well se einfach net kënnen zur Verantwortung gezu ginn. Et muss och einfach kloer sinn, datt keen duerf ze wäit goen, och e Jugendlechen net.

D'Madame Meyers huet hei gesot, de Riichter soll sech eraushalen. Ech fannen dat eng Ausso, déi net grad glécklech ass. Ech mengen de Riichter huet och eng Verantwortung ze droen, a Strofdote landen ëmmer beim Riichter, an ech verstinn net, wisou datt e Riichter sech do soll kënnen eraushale wann de Jugendleche bis virun him steet. Mir sinn einfach der Meinung, dass de Schutz vun deem engen do ophält wou en deem anere säi Schutz duerchbrécht.

Wat mer am Kontext vun dëser Debat wichteg ass, ass wéi wäit geet de Secret professionnel am Fall wou ee mat Jugendschutz Beschäftegten, deem zum Secret professionnel verpflichtet ass, iwwert eng Strofdot géigeniwwer vun engem Jugendlechen oder eng Strofdot, déi vum Jugendleche verbrach ginn ass, Kenntnis huet? Ass hei d'Meldeflicht oder muss kloer definéiert ginn, a wat fir enge Fäll de Secret professionnel spille muss oder spillen däerf. Dat ass eng Fro, déi net einfach ze trancheieren ass a wou et sécher schwéier wäert sinn ze klären, wéi wäit datt de Secret professionnel eigentlech am Zesummenhang mat schwéiere Strofdoten duerf gëllen. Wat schlussendlech wichteg ass, ass, datt eng Obligatioun muss bestoe fir och de Jonken ze informéieren wa géint hien Disziplinarmoossnamen ageleet ginn, fir him ze erméiglechen sech ze verteidigen an och Recours géint dës Mesurë kënnen anzeleeden.

Här President, jiddfereen, dee sech mat Jugendleche beschäftegt, jiddfereen, deem eng Keier jonk war, weess, datt et an der Entwécklungsphas vun engem Mënsch verschidde Phasë gëtt, déi de Rescht vum Liewe kënnen prägen. Ganz oft ass einfach dat richteg Einfeld ausschlaggebend, fir datt de Jonken all Hindernisser kann ëmgoen, seng Verantwortung kann iwwerhuelen an esou indemne ka säin Erwuesseneliwwen ufänken, an deem en awer och net viru Feelschléi sécher wäert sinn. Heiansdo ass et esou, datt Schicksalschléi, fir dee kee verantwortlech war, duergi fir een aus der Bunn ze geheien. Sécher ass awer, datt do wou en adequaten Encadrement mat engem Usprechpartner fir all Suergen a Problemer besteet, d'Voraussetzung meescht optimal sinn, fir datt aus dem Jugendleche kee Problemkand gëtt.

D'Kommissioun a sécher och all zoustänneg Parteigremien hu sech vill Gedanken a Méi gemaach fir déi néideg Impulser ze setzen, fir eng adequat Jugendschutzpolitik anzeleeden. Bei allem gudden Wëllen duerf awer eppes net vergiess ginn: Och de Jugendlechen ass en Individuum a brauch seng Perséinlechkeet, seng Unerkennung, seng Identitéit a seng Expansionsméiglechkeeten. De Respekt, dee mer vun him verlaangen, muss mer och him entgéintbréngen, fir datt en a sengem Liewen drop virbereet ass, datt nëmmen de Respekt mutuel eng Gesellschaft ka gesellschaftsfäeg erhalen.

Wichteg ass awer och, datt mer de Kommunikationsdefizit mat eiser

Jugend verhënneren. Well grad deem ass oft d'Ursaach firwat ëmmer méi vun hinnen op déi eng oder aner Aart a Weis versichen, aus dëser Gesellschaft ze flüchten. Mir müssen hinnen eng Identitéit ginn a se iwwerzeegen, datt se fir dës Gesellschaft e wichtegt Potenzial duerstellen, nämlech dat Potenzial aus deem eis Zukunft soll gestallt ginn. All Mesuren, déi am Interesse vum Jugendleche geholl gi sinn, sinn ze begreissen, mä et duerf bei allem gudden Wëllen net vergiess ginn, datt d'Zilpersoun muss matwierken, soss leeft et net. Dofir muss mir bei allem Protektionismus, dee mer hinne wëllen entgéintbréngen, hinnen dat Wichtegst loosse, an dat ass hir Jugend. Ech soen lech merci.

M. le Président.- Als nächst Riednerin ass d'Madame Reuter-Angelsberg agedroen. D'Madame Reuter huet d'Wuert.

Mme Dagmar Reuter-Angelsberg (DÉI GRÉNG).- Merci, Här President. Här President, Dir Dammen an Dir Hären, mir Gréng hunn e Problem mat deem Rapport, esou wéi en elo hei am Endeffekt presentéiert gëtt. An der Kommissioun hu mir duerch d'Persoun vum Renée Wagener eng ganz Partie alternativ Propositionen gemaach, déi awer leider net oder nëmmen zu engem klengen Deel zréckbehale ginn. Dës Propositionen gi virun allem dovun aus, dass déi bishereg Jugendpolitik hei am Land net virukënn, mä dass se op ëmmer méi Pläng en Échec ass. Wann ee mat deenen ale Weeër net dohinne kënn wou ee wëllt goen, da gëtt et héich Zäit, datt een nei Weeër sicht.

Eis Propositionen zile virun allem op eng Dezentraliséierung. Et geet eis dorëm opzehale mat den Unités de sécurité fermées esou wéi se bis elo bestinn. Dat schlëmmste Beispill ass, dass mer jonk Leit op Schraasseg stiechen. Dora gesinn net nëmme mir, mä och d'Leit aus dem Ombudskomitee ganz kloer e Verstouss géint d'Mënscherechter. Déi Aart a Weis wéi de Rapport sech do erausriet ëmfanne mir als schif an hypokritesch. Et wier besser e bësse méi modeste a selbstkritesch do net vun engem Modèle protectionnel luxembourgeois ze schwätzen.

Dann hätte mir gär, dass net direkt ëmmer kuerzfristeg op e Riichter muss zréckgegraff ginn, mä dass een niewent der Mediation nach weider Interventionsméiglechkeete schafft, déi verhënneren, dass ëmmer erëm alles direkt op d'Gericht kënn. Doduerch kënn mer d'Jugendgericht fir aner Aufgaben entlaaschten. Ech komme spéider dorop zréck.

Mir Gréng fuerderen eng seriö Kanner- a Jugendpsychiatrie. Wat um Kierchbiere virgesinn ass, ass ganz gutt, mä geet schon am Moment net méi duer. Et ass schlëmm, dass mer ëmmer erëm Leit an d'Ausland muss schécke fir behandelt ze ginn, well mir hei bei eis näischt hunn. Um Drogeplang hätte mer gär, dass entkriminaliséiert gëtt, do wou et méiglech ass, an dass mer endlech e Maximum u Mëttele fir d'Preventioun asetzen. Ganzer 15 Zeile widmet dëse Rapport der Preventioun!

Weider stelle mer déi aktuell Politik vum Placement a Fro an dee bisheerige blannen Automatismus, mat deem den Transfert vun der Autorité parentale virgeholl ginn ass. Mir hätten duerfir léiwer e Riichter, deem dat entscheet an doriwwer befënn, weini d'Eltere wierklech vun hirer Responsabilitéit getrennt ginn. Et sollt een d'Elteren esou laang responsabliséieren wéi méiglech. Och dorop ginn ech spéider nach eng Keier an.

A schliesslech fuerdere mer endlech eng kohärent Jugendpolitik, déi am Eltertenhaus ufänkt, an de Schoule virugeet, och de Fräizäitberäich opgräift a bis an déi éischt Phas vum Berufsliewen erareecht. Mir brauchen onbedéngt méi

Structure-d'accueil, besonnesch fir den Accueil vu Jongen tëschent 12 an 18 Joer. Do reechen ech meng éischt Motioun an.

Motion 2

La Chambre des Députés,

- *considérant que le nombre de places disponibles dans les structures d'accueil pour enfants et adolescents est insuffisant;*

- *considérant que nous manquons particulièrement de possibilités d'accueil pour garçons entre 12 et 18 ans;*

invite le Gouvernement

- *à faire conduire une analyse des besoins en places d'accueil;*

- *à augmenter de manière générale les capacités d'accueil des structures existantes;*

- *à créer un centre d'accueil pour garçons entre 12 et 18 ans.*

(s.) *Dagmar Reuter-Angelsberg, François Bausch, Camille Gira, Jean Huss, Renée Wagener.*

Dat alles kënn mer nëmme packen, wa mer déi absolut noutwendeg Mëttele an och déi néideg Energie opbréngen. Fir eis ass et kloer, dass een an d'Jugend e Maximum investéieren muss an dat net nëmme finanziell, mä och mënschlech a sozial. Dat ass e Choix de société, dee mir maache müssen. Eppes ass kloer: Déi Feeler, déi mat eiser Jugend gemaach ginn, fanne mer spéider an der Erwuessenewelt erëm. Dann därefe mer eis net wonneren, wa viles eis spéider op de Kapp fällt. Wa mer bei der Jugend op der falscher Plaz spueren, da schafe mer op alle Pläng Engpäss, déi eis an déi Sakgaass féieren, déi mir elo schonn iwwerall erliewen. Et geet em Suen, dat ass kloer, awer net nëmmen. Wa mer prinzipiell ëmmer manner Versteesdemech opbrénge fir jonk Leit, besonnesch wa se net esou si wéi déi Erwuessen se wëllen hunn, da läit et op der Hand, dass mir keng nei Léisunge méi fannen an déi jonk Leit dann einfach - an aller Bedeitung vum Wuert - ewechspären, wa se Problemer maachen oder komplett aus der Schinn sprangen.

Dat heescht, et bleift leider soss näischt wéi repressiv Moossnamen - hei heescht dat Dräibur oder souguer Schraasseg. Mir hätten do gär, nei Initiativen. Zum Beispill e sou genannt Weglaufhaus, datt Jugendlecher, déi vun doheem fortlafen, opfänkt, dass se net deene falsche Leit an de Grapp lafen. Esou Strukture kann ee relativ schnell schafen an duerfir brénge mir eng zweet Motioun eran.

Motion 3

La Chambre des Députés,

- *considérant qu'un nombre croissant de jeunes éprouve le besoin de se distancer de leur milieu familial;*

- *considérant qu'un nombre non négligeable de jeunes sont en fugue et se retrouvent à la rue;*

estimant

- *que les jeunes en cas de crise ont besoin d'un endroit où séjourner afin de prendre leur distance de leurs problèmes;*

invite le Gouvernement

- *à créer un centre d'intervention de crise (Weglaufhaus) destiné à accueillir des mineurs souhaitant quitter le foyer familial temporaire;*

- *à adapter la législation afin de régler l'accueil des mineurs dans un tel centre d'accueil.*

(s.) *Dagmar Reuter-Angelsberg, François Bausch, Camille Gira, Jean Huss, Renée Wagener.*

An da fuerdere mir onbedéngt dezentraliséiert Structures fermées,

déi jonk Delinquenten wäit ewech vun de professionelle Kriminellen halen a si net mat der Etikett Schraasseg stigmatiséieren. Mir all sinn eis duerchaus bewosst, dass et grad am Beräich vun eiser Jugend haart ass un d'Problemer erunzegoen, déi sech stellen.

Op den éischte Bléck huet d'Kommissioun et sech och net lücht mat hirem Rapport gemaach. Si huet vill awer leider net all representativ Stëmme gehéiert, huet op alle Plazen Avisé geholl an huet sech Zäit gelooss, vill Zäit. De Rapport probéiert besonnesch am éischten Deel d'Schwieregkeeten ze definéieren, déi sech am Alldag stellen a vun deenen esou vill Leit, Jugendlecher wéi Erwuessener, direkt a praktesch concernéiert sinn.

Mä de Rapport geet do einfach net an d'Déift vum Problem. De Wunsch gëtt och net ausgedréckt Lacunen an eventuell Schwächen am institutionellen a legislative Beräich ze entdecken an Alternativen ze siche fir Verbesserunge virzeschloen, dat heescht d'Gesetz vun 1992 iwwert de Jugendschutz ze reforméieren.

Wéi awer geet et dann am Rapport virun? Wat awer gëtt do proposéiert? Et geet einfach net duer eng Bestandsopnam ze maachen, all déi méiglech Punkten a Vueën opzelëschten, fir et dann am Endeffekt bei engem blouse Patchwork ze beloossen, dat heescht, d'Diskussionsmaterial guer net weiderzeverschaffen, Lacunen ze minimiséieren oder einfach driwwer ewechzegoen a bis op e puer lücht Korrektur praktesch alles beim Alen ze loosse. Laissez les choses en état: Vum Cumul vun de Kompetenze bis hin zu der Ennerbréngung am CPL. Besonnesch, wann et em prezis Donnéeë geet, muss dëse Rapport ëmmer erëm passen. Ëmmer erëm heescht et, dass et keng Chiffere gëtt, dass hei Zuele feelen oder do gesécher Angaben. Lues awer sécher kritt een dann d'Gefill, dass de Rapport sech op déi Aart a Weis erausrade wëllt. Et gëtt zwar vun de Problemer geschwat, mä et wëllt een, wéi et ëmmer erëm heescht, keng Chifferen a keng Etüd virleeen. Et gëtt sech em d'Konklusioun gedréckt.

Mä schlëmmer nach, et gëtt keng Ursaacheforschung bedriwwen, stattdesse bleift et bei simplistesche Verallgemengerungen, virgefaasste Meinungen, wéi zum Beispill bei der Famille monoparentale. A schliesslech gëtt de Problem dann einfach ad acta geluecht an drop higewisen, datt leider nëmme ka gepléischtert ginn. Sou zum Beispill heescht et, Jeunes en difficultés ass eng Minoritéit, mä d'Chiffere klammen. Et leien awer keng genau Chiffere vir. Dann heescht et: „pas de recensements systématiques et intégrés de l'ensemble des dossiers concernant les jeunes en difficultés et de statistiques complètes relatives à la délinquance juvénile.“ Mësshandelt Kanner: „Il n'existe pas de statistiques officielles.“ Deeselwechte Problem, wat d'Drogen uegt. Do heescht et: „difficile de se faire une idée précise de l'ampleur du phénomène et ceci d'autant plus que les statistiques ne distinguent pas entre les prévenus mineurs consommateurs de drogue et les dealers.“ Troubles mentaux et du comportement: „Nous ne disposons pas de chiffres permettant de circonscrire plus nettement l'ampleur de ce type de phénomène.“

Klammer op: Wat maachen d'Troubles mentaux et du comportement ënnert dem Punkt iwwert d'Délinquance?

Les enfants qui décrochent: Ganzer siwen Zeile sinn am Rapport iwwert déi Kanner a Jugendlechen, déi sech opginn. An da steet do: „À noter que le suicide constitue la cause majeure de mortalité chez les jeunes adultes.“ Wéi vill huele sech dann d'Liewen all Joer hei zu Lëtzebuerg? En Tabuthema bei eis. Wichteg ass dach, dass ee revol-

téiert ass a sech freet, wéi een do kann eppes ënnerhuelen. Wéi gesäit et mat der Preventioun aus? Firwat ginn esou vill Kanner sech op oder décrochéieren, wéi et hei heescht? Wéi vill halen der mat der Schoul op? Wien do nohaakt, stéisst op déi penibel Tatsaach, dass Lëtzebuerg ëmmer nach um Wupp steet mat de Jugendlechen ouni Schoulfloss.

Et kéint een nach weider Beispiller ginn, awer et ass längst kloer ginn, dass een eigentlech näischt Prezises gewuer gëtt, op dat een opbaue kënn, an dass een nëmme kann allgemeng schwätzen, well eis Etüden a Statistiken feelen a mir keng verwäertbar Donnéeën hunn. Da kann een natierlech och net weiderkommen. An esou laang dat de Fall ass, gëtt näischt wierklech a Fro gestallt, a mir kënnen nëmme mat virgefaasster Meinungen operéieren ouni valabel Solutiounen ze fannen. Mir müssen eis froen, wat dat fir eng Politik ass an a wat fir enger Gesellschaft mir liewen, déi esou wéineg an hir Kanner investéiert a sech esou wéineg fir si interesséiert, dass se emol keng genee Chifferen iwwer si huet oder wëllt hunn. An dofir brénge mir Gréng hei eng drëtt Motioun eran, fir deem endlech ofzehëlfen.

Motion 4

La Chambre des Députés,

considérant

- *que nous manquons cruellement de statistiques et d'études régulières et systématiques concernant les jeunes en difficulté;*

- *que nous manquons de statistiques complètes relatives à la délinquance juvénile et que les statistiques sur les actes de délinquance ne sont en principe pas ventilées selon l'âge;*

- *qu'il n'existe pas de statistiques officielles relatives au nombre d'enfants victimes de violences et autres abus et négligence;*

- *que les statistiques concernant les délits de drogue ne distinguent pas entre consommateurs et dealers, ne rendent pas compte du type de drogue consommée ou/et détenue, ni si la consommation ou/et la détention était régulière ou occasionnelle;*

- *que nous ne disposons pas de chiffres concernant les troubles mentaux et du comportement chez les jeunes;*

- *qu'il est difficile d'évaluer l'ampleur de l'ensemble des difficultés graves vécues par les enfants et adolescents;*

invite le Gouvernement

- *à encourager la police de ventiler davantage les catégories d'infractions en indiquant à l'intérieur de chaque catégorie le pourcentage de mineurs;*

- *à faire conduire une étude sur les enfants victimes de violence et autre abus;*

- *à faire réaliser une étude sur la consommation de drogues et d'alcool des jeunes;*

- *à faire conduire des études épidémiologiques qui évaluent systématiquement et périodiquement l'état de l'ensemble des problèmes des enfants et des adolescents.*

(s.) *Dagmar Reuter-Angelsberg, François Bausch, Camille Gira, Jean Huss, Renée Wagener.*

Wann ee wëllt, da kann ee sech awer iwwer eis jonk Matmënschen informéieren, et kann een op se duergoen a mat hinnen direkt schwätzen. Et kann een awer och d'Aen ophalen a kucken, wat alles dorëmmer leeft, an et kann ee sech mat deene Leit beroden, déi all Dag um Terrain schaffen. Wéi grave d'Situatioun hei am Land ass, huet enner anerem och de Rapport vum Ombudskomitee fir d'Rechter vun Kand gewisen, dee virun eng knapper Woch presentéiert ginn ass.

Den Ombudskomitee, dee virun engem Joer an d'Liewe geruff ginn ass, ass e Beispill vun enger neier Initiativ. Wat dëse Komitee an engem Joer geschafft huet, oder déi ganz verschidde Problemer, op deen hien an dësem Joer gestouss ass, beweisen net nëmmen, wéi grouss d'Daseinsberechtigung vun esou engem Komitee ass, mä och, dass et déck Zäit gëtt wierklech eppes ze ënnerhuelen. An deem Zesammenhang war et wichtig, dass d'Konvention vun de Kannerrechter nach méi public gemaach gëtt an hir Dispositionen applizéiert ginn. Och do reechen ech eng véiert Motioun an.

Motion 5

La Chambre des Députés, considérant

- la Convention relative aux droits de l'enfant, adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 20 novembre 1993;

- que le Luxembourg a ratifié ladite convention le 20 décembre 1993;

invite le Gouvernement

- de rendre directement applicable la Convention relative aux droits de l'enfant.

(s.) Dagmar Reuter-Angelsberg, François Bausch, Camille Gira, Jean Huss, Renée Wagener.

Mir fannen, dass de Rapport vum Ombudskomitee e wichtigen Zousaz zu dësem Rapport vun der Kommissioun ass, an zesumme mat der Broschür „Das Wohlbefinden der Jugendlichen in Luxemburg“ vun 2002 a mam Rapport sur la jeunesse au Luxembourg vun 2001 eng ganz aktuell Luucht op déi bestoend Problemer wërf. Esou muss ee generell klorstellen, dass d'Situatioun vun de jonke Leit hei am Land net esou ass, wéi se soll sinn, an dass dat am Fong elo awer nëmmen e Spigelbild vun eiser allgemenger Desorientéierung ass.

Wa mir vun de Problemer vun de jonke Leit schwätzen, sollte mir net vergessen, dass mir automatesch och d'Welt vun den Erwuessene kritisches ënnert d'Lupp huele mussen, eng Welt vun den Erwuessenen, wou et och zwou Säite gëtt: Op där enger Säit déi engagéiert Leit, déi jonke Mënsche wierklech zur Säit stoe wëllen a si iwwer all Problemer ewech mat Respekt behandelen, hinnen éierlech nolauschten an hinnen hir Dignitéit loossen. Fir si heescht hëllefen net erniddregen.

Op där anerer Säit stinn awer déi, déi kaum Versteesdemech weisen, déi am Émgang mat de jonke Leit ëmmer erëm vun deeneselwechte Viruerteeler a Paragraphen ausginn an eigentlech kengem eng Chance loossen, mä zum Schluss ëmmer erëm just repressiv virgoe wëllen. Fir si heescht hëllefen, dass de Jugendlechen eigentlech net ze hëllefen ass.

Un der Politik ass et, net ze kapituléiere virun deene Préjugéen, deem falsche Verhalen oder och deem Je-m'en-foutismus op esou ville Plazen, mä déi Leit ze ënnerstëtzen, déi eng positiv Approche hunn, déi sech éierlech, décidéiert an och flexibel op alle méigleche Pläng asetzen an dobäi eben net hir eegen Interessen am Méttelpunkt gesinn. Un der Politik ass et deene Leit e Kader ze setzen, an deem se sënnvoll schaffe kënnen a wou d'Gefore vun der Iwwerfuederung, vum Burn-out oder vun der aldeeglecher Frustratioun op e Minimum reduzéiert ginn.

Trotz deenen immense Schwieregkeeten um Terrain gëtt et nach ëmmer genuch Leit, déi hiren Idealismus bewahrt hunn: Mir mengen, dass dat nach ëmmer de Gros vun de Leit um Terrain ass, an de Schoulen, an de Foyeren, op alle Plazen, wou sech ëm jonk Leit gekëmmert gëtt. Dann däerf de Gesetzgeber esou Leit net duerch allze anengend Paragraphen immobiliséieren an entmündegen, se duerch eng allze knapp a restriktiv

Finanzpolitik einfach desillusio-néieren a si mat Aarbecht zouschëdden, wéi et zum Beispill zu Dräibuer zënter Jore geschitt, esou dass si sech op kuerz oder laang futti schaffen.

Do fanne mer dann déi Automatismen erëm, déi sech am Moment duerchgesat hunn an déi an der deeglecher Praxis oft découragéieren, d'Responsabilitéit op déi falsch Plaz verleeën an einfach keng sënnvoll Aarbecht méi méiglech maachen.

Et däerf einfach net méi sinn, dass zu Dräibuer jonk Leit, déi perséinlech oder familiär Problemer hunn, zesummegeat gi mat jonke Leit, déi géint d'Gesetz verstouss hunn. Et ass eng Ongeheierlechkeet, dass e jonke Mënsch, deen zum Beispill doheem mëssshandelt gouf, duerfir doheem erausgeholl an dann op Dräibuer bruecht gouf, zu Dräibuer zesummekënn mat engem anere jonke Mënsch, dee selwer Mësshandlung gemaach huet asw., an duerfir op Dräibuer komm ass. Dass esou eng Vermëschung an esou en Zesummeleeë vun Af-fer an Täter méiglech gouf, ass net ze verantweren.

Grad Dräibuer ass an allen Hisiichten en ofschreckend Beispill, wéi an der Vergaangenheet verfuert gouf. Ze wéineg Personal, dat dofir hoffnungslos iwwerfuert war an ass, a vill vun de beschte Leit, déi mat ganz guddem Willen an hir schwierig Aufgaben erugaange sinn, hu schliesselech d'Handduch geworf.

Dofir reeche mir eng lescht Motioun eran, fir en Audit iwwer Dräibuer ze maachen.

Motion 6

La Chambre des Députés, considérant

- que le CSEE de Dreiborn est devenu une institution où se côtoient aussi bien des enfants victimes de maltraitances ou de carences dans leur milieu familial que des délinquants multirécidivistes ayant accompli des faits graves en passant par des jeunes souffrant de problèmes psychologiques;

- la situation de travail difficile et les problèmes de communication au sein du CSEE de Dreiborn;

invite le Gouvernement

- à faire réaliser un audit sur le fonctionnement du centre socio-éducatif de Dreiborn;

- à évaluer si le modèle est encore adapté aux besoins et défis actuels en matière de prise en charge des jeunes.

(s.) Dagmar Reuter-Angelsberg, François Bausch, Camille Gira, Jean Huss, Renée Wagener.

Anerersäits muss d'Politik awer och de Courage hunn d'Leit an och d'Allgemengheet virun hir Verantwortung ze stellen. Et gëllt net an e bëllege Populismus ze verfalen an dem onsozialen Denken, dat sech leider op ville Plazen dobause manifestéiert, och nach Recht ze ginn. Do mierkt een, dass d'Aart a Weis, wéi mer mat jonke Leit ëmginn, sech dann och am Émgang mat anere Problemfäll oder mat soziale Randgruppe bestätegt.

Beispiller fir déi falsch Automatismen sinn den Émgang mat der Autorité parentale oder de Recours op de CPL vu Schraasseg fir Mannerjäreger. Do fanne mer dann och d'Schwaachstelle vun dësem Rapport a vun de Léisungsvirschléi, déi e virgesäit.

Hei muss een och de Sproochgebrauch vum Rapport kritiséieren. Et ass eng Ongeheierlechkeet, dass déi Leit, déi der bishereger Jugend kritisches géigeniwwer stinn an déi haaptsächlech vum Terrain kommen, als Détracteurs bezeechent ginn. Esou en Term verréit e fundamentaalt, ondemokratescht Denken an erënnert bal un den Émgang mat Dissidenten am ehemolegen Ostblock.

An enger demokratesch gefouert Diskussion gëtt et aner Termen, fir deen ze bezeechnen, deen net op dem festgefuerene Gleis fiert. Am Gebrauch vun esou enger Sprooch spiert een dann och d'Polariséierung, déi leider oft spillt tëschent de Leit um Terrain, déi do Sozialaarbecht leeschten an all Dag erliewen, wat lass ass, an duerfir guer net esou un de Modell Lëtzebuerg gleewen, an de Magistraten, wouvun, laut dem Rapport, eng grouss Majoritéit fënnt, dass zu Lëtzebuerg e «système convaincant et efficace» ass.

Nach eng Keier zu der Autorité parentale. An engem demokratesche Land ass den Transfert vun der Autorité parentale esou einfach net méi ze verrieden. Wann d'Autorité parentale direkt op de Foyer fällt, da ginn d'Eltere komplett déresponsabiliséiert. Déi betreffen Elteren hu kee Recht méi. Do soll e Riichter entscheiden, ob den Transfert vun der Autorité parentale virgeholl gëtt, an et däerf net wéi bis elo automatesch geschéien. D'Zentral Iddi ass de Kanner-schutz. Do si mer eis all eens. Mä schützt een d'Kanner esou, dass een d'Eltere mat responsabiliséiert oder ass et esou, dass een d'Kanner ëmmer muss géint d'Eltere schützen? Wann et op deem Plang besser war, dass e Riichter d'Entscheidung trifft, da muss een awer och op engem anere Plang sech froen, ob verschidden Affären ëmmer nach direkt viru Geriicht musse kommen. Soll een net massiv an en Ausbau vu Berodungsstellen investéieren? Soll een net emol direkt en Inventaire maachen, wat fir eng Hëllefstrukturen et gëtt, fir déi besser ze koordinéieren? Well och dat ass e grouse Problem, dass déi bestoend Strukturen oft nëmme ganz schlecht zesummeschaffen an hir Aarbecht kaum openeen ofstëmmen.

Beim Jugendgericht bleiwe mer weider der Meinung, dass Entscheidungen net méi vun engem Juge eleng geholl solle ginn, mä vun engem Gremium, an deem och Verrieder aus dem sozioedukative Beräich setzen. Ausserdeem missten déi Beschless regelméisseg iwerpréift ginn. Et ass an eisen Aen einfach net wouer, dass doduerch d'Prozedur méi komplizéiert gëtt. Och dee beschte Jugendriichter kann enges Dags iwwerlaascht sinn a säi klore Kapp verléieren. Wann ee kuckt, wat do un Aarbecht ufält an deeselwechte Riichter responsabel ass fir de Suivi vun allen Décisionen, da freet ee sech, wéi hien dat alles maache kann, ouni enges Dags iwwerfuert ze sinn. Vill Leit vum Terrain bestätegen, dass mer Chance mat eise Jugendgericht hunn, mä wéi wichtig et awer och war, wann do eng Hëllef dobäikéim.

De Rapport schléisst optimistesche positiv, mä mir kënnen dat net deelen a gesinn doran eng geféierlech Selbsttäuschung. Mir Grëng wëllen nei Perspektive sichen an ubidden an dëse Rapport kapituléiert do.

Ech soen lech merci.

M. le Président. - Als nächste Riedner ass den Här Jean-Paul Rippinger agedroen. Den Här Rippinger huet d'Wuert.

M. Jean-Paul Rippinger (DP). - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, wann ech déi Kritikke vum sozialistesche Spriecher zu dësem Débat d'orientation an och zu dësem Rapport gesinn an héieren hunn, da fannen ech se awer relativ lächerlech. Hei ass eng Kommissioun, déi ënnert dem Virsätz vum Här Weiler eng formidable, eng excellent Viraarbecht gemaach huet, och conforme zu deem, wat déi zwou Majoritéitsparteien an hirem Regierungsaccord ofgemaach haten.

Et steet do dran: «La loi sur la protection de la jeunesse sera réformée dans le cadre d'une analyse approfondie des problèmes de la jeunesse.» Et hätt där viregter Regierung vläicht gutt ugestanen dat ze maachen, dann hätte mer dat elo scho kënnen an d'Législatioun ëmsetzen. A wann dat och dräi Joer gedauert huet, muss ech soen, déi vill Leit déi gehéiert si ginn, déi sech do konnten ausdrécken an hir Meinung soen, ass a mengen Aen eng ganz gutt Saach gewiescht, an et gëllt elo, vläicht net fir dës Legislaturperiod, mä d'Regierung huet awer de Meilestee gesat, fir dass an där nächster Legislaturperiod déi fundamental legislativ Ännerunge kënnen duerchgezu ginn, déi sech aus dësem Rapport an aus dësem Débat d'orientation erginn.

Wann ee sech d'Affär géing einfach maachen, besonnesch fir déi Leit, déi hei op der Tribün esou vill Kriticken ubruecht hunn, da bräicht een am Fong geholl nëmmen den Interview vun dem Procureur d'État adjoint, der Madame Goniva, déi Dag fir Dag um Terrain sech mat de Problemer vun der Jugend ausernaner setzt, virzeliesen. Si seet: „Mat deem aktuelle Gesetz si mir séier zefriden. Et feelen awer Infrastrukturen. Mir kënnen net systematesch all pathologesche Fäll an d'Ausland schécken. Es fehlt eine geschlossene Anstalt fir Minderjährige. Dann haben wir ein großes Problem mit Gerichtsexperten. Immer mehr Psychiater lehnen es ab mit uns zusammenzuarbeiten, weil der Staat offenbar zu niedrige Tarife zahlt.“ Dat heescht, wa mer eleng nëmme Konklusionen draus zéie géifen, bräichte mer eigentlech relativ wéineg ze änneren.

Ech wëll awer nach eis Meinung soen zu deem méi legislativ juristeschen Aspekt vun deem, wat an der Kommissioun zesummegebroe ginn ass. Kritiker soen och, dass an der Gesetzgebung, notamment am Gesetz vun 1992, Sanktioune virgesi wären, déi am Fall wou e Jugendlechen eng Infraktioun gemaach huet, disproportionéiert wäre par rapport zu der Infraktioun selwer, an zwar an där Hisiicht wou d'Gerichter kënnen Placements decidéieren, déi net an der Zäit limitéiert sinn a kënnen iwwert d'Majoritéit vun dem Jugendlechen erausgoen. E puer Kritiker hunn esouguer uklänge gelooss, dass e Mineur kënn theoretesch méi schwéier sanktionéiert gi fir eng Infraktioun wéi e Majeur.

Dann hätt déi aktuell Gesetzgebung och net genuch Garantien. Esou ass zum Beispill kee Recours fir eng gewësse Rei vun Décisionen virun de Gerichter méiglech. Des Weidere kënnen a gewësse Fäll och Décisionen geholl ginn à l'insu vun deene concernéierte Leit, an deemno ouni de Principe du contradictoire ze respektéieren. D'Kommissioun huet jo am Kader vun der Analys vun dëser Gesetzgebung och aner Approchen am Fall vun der Jugendgesetzgebung analyséiert, dat heescht, esou wéi se och an anere Länner gëllen. Lëtzebuerg an d'Belsch sinn déi eenzeg Länner, déi eng reng protektionell Approche an hirem Jugendschutz hunn. Dofir heescht d'Gesetz jo och Jugendschutz.

Esou gesäit en anere Modell, de Modèle punitif, vir, dass de jonken Délinquant ab engem bestëmmten Alter als pénalement responsable gëllt, esou gëtt seng Strof proportionell zu senger Faité gemooss. De Mode sanctionnel huet als Grondiddi déi, dass de Jugendleche realiséiere soll, dass seng Strof eng Reaktioun vun der Gesellschaft ass, op de Fait, dass hien d'Gesetz net respektéiert huet. Wa mir also op de Wee vun esou enger Législatioun géife goen, géif dat am Endeffekt heeschen, an ech gebrauche jo de Conditionnel, dass mer missten e Strofrecht fir Jugendlecher aféieren.

D'Kritiker vum Lëtzebuurger Modell mengen, dass duerch eis Gesetz-

gebung weder d'Kanner nach d'Eltere motivéiert ginn, fir eppes an hirer Situatioun ze änneren. Dat aktuell Gesetz dréit och net onbedéngt zur Responsabiliséierung vun den Eltere bäi. Et ass zum Beispill virgesinn, dass d'Elteren hir Autorité parentale verléieren, wann hir Kanner placéiert ginn. Esou gëtt et natierlech schwéier, fir d'Integratioun vun de Kanner an hirer Famill ze fuerderen. Munch Eltere maache sech et einfach. Wann hir Kanner op de falsche Wee komm sinn, dann ass et eben d'Gesellschaft, déi sech soll ëm se këmmen. An dat fannen ech net gutt, an do geet et och net eleng duer, deen eigentlech symbolesche Schrëtt ze goe vun der Oferkennung vun der Autorité parentale.

Déi concernéiert Leit aus dem Secteur vun de Kanner mengen, dass d'Protektioun vun de Kanner primordial ass, dat heescht, den Droit à la protection, mä dass et awer och wichtig ass, fir d'Elteren an d'Kanner an dësem Prozess aktiv mat drun ze bedeelegen. Mir hunn eis an der Kommissioun - ech sinn zwar eréischt an der leschter Sëtzung dobäi gewiescht aus deenen Émännerungen, déi an de Majoritéitsparteie virkomm sinn - ausgesprochen a gesot, dass eis Gesetzgebung gutt ass, well se géif géint d'Délinquance juvénile ugoen, andeem probéiert gëtt d'Ursaache vun dëser Délinquance ze bekämpfen. Dat ass wuel an der Majoritéit vun de Fäll e Problem an der Famill, ech mengen awer, dass een am Kader vun enger Modifikatioun vun eiser Gesetzgebung oder enger eventueller Modifikatioun vun der aktueller Gesetzgebung, déi jo elo eppes méi wéi zéng Joer besteet, trotzdem déi Froen, déi vun de sozialen Acteuren opgeworf gi sinn, net soll négligéieren an och soll probéieren fir d'Verantwortung esouwuel vun den Eltere wéi och vun de Kanner ze fuerderen.

Soen ech lech eppes Neies, wann ech hei behaapten, d'DP setzt sech dofir an, dass d'Leit solle Verantwortung iwwerhuelen?

(Interruption)

A vill Leit hu jo gesot, Här Glesener, a geschriwwen, dat war net prezis genuch. Mä hei ass et awer ganz prezis wann ech soen, d'Eltere mussen fir hir Kanner a fir dat wat hir Kanner maachen hir eege Verantwortung huelen, well Kanner erzéien heescht Verantwortung iwwerhuelen. Deemo misst eis Gesetzgebung och probéieren fir dës Kritären an d'Realitéit ëmzesetzen.

Ech froe mech des Weidere, ob ee sech vläicht an dësem Fall net och kënn un der Iddi vun der Éducatiounsministesch inspiréieren, déi jo an der Schoul d'Iddi vun engem Kontrakt tëschent deene verschiddenen Acteuren propagéiert. Dat sinn an der Schoul d'Léierpersonal, d'Elteren an d'Schüler. Dat war deemno vläicht am Kader vun där heiteger Debatt eng Iddi, fir och esou e Kontrakt tëschent den Institutionen, den Elteren an de Kanner ze maachen. Esouguer de Procureur d'État adjoint, vun deem ech virdru geschwat hunn, seet dat och an deem Interview. „Also ich versuche herauszufinden wie es den jungen Leuten geht. Dann schließen wir einen Vertrag ab. Sie verpflichten sich besser nach ihrem Elternhaus, Gesundheit, Schule und Hobbys zu schauen.“ Dat war also eng Iddi, fir se an der Législatioun ze konkretiséieren.

Wat sinn elo déi puer Mesuren, mat deenen ee kënn punktuell Modifikatiounen an eis Législatioun erabringen?

Éischstens d'Limitatioun vun de Mesures de garde provisoire. Den Artikel 25 vum Gesetz vun 1992 gesäit vir, dass de Jugendrichter oder de Procureur d'État kann en urgence an am Fall vun exceptionellen Zoustänn provisoiresch Mesures de garde huelen. Dës Mesurë sinn awer net an der Zäit limitéiert, an d'Gesetz gesäit och keen Delai vir an deem dës Measure

misst kontradiktoresch diskutéiert ginn. Dës Situatioun ass schwéier kompatibel mat dem Droit de la défense, an dofir plädéiert d'Kommissioun à juste titre, géing ech soen, och fir eng Limitatioun vun de provisoiresche Mesuren, déi de Richter kann huelen, op sechs Méint.

D'Reduktioun vum Délai de révision facultative vun engem Joer op sechs Méint, a vun der Révision légale obligatoire, vun dräi op ee Joer, vun de Mesuren, kënnen vun der Juridiction de jeunesse, also vun dem Jugendrichter geholl ginn. Am Prinzip sinn d'Mesuren, déi vun dem Jugendgericht geholl ginn, net an der Zäit limitéiert, ausser wann de Mineur grossjährig gëtt, a si halen normalerweis dann op, wann d'Mesure eigentlech hiren Objektiv erreecht huet. Mä wéini huet se hiren Objektiv erreecht?

Dës Mesurë kënnen awer reviséiert ginn, esou kënnen d'Elteren oder déi Leit, déi d'Garde hunn, no engem Joer froen eng Revisioun oder e Report vun de Mesuren ze froen. D'office kënnen dës Mesuren awer och no dräi Joer reviséiert ginn.

D'Kommissioun mengt zu Recht, dass dësen Délai ze laang ass a fuerdert dofir, dass deen Délai de révision facultative reduzéiert gëtt, genau wéi och den Délai de révision obligatoire. Esou kann de Sui-vi, an dat ass jo och vu villen hei op der Tribün gesot ginn, vu verschiddenen Affäre besser assuréiert ginn.

Ech brauch net ze insistéieren, well dat och meng Virriedner gesot hunn, d'Assistenz vun engem Affekot an d'Mise à disposition vum Dossier. D'Présenz vun Affekot an alle Fäll an ëmmer, dat schéngt mer eng wichteg Mesure ze sinn, an der Mesure wou de Jugendrichter awer och nach aner grave Décisiounen muss huelen. Ausser déi vun enger Infraction, muss och an deene Fäll virgesi ginn, dass dem Mineur seng Intérète kënnen duerch en Affekot, duerch e Rechtsverteideger also, assuréiert ginn.

D'Méiglechkeet als véierte Punkt fir eng Contre-expertise ze froen, oder esouguer fir Zeien ze héieren. Zum Beispill och fir eng Étude de personnalité vun dem Jugendlichechen oder vum Mineur ze froen. Dës Etüd gëtt ganz oft duerch eng Enquête sociale vum SCAS oder duerch eng medezinesch oder psychiatresch Etüd gemaach. D'Gesetz gesäit awer näischt vir iwwer eng Contre-expertise oder iwwert d'Unhéierung vun Zeien.

Och wann am Fall vun enger Enquête sociale all Parteie gehéiert ginn, esou wier et awer net falsch, fir d'Méiglechkeet vun enger Géigenexpertise virzugesinn. Dës Modifikatiounen schéngen an eisen Ae ganz wichteg ze sinn.

Da kënn de Problem vun der Mediation. Do zitéieren ech nach eng Kéier d'Madame Goniva: „Wenn ich aber will, dass der Jugendliche seine Tat verarbeitet, dann schalte ich das Schlichtungszentrum ein. Dort muss er sich darüber bewusst werden, dass es nicht die Allgemeinheit oder eine Versicherung ist, die für seinen Schaden aufzukommen hat. Dieser wird ihm auch von Vertretern der Geschäftswelt, die beim Projekt mitmachen, erklärt.“

Mir hu jo de 6. Mee 1999 e Gesetz fir d'Médiation pénale virgesinn. An dofir sinn ech der Meinung, dass een och e Recours soll huelen am Kader vu Jugendlichechen, déi d'Gesetz iwwerschratt hunn, oder net respektéiert hunn, fir an enger éischter Phas an enger éischter Approche eben déi Médiation pénale kënnen ze maachen. Well mir gesi jo, dass déi och elo vun dem zoustännege Procureur général d'État ënnerstëtzt gëtt.

Da stellt d'Fro sech: Prisong vu Schraasseg oder Dräibuer? Do wou all Mesuren net méi dengen, muss ee sech awer och d'Fro stellen, wéi een de jugendlechen Délinquant am beschte ka betreien.

D'Kommissioun huet festgehalten, an dat schéngt hei zu verschiddenen Diskussiounen Ulass ze ginn, dass dat soll an enger Structure fermée fir mannerjäreg Délinquance gemaach ginn, an ënnerstëtzt der Regierung hir Initiativ, fir dat zu Dräibuer ze maachen. Dohinner sollen nëmme Mineure kommen, déi sech enger graver Infraction schéleg gemaach hunn. Et ass wichteg, dass d'Mission vun dëser neier Struktur genau am Gesetz festgeschriwwen ass, an dass hir Mission net nëmme déi ass vun enger Mesure de garde. Hir Hauptmission muss nämlech sinn, fir d'Mineuren ze éduquéieren an esou gegebenenfalls mat hirer Famill ze probéiere fir se an d'Gesellschaft anzegliedern.

An deem Kontext stellt sech natierlech och d'Fro, ob een déi Jugendleche soll och an de Prisong op Schraasseg bréngen; falls een dat mécht, dann awer nëmme an enger ofgetrennter Struktur an nottamment an engem separate Block, deen da fir déi Jugendleche virgesinn ass, nottamment och während der Détention préventive, fir dass se net a Kontakt komme mat normalen oder aneren Délinquanten.

Et ass hei vu menge Virriedner ganz wéineg vun der Drogeproblematik geschwat ginn.

■ Une voix.- Ouh, ouh!

■ M. Jean-Paul Rippinger (DP).- Jo, et ass ugedeit ginn, mä awer wat d'Solutiounen ubelaangt hunn ech net ganz vill héieren. Et ass e Phänomeen, dee bei eis am Land net ze verkennen ass. Et geet een dovunner aus, dass an deene leschten zéng Joer d'Consommation vun den illegalen Droge staark eropgaangen ass. Wat de Kontakt mat den Drogen ugeet, geet een zum Beispill dovunner aus, dass 1999 27% vun de 15- bis 16-Jährege scho Cannabis consomméiert hunn. Wann et och fir d'Jugendlecher bei deene méi doucen Droge bleift, sou stellt een awer fest, dass och e puer vun hinne sech méi an den Drogekonsum erasteigere, an et ass jo och gesot ginn, dass dat deelweis entsteet duerch de Milieu, dass dat an deem Sënn eben évoluéiert. Leider sinn d'Statistiken an dëser Matière net ganz prezis an ausschlaggebend, mä et ass awer e Fait, dass déi Jugendleche vun haut méi illegal Droge konsuméieren an dass dës Consommation och ëmmer relativ fréi ufänkt.

Ech muss awer soen, dass mer och wäertvoll Preventiounsarbecht, déi am Kader vun der Drogenucht gemaach gëtt, mussen hei konstatéieren an och ënnerstëtzen. Ech denken do zum Beispill un de globalen „Projet de prévention primaire“ an un d'Intervention de crise“, déi an de Schoulen en place gesat gi sinn. Déi Responsable vum Ministère de la Santé si sech der Problematik vun den Droge wuel bewusst a si probéieren och alles fir den Toxicomanen ze hëllefen a se erëm duerch d'Traitement an d'Gesellschaft eranzefügen. Esou sinn am Plan d'action 2000-2004 - also während dëser Legislatur - dës Prioritéite festgehale ginn: éischtens, d'Kreatioun vun therapeutischen Annexen, nottamment fir stabiliséiert Toxicomanen an aner spezifesch cibléiert Gruppen, déi an d'Activitéite vu Manternach integréiert ginn, zweetens, en „Réseau d'aide au logement“ fir déi Toxicomanen, drëtens, d'Kreatioun vun engem „Centre d'accueil d'urgence“ fir d'Toxicomanen.

D'Kommissioun huet awer och de Volet vun Therapieplazen ënnersicht, déi jo zu Manternach ugebuede ginn, a mengt dass déi aktuell Situatioun der Offer net nokënn. D'Kommissioun mengt an hirem Rapport och, dass et wichteg ass fir méi Strukturen fir d'Postcure ze schafen. An enger Question parlementaire, déi mäi Kolleg Bettel am März vun dësem Joer

gestallt huet an déi spezifesch iwwert d'„Cure de désintoxication“ gaangen ass, goufe vum Minister Carlo Wagner folgend Remarque gemaach - an ech insistéieren dorobber, well een domadder beweise kann, wat op deem Secteur schonn an dëser Legislatur gemaach ginn ass -: Et ginn am Moment hei zu Lëtzebuerg fënnf Plazen, wou een esou eng Désintoxication ka maachen, dat ass den CHL, d'Klinik Ste Thérèse, also d'Zithaklinik zu Lëtzebuerg, den Hôpital de la Ville d'Esch-sur-Alzette, d'Klinik St Louis zu Ettelbréck esouwéi de Centre hospitalier neuropsychiatrique. Am Joer 2001 hunn 295 Leit esou eng Kur gemaach, dës Zuel ass säit 1994 stabil.

Wat elo Manternach ugeet ass et esou, dass déi, déi do wëllen hegoen, als Éischt mussen e „Sevrage physique“ maachen. Manternach huet jo als Zil fir den ehemolegen Toxicomanen ze hëllefen, fir dass se sech erëm an d'Gesellschaft afügen. Och hei op dësem Secteur ass vill gemaach ginn, mä dësse Fléau vun der Toxicomanie kann een net eleng mat Prévention bekämpfen, haaptsächlech awer mat Prévention, well et sech jo do essentiellement ëm krank Leit handelt.

Dat gesot, Här President, Dir Damen an Dir Hären, mengen ech nach eng Kéier kënnen ze soen, dass déi Kommissioun eng excellent Aarbecht gemaach huet, dass se, och wann et dräi Joer gedauert huet, déi Zäit huet missen hunn, an dass mir d'accord si mat punktuellen Modifikatiounen a mat der Kreatioun vun neie Strukturen, och esou wéi dat an der Motioun steet, déi ech mat ënnerschriwwen hunn an déi vun de Majoritéitsparteien erabruucht ginn ass. Mir ginn eisen Accord dozou. Ech soen lech merci fir d'Nolauschteren.

■ M. le Président.- Als zweet Riednerin ass d'Madame Lydie Err agedroen. D'Madame Err huet d'Wuert.

■ Mme Lydie Err (LSAP).- Här President, Dir Damen an Dir Hären, ech sinn net Member an där Kommissioun gewiescht, déi zënter véier Joer op dësem Dossier schafft, an ech intervenéieren dofir an dëser Debat nëmme just op engem Punkt, deen d'„Proposition concrète de réforme“ ubelaangt, op de Säiten 39, 40 an 41, nottamment déi Kapitel, déi vun der Mediation schwätzen, zu deenen ech mech bal forcéiert spieren, dat eent oder dat anert ze soen. Elo net nëmme zu deenen Aussoen, déi am Rapport selwer stinn, mä no deem wat haut de Moien op dëser Tribün gesot ginn ass.

Notamment ass gesot ginn, vun der Rapporterin, d'Riichtere sinn net do fir den Dialog tëschent de Kanner an den Elteren ze pronéieren, an am Rapport op der Säit 41 steet eppes vun engem „Recours obligatoire“ un d'Mediation, déi soll ageschriwwen ginn an d'Jugendschutzgesetz vun 1992. An ech mengen, dass do Saache sinn, déi schlecht verstane ginn an déi derwäert sinn hei richteg gestallt ze ginn. E „Recours obligatoire“ un d'Mediation, dat heescht, dass et keng Mediation gëtt. Also kann et net sinn, dass d'Jugendschutzgesetz géing eng obligatoresch Mediation kënne virgesinn.

Mir hu schonn am Titel vum Gesetz de Charakter vum Gesetz determinéiert, an zwar Jugendschutzgesetz, an do wëllt ech dann och op eng prinzipiell Schwierigkeet hiweisen, déi mat esou engem Gesetz iwwerhaapt besteet am Zusammenhang mam Recours op eng Mediation. Jugendschutzgesetz, dat heescht, dass de Jugendlichechen net virun allem soll sensibiliséiert ginn, mä virun allem soll

geschützt si viru sech selwer eventuell, virun der Gesellschaft oder viru wat och ëmmer, mä dat heescht eigentlech net, dass e soll sensibiliséiert gi fir dat wat e gemaach huet, or ass dat d'Essenz vun der Mediation.

Wa mer also - an dat wier op jidde Fall och meng Iwwerzeugung - der Meinung sinn, dass och am Jugendberäich d'Mediation misst ausgebaut ginn, da misst een eng fundamental Iwwerleegung ustellen, ob de „Caractère protectionnel“ vun eise Jugendschutzgesetz dee Moment nach ubruucht wär. Wann een dann zur Konklusion kënnt, dat wär net de Fall - an dat wär eng vu menge Konklusionen, contrairement zu deem wat an der Motioun steet, déi den Här Rippinger elo grad hei presentéiert huet - da wär et eng logesch Schlussfolgerung, dass niewent der „Assistance éducative“ vun den Elteren en Ausbau vun der Mediation vun de Jugendleche géif kommen, mä da muss een awer och wëssen, dass deen Ausbau vun der Mediation esou sollt geschéien, dass en a kengem Fall kënnt obligatoresch gemaach ginn, wéi dat hei steet. Eng obligatoresch Mediation ass eng „contradictio in se“ well dat géif heeschen, dass dat, wat d'Leit sollen aus eegem Bestreuen an aus eegem Autonomiebedürfnis ustelle fir eege Problemer an hir eegen Hänn ze huelen an eng eegestänneg Léisung ze fannen, géing zunichte gemaach ginn dozou, dass ee se kéint dozou forcieren.

Ech mengen net, dass een zu enger Autonomie an zu enger Responsabilisation ka forcieren; och e Gesetz, eng Instanz, ob dat elo de Jugendrichter ass oder wien och ëmmer. De Parquet kann een invitéiere seng Problemer, oder d'Léisung vu senge Problemer selwer an d'Hand ze huelen, e kann een a mengen Aen awer kengesfalls dozou forcieren. E Gesetz wat géing en obligatoresche Recours op d'Mediation virgesinn, domadder wier d'Essenz vun der Mediation selwer a Fro gestallt.

Da steet nach am Rapport, wann d'„Autorités judiciaires“ eng Mediation géingen ustriewen, recommandéieren, da misst déi „Autorité judiciaire“ informéiert gehale ginn „de l'évolution de la situation ainsi que du résultat de la médiation et de ses causes“. Dat heescht an anere Wieder, wa vum Gericht, vum Parquet aus eng Mediation géing suggeréiert ginn, déi géif gemaach ginn, da misst dee Rapport duerno zréck op de Parquet oder bei de Richter kommen, mat allen Detailer vun deene Gespréicher, déi an der Mediation stattfonnt hunn. Dat heescht net nëmme mam Resultat, wat eventuell zustane komm ass, mä eventuell och fir d'Ursache vum Resultat, fir d'Propositionen, déi um Dësch louchen, fir en Accord, deen akzeptéiert ginn ass vun deem engen, eventuell net vun deem aneren, iwwert d'Ursache vum Refus an esou weider, an och dat géif heeschen e komplett Verkenne vum Mechanismus vun der Mediation, wou eben d'Confidentialitét een Haaptelement dovunner ass.

Mediation soll eppes bréngen, an am Fall vun de Jugendlechen ass dat sécherlech keng Exception par rapport zum Cas général, mä da muss se net nëmme komplett fräiwëlleg sinn, da muss se och komplett confidentiel sinn, an dat ass souguer eng vun deenen eenzegen essentielle Konditiounen, déi souguer an eise aktuelle Gesetz iwwert d'Médiation pénale drastinn. Et zirkuléieren also hei an de Käpp Iertümmer iwwert d'Mediation, wou ech wëll profitéiere vun dësem Rapport, fir se aus dësem Kontext erauszehuelen an e puer Iddien ze klären.

Et geet dann och Rieds vum Centre de médiation, dee vill Jugendaarbecht mécht am Zusammenhang mam Jugendparquet vum Parquet Lëtzebuerg, an da gëtt opgezielt, wat d'Missionen vun

deem Centre de médiation sinn. Et gëtt op enger anerer Plaz gesot, wann da soll d'Jugendschutzgesetz - wéi gesot eng Aberration - eng obligatoresch Mediation fir Jugendlecher virgesinn, da missten d'Servicer ausgebaut ginn, an et gëtt sech d'Fro gestallt, ob ee soll eng Multiplikation vu Servicer maachen, oder ob ee soll de Centre de médiation, deen actuellement déi Jugendaarbecht haaptsächlech mécht, ausbauen.

Ech wëll warne virun der Prolifération vu Strukturen, déi mir de Moment hunn, a wou mir hei héieren hu vu Leit, déi an deem Milieu schaffen, dass heiansdo deen een net weess, wat deen anere mécht. Ech warnen dovir, fir elo och um Gebitt vun der Mediation nach nei Strukturen ze schafen. Mä et ass dofir ze suergen, dass déi Strukturen, déi bestinn, ausgebaut an ausstafféiert ginn, personell a finanziell, esou dass se eventuell e Méiopwand vun Aarbecht kënne mat enger selwechter Qualität weiterféieren.

Ech géif also dovir warnen, dass all eenzelne Service säin eegene Mediationszentrum géif opmaachen. Ech géif och mir erlaben ze soen, dass wann et de Moment de Mediationszentrum vum Lëtzeburger Barreau gëtt, dass een am beschten net drop zielt, fir dass och deen an der Jugendaarbecht soll en Deel vun der Verantwortung hunn, well sou wéi de Règlement grand-dual vum Gesetz iwwert d'Médiation pénale ausgesäit, sinn ech scho bal sécher, dass op deem Niveau do kee groussen Intérêt ass fir déi heiten Aarbecht, déi vill Zäit helandsdo dauert, an déi schlecht rémunéiert gëtt, matzemaachen.

Ech wëll dofir dann nach e lescht Wuert soen iwwert d'Formation vun deene Leit, déi sollen am Centre de médiation a mengen Aen zesummeschaffen. Do gëtt op iergendenger Plaz am Rapport gesot, et misst opgepasst ginn op eng Répartition équilibrée entre juristes, assistants sociaux, psychologues et médecins, well déi Problematik vun de Jugendlechen jo eng villschichteg wär. Ouni wëllen ofzestrideen, dass d'Problematik vun de Jugendleche villschichteg ass, an dofir eng Multitude vu professionellen Assistenz gewünscht sinn, mengen ech ass et awer ganz kloer, dass dat, wat am Centre de médiation gefrot ass, net déi original Formationen vun deene Leit sinn, déi do schaffen, mä virun allem d'Formation fir d'Mediation, an dat ass dat Argument, wat och am Rapport net drasteet. Ech mengen och, dass dat ze bedauern an eventuell nozehuelen ass.

Ech wëll och dofir e puer Recommendationen maachen, wat een am Kader vum Traitement vun de Jugendproblemer an um Niveau vun der Mediation kënnt maachen, wat och e Sënn géif maachen um Niveau vun der Médiation pénale du cours. Et misst een oppassen, dass egal wéi déi Mediation ënnert de Jugendlechen ni obligatoresch gëtt, well soss ass et keng Mediation méi, an dass se egal wéi ëmmer confidentiel bleift, dass se egal wéi ëmmer vu Struktur gemaach gëtt, déi indpendant si vun deenen Instanzen, vun deenen se geschéckt kréien, an dass op allen Niveauen déi Indépendance an d'Formation vun deene Leit, déi se traitéieren, garantéiert gi sinn.

Et muss ee wëssen, dass d'Mediation jo am Widersproch ass mam Aspect protectionnel. Ech denken dofir, dass et wichteg wär prinzipiell, dee Charakter vun eiser Gesetzgebung iwwert de Jugendschutz ze iwwerdenken, fir eben den Ausbau vun der Mediation vu Jugendlecher méiglech ze maachen. Ech denken och, dass et ganz wichteg wär, déi Mediation op deem Punkt net nëmme ze maachen an der Hypothese als Alternativ fir eng Behandlung vun enger Affär um Jugendgericht selwer, mä och à titre préventif, à titre alternatif, natierlech och, wéi et de

Moment ass par rapport zu enger Affär, um Jugendgericht selwer, an dréitens - dovunner huet nach kee geschwat - à titre d'accompagnement éventuellement vun enger Affär, déi och iwwert d'Jugendgericht gelaf ass.

Ech wëll dofir, an och besonnesch dem President vun der Kommission mä Bedauern ausdrécken, dass déi belsch Spezialisten, déi mir eng Kéier an enger Commission jointe op Lëtzebuerg komme gelooss hunn, zesumme mat der Commission des Pétitions, an déi erzielt hunn, wéi Mediatioun notament am Jugendberäich an der Belsch gehandhabt gëtt, dass dovunner kee Wuert am Rapport steet, an dass och keng vun deenen Iddien, déi an der Praxis sech scho laangjäreg bewährt hunn, hei iwwerholl ginn ass.

Ech wëll dofir nach eng Kéier répéter, wéi Mediatioun am Jugendschutz an der Belsch leeft, an hoffen, dass déi eng oder déi aner Iddi aus dëser Praxis och zu Lëtzebuerg kann Uwendung fannen.

Éischtens ass et esou, dass de Parquet selwer an der Belsch, um Gericht selwer, e Service d'assistance huet, wou net nëmmen Assistant-socialen dra sinn, net nëmmen Enquêteuren, Éducateuren, mä wou och e Service Médiation dobäi ass, wou also déi Zesummenaarbecht direkt op der Plaz ka stattfannen, wou e Médiateur en Dossier direkt vum Parquet perséinlech iwwerdroe kritt, wou deejéineg Médiateur responsabel ass, net nëmme fir eventuell zu engem Accord ze kommen - ouni, wéi an eise Gesetz steet, eng Proposition fir eng Solution ze maachen -, mä d'Exécution vun deem Accord soll surveilléieren, an dass, wann en Accord zustane komm ass, deen och exécutéiert ginn ass, dass dee Médiateur zréckgeet bei de Procureur a seet, hei voilà, dat doten ass d'Resultat, zu deem mir komm sinn tëschent der Victime an deem Jugendlechen, deen eng gesticht huet, d'Leit si mat deem Accord hei ze fridden, deen Accord ass exécutéiert ginn, an dann hält de Parquet jo eng formell Décisioun, wou e seet, et ass en Accord komm.

Deen Accord ass vum Parquet akzeptéiert, dat heescht also, dass domadder a wat d'Strofprozedur fir dee Jugendlechen ubelaangt, Schluss ass, dat heescht och, dass et kloer ass, dass esou Saachen - net nëmme bei Jugendlecher, mä och bei Erwuesener misst dat de Fall sinn - eng kloer Positioun hunn, wat d'Action publique ubelaangt, sou dass een och weess, wat fir eng Konsequenz vun enger Mediatioun kënnen gezu ginn, wat d'Inscription um Casier judiciaire beispillsweis ubelaangt, respektiv d'Prise en compte vun enger Affär, wou eng Mediatioun stattfonnt huet, fir eng eventuell Récidive.

Ech kommen dofir zum Schluss an ech proposéieren eng Reform vun eise Mediatiungsgesetz, fir dass éischtens emol kloer ass, dass trotz dem protektionellen Aspekt vun eise Jugendschutzgesetz d'Mediatioun zu Lëtzebuerg mat Jugendleche méiglech a wünschenswäert ass, an dass et soll méiglech sinn, déi Mediatioun auszeféieren, net nëmmen als Alternativ zu enger Affär um Jugendgericht, mä eventuell och virdrun, respektiv als Alternativ oder als Complément zu engem Traitement duerch d'Jugendgericht.

Zweetens dass den Accord, deen an enger Mediatioun zustane kënnt, misst surveilléiert ginn. Dréitens dass en Accord, deen ausgefouert ginn ass, och misst konkret vun engem Richter, normalement vun engem Procureur, ugeholl ginn, fir dass kloer ass, wat d'Beideutung ass fir de Casier judiciaire fir eventuell Récidiv vun deem Jugendlechen, deen do concernéiert gëtt. Véierte Punkt, dass an alle Fall, wou eng Mediatioun virgesinn ass, entweder déi Mediatioun ënnert d'Assistance judiciaire muss

fale kënnen, oder awer gemaach gëtt vun engem Service de médiation, dee vun Stat finanziert gëtt, well soss wär et jo fir déi Leit, déi eng Mediatioun maachen, eventuell par rapport zur Assistance judiciaire e finanziellen Opwand, dee méi héich wier wéi an enger normaler Prozedur.

Ech denken och, dass an alle Fall, wou eng Mediatioun stattfënnt, et misst kloer si wat duerno mat de Poursuiten, mat der Action publique geschitt.

Da missten och an enger Reform e puer Prinzipien, déi de Moment an eise Médiation-pénale-Gesetz net drastinn, drakommen, an zwar d'Indépendance vun der Struktur, déi déi Mediatioun mécht, de Caractère volontaire vun der Soumission op eng Mediatioun; de Caractère confidentiel, deen dran ass, misst ënnerstrach ginn, an d'Prise en charge duerch de Stat misst an esou ee Gesetz dobäi stoe kommen.

E leschte Wonsch an dësem Kontext wär, dass och dee Règlement grand-ducal, deen iwwert den Agrément vun de Médiateure geet, misst e Wuert méi soen, wéi dat wat en de Moment seet, iwwert d'Reputatioun an d'Formation - mä d'Formation net an hirer Profession d'origine, mä d'Formation als Médiateur. Och dat ass, menger Meinung no, eng Lacune an eiser aktueller Gesetzgebung an d'Geleeënheet elo oder ni fir de Jugendschutz oder d'Jugendgesetzgebung ze verbessern, géif am Fong esou zwou Mécke mat engem Schlag kënnen schloen, net nëmmen d'Mediatioun fir Jugendlecher méi ze verbreedern, mä och déi fir Adulter méi korrekt a méi conforme zu de Prinzipien vun der Mediatioun ze arrangéieren.

M. le Président.- Als leschten Diskussionsriedner ass den Här Lucien Weiler agedroen. Den Här Weiler huet d'Wuert.

M. Lucien Weiler (CSV).- Här President, Dir Dammen an Dir Hären, erlaabt mer direkt op déi Remarken, déi d'Madame Err op der Tribün gemaach huet, wat d'Mediatioun ubelaangt, ze reagéieren.

Ech deelen dat, wat d'Madame Err hei gesot huet, zu 95%. Si huet geschwat iwwert de Caractère obligatoire vun der Mediatioun, an do denken ech, dass een de Rapport e bësse méi prezis kucke muss. Mir soen, dass et gutt wär - et muss een nach kucken, ob dat praktesch iwwerhaupt geet - ze obligéieren a schwieerege Situatiounen e Recours op d'Mediatioun ze maachen. Mir schreiwen: „Il est évident que le recours à une médiation implique comme tout procédé de médiation l'accord de toutes les parties concernées“. Et ass e weéneeg dat, wat Dir gesot hutt. Eng Mediatioun geet net, wann eng Partei net wëllt. Dat ass géint d'Essenz selwer vun der Mediatioun. Mir wollte mam Term „obligatoire“ ausdrécken, et misst een an deene meeschte Fäll, do wou et méiglech ass, d'office soen: „Probéiert emol eng Mediatioun“, a wa keen Accord vun de Parteien do ass, da kann eng Mediatioun net zustane kommen. Wéi d'Mediatioun organiséiert gëtt, dat muss ee gesinn.

M. le Président.- Entschëllegt, Här Weiler, d'Mme Err freet d'Wuert fir eng Präzisioun.

Mme Lydie Err (LSAP).- Et ass net deen do Passage, deen ech zitéiert hunn; mat deem dote kéint ech och liewen. Op enger anerer Plaz am Rapport steet: „Il est évident que si le recours obligatoire à une médiation devait être inscrit dans la loi de 1992 et que l'on décidait de recourir aux instances déjà existantes, il faudrait veiller à augmenter de manière substantielle les moyens du „centre de médiation“. An deem Kontext steet näischt méi vun engem Accord dran. Do steet just eppes vun engem obligatoresche Recours.

M. Lucien Weiler (CSV).- Do steet: „...wann esou en obligatoresche Recours“. Mir wëssen, dass et dann zu méi Recours kënnt an deementspreechend mussen och d'Moyenen opgestockt ginn. Mir hunn awer och kloer an daitlech gesot, „...le recours à une structure de médiation en phase préjudiciaire“, dass dat selbstverständlech nëmme ka goen, wann den Accord vun de Parteien do ass. Wann dat op der zweeter Plaz net steet, ass dat vläicht zweedäiteg, mä d'Haaptsaach ass mir hunn eis verstanen.

Ech wollt nach eppes soe wat d'Organisation ubelaangt, déi Dir hei zitéiert hutt, notamment de System vun der Belsch. Dat kann ee selbstverständlech esou gesinn, an ech fannen dat och relativ praktesch, obschonns wann een de ganze Système de protection kuckt, wéi se en an der Belsch hunn, dass ass dat e System, deen esou komplizéiert, esou sophistiquéiert, esou bürokratesch ass, dass et net esou ass, dass ee sech bei alle Punkte bei der Belsch inspiréiert, mä deen dote prezise Fall, sou wéi Dir en hei geschildert hutt a wéi am belschen Text steet, dat schéngt mir eppes ze sinn, wat effektiv pragmatesch a praktesch ass.

(Interruption)

Ech wëll nach soen, Här President, dass déi Debatt, déi mir haut de Moie féieren, déi éischt Debatt ass, déi dëst Parlament, esou wäit ech mech kann erënneren, exklusiv féiert iwwert d'Problematik vu Jonke mat Problemer, wat off sensibel Problemer sinn, schwieereg Froe sinn, mat deene glécklecherweis nëmmen e klengen Deel vun der Jugend hei am Land konfrontéiert ass, wéi iwweregens och am Ausland.

Sensibel a schwieereg Problemer a Froen, op déi et och keng einfach Äntwerte gëtt. Dës Debatt huet dat bewisen. An dass et keng einfach Äntwerte gëtt, dat wëssen déi meescht Acteuren um Terrain, sou wéi och an der Tëschenzäit d'Membere vun der Kommission wëssen, déi ech d'Éier hat ze presidéieren.

Meng Fraktioun hat virun dräi an engem hallwe Joer proposéiert, fir dës Kommission an d'Liewen ze ruffen, well et eis opgefall war, speziell deenen an eiser Fraktioun, déi sech mat deene Froen duerch hire Beruff ofginn, sief et als Affektot, sief et op aner Niveauen, dass et eng Rei vu konkrete Problemer gëtt, déi scho länger Zäit bestinn. Do hu mir eis geduecht, et géif der Chamber gutt zu Gesiicht stoen, wa se sech vun hirer Initiativ aus mat deene Froe géif beschäftegen. Dëst Parlament beschäftegt sech jo mat all méigleche Froen a Problemer, an ech denken, dass ënnert all deenen awer och déi Jonk, déi am Misär sinn, déi Schwieerkeeten hunn, d'Recht hunn, dass hir Problemer eng Kéier vun dësem Parlament e bësse méi genee ënnert d'Lupp geholl ginn.

An deem Kontext huet den honorabelen Här Bodry haut de Moie gesot, deem ech iwweregens fir seng sachlech Interventioun op der Chambertribün félicitéieren, well en ass wierklech op eng sachlech Aart a Weis déi Froen ugaangen, déi mer traitéiert hunn...

M. Alex Bodry (LSAP).- Den Här Rippinger hat awer eng aner Meinung.

M. Lucien Weiler (CSV).- Ech hu fonnt, dass dat wierklech sachlech a problembezunn war, obschon ech selbstverständlech net mat allem d'accord sinn.

Notamment huet den Här Bodry gesot, et wär vläicht schued, dass op där enger Säit d'Parlament sech

elo mat deene Froen hei beschäftegt hätt, an op där anerer Säit géif et awer och e Grupp an der Regierung ginn, fir déi dote Froen ze belichten.

Mir hate gemengt, an dofir hunn ech während där ganzer Zäit vun den Aarbechte vun der Kommission ëmmer versicht, fir eis esou wäit wéi méiglech vun der Regierung ewech ze halen an dëser Problematik, dass d'Parlament emol eng Kéier selwer ouni d'Influenz vun der Regierung, ouni hiren Input, kënnt säin eegenen Input an enger Problematik ginn. Et kann een et selbstverständlech esou gesi wéi den Här Bodry fir gebündelt d'Efforten zesummen ze leeën. Hei war emol eng Kéier den Essai vun der Chamber selwer, „de sa propre initiative“ an eegestänneg ze versichen eng Rei vu Froen ze kucken.

Eis Aarbecht huet sech iwwer laang Zäit higezunn. Dat ass richtig. Vläicht och zevill laang. Ech weess dat net. Jiddefalls weess ech, an dat wëssen d'Membere aus der Kommission: Et war net einfach, et war schwieereg, an au fur et à mesure wéi eis Aarbechte weidergaange sinn a wéi mir mat den Acteure geschwat hunn, déi sech mat de Problemer beschäftegen, ass et net méi einfach ginn.

Haut hu mir e Rapport, hu mer Conclusiounen virleien, mat deene selbstverständlech net all Mensch d'accord ass, well esou wéi et och hei beschriwwen ginn ass, hu mer verschidden Approchë fir déi Problematik unzegoen. Ob ee méi Gewicht op déi eng Approche oder op déi aner Approche leet, huet ee verschiddenaarteg Vuen. Jiddefalls läit eng Aarbecht vir, eng Aarbecht mat konkrete Propositionen, déi d'Regierung soll inspiréieren, an ech hoffen, dass d'Regierung sech vun eise Propositionen inspiréiere léisst.

Den honorabelen Här Bodry huet gesot: D'Zäit leeft elo fort, elo si mir um Enn vun der Legislaturperiod. Ech ginn zou, wahrscheinlech kënnt et elo net méi zu der Émsetzung vun eisen Iddien.

(Interruption)

Wësst Der wéi et ass? Bei schwieerege Froe war et nach ëmmer esou; déi brauchen Zäit fir d'Léisungen ze kommen. Dat war och zur Zäit wéi den Här Bodry nach an der Regierung war de Fall. Och deemools ass d'Zäit verschidde Ministeren heiansdo fortgelaf. Dat ass esou. Dofir soll een de Kapp net an de Sand steechen. Hei läit eng Aarbecht vir op déi opgebaut ka ginn.

Wann da gesot gëtt, Här President, dass d'Kommission e bëssen an eng speziell Direktioun gaangen ass, net genuch, hunn ech hei héieren, an de Fong gaangen ass vun enger Rei vu Froen, da wëll ech lech soen, dass mir net wëles haten, an dat vun Ufank un net, eng wëssenschaftlech Etüd ze maachen iwwert alles dat, wat sech hei zu Lëtzebuerg deet. D'Chamber ass net dee groussen Deel vun der akademescher Welt. D'akademesch Welt ass déi vun den Unien, vun de Centres de recherche, déi d'Aufgab hunn, den Detail dovun opspieren ze goe. A wann haut de Moien hei gesot ginn ass, dass mer an enger ganzer Rei vu Beräicher keng wëssenschaftlech ofgeséichert Donnéeën hunn, dann ass och dat Parlament hei net outilléiert fir sech esou Donnéeën ze beschafen, an da musse mir mat de Moyens de bord fueren, a mir si mat deene Moyens de bord gefuer, an d'Moyens de bord waren an dësem Fall prezis d'Acteuren, déi dobaussen um Terrain aktiv waren, déi eis d'Problemer geschildert hunn.

D'Chamber ass en Deel vun der politescher Welt. D'Chamber soll kucken a probéieren mat hire Méiglechkeete fir zu den Informatiounen ze kommen. Dat hu mer gemaach, an aus deenen Informatiounen, déi mir kritt hunn, hu mer déi Conclusiounen gezunn, déi eis noutwendeg geschéngt hunn.

Ech hu gelies an enger Kritik zu dësem Rapport, dass mer eis zevill an d'Richtung vun där protektioneller Approche Beginn hätten an net genuch gekuckt hätten déi preventiv Approche, d'Approche vun deenen, déi um Terrain aktiv sinn, déi sozialpädagogesch Approche. Mir hätten d'Effizienz vun den Hëllefugebeter net analyséiert, an zevill wären der an dësem Secteur um Terrain aktiv. Et wär eng Inflation vu Leeschtungen do. Dat hätte mir alles net gekuckt an net analyséiert.

Ech muss lech soen, Här President, Dir Dammen an Dir Hären, et steet enger Chamber, schlecht zu Gesiicht, enger Rei Acteuren - déi staatlech kenne mer an déi sinn och ënner Kontroll vum Stat, mä déi privat Acteure maachen sech oft am Kader vu konventionéierten A.s.b.l.en dobaussen um Terrain fir eng gewësse Problematik breet -, ze soen: Haalt op mat Ärer Aktivitéit oder macht dëst oder macht dat.

Wann hei e Problem ass, dann ass et net esou séier un der Chamber fir elo vun deene Bénévolens, déi dobaussen aktiv sinn, ze soen, déi do mussen dëst, an déi mussen dat, mä dann hätt ech mer vläicht erwaart vun all deenen, déi jo dann hei besuergt sinn ëm déi Problematik, déi eis beschäftegt, dass se selwer emol eng Kéier gekuckt hätte wéi d'Kollaboratioun, wéi vernetzt Denken an Handeln um Terrain kann ausgesinn. Et muss jo net vun uewen erof dekreteiert ginn, wéi dat soll gemaach ginn. Da kënen jo awer och eng Kéier „de leur initiative“ déi Leit sech zesummen doen a soen: Lauschtet emol, mir schaffen alleguerten an deiselwecht Richtung, un deemselwechten Zil, mat deeneselwechten nobelen Iddien, da loosst mer emol gemeinsam kucke wéi mer eis Kräften an eis Ressourcë kënnen bündelen a mobiliséieren an deem Intérêt.

Ech fannen net, dass et d'Roll ass vun engem Parlament, fir sech amäuschen ze goen an deenen engen ze soen, si dierften oder si dierften net. Wa gesot gëtt „eng Inflation vu Leeschtungen“, wou solle mir dann elo soen als Parlament, déi do Leeschtung daerf nëmme vun deem oder vun deem gemaach ginn an esou weider? Hei geet et jo och ganz oft ëm d'Bénévolat wat aktiv ass, an deementspreechend, mengen ech, wär déi Kritik, déi do un eis gericht ginn ass, net ganz richtig.

Et ass och gesot ginn, mir hätte sollen iwwert d'Roll vum Richter nodenken. Mä iwwer breet Säite vun eise Rapport hu mer eis jo Gedanke grad just iwwert déi do Fro gemaach: d'Roll vun de Gerichter, d'Roll vun de Richter a wéi mer se gesinn. An et ass net esou wéi hei vu Säite vun deene Grénge gesot gëtt, dass d'Praxis och nach déi wär a géif dra bestoen, dass an alle Fall a méiglechst schnell ëmmer erëm nëmmen d'Gerichter géifen ageschalt ginn. Wien d'Praxis kuckt wat sech deet, wien dat kuckt wat de Jean-Paul Rippinger hei zitéiert huet, notamment dat wat de Procureur adjoint, d'Madame Goniva, gesot huet, wéi si an der Praxis virginn, opgrond vun engem Gesetz wat flexibel ass, wou vill Méiglechkeeten dra sinn, dee gesäit dass et net richtig ass wann hei behaupt gëtt, et géif ëmmer an esou schnell Recours op d'Hëllef vun de Gerichter gemaach ginn.

Här President, ech wëll hei alle Membere vun der Kommission merci soe fir hir Aarbecht. Merci och all deenen Acteuren, déi bei eis komm sinn, eis hir Vuen duergeluecht hunn. Mir hu festgestallt, dass et um Terrain selwer ganz verschidde Vuen an Approchë gëtt zu deene Froen, déi eis haut beschäftegen an dass nach laang net ëmmer do un engem Strang gezu gëtt. An et ass och dat, wat eis als Kommission, och an der Argumentatioun, et schwieereg gemaach huet, fir op enger Rei vu Punkte konkret virun ze kommen.

Ech wëll der Rapportrice, der Madame Frank, merci soe fir hire mëndlechen a schrëftleche Bericht. Ech wëll net méi op all déi Proposen agoen, déi mer gemaach hunn. Mir hunn iwwer 40 konkret Propositione gemaach, déi an eisen Ae Verbesserungen op der ganzer Linn duerstellen. Ech hunn nëmme bei dräi oder véier vun deene Propositione wierklech, quant au fond, Kritik héieren, déi net vun deem engen oder deem aneren akzeptéiert ginn. Vill, ganz vill vun deene konkrete Propositionen, déi mer maachen, ginn akzeptéiert a wann dat da schlussendlech sollt d'Resultat si vun eiser Aarbecht, datt mer 30 oder méi konkret Propositionen, déi mer gemaach hunn, duerchgesat kréien, herno an Texter erëmfannen, herno an der Praxis erëmfannen, ech denken, dann hätt schonn eleng dowéinst déi vill Aarbecht, déi sech hei gemaach ginn ass iwwer Joren, sech rentéiert.

Ech wëll net op den Detail vun deene Propositionen agoen. Ech wëll just e puer punktuell Remarque maachen. Ech hu virun zwee Deeg en Assistent social begéint, deen ech gutt kennen an dee gesot huet, en hätt eise Rapport gelies, e wär mat villem d'accord, e wär awer net mat allem d'accord, mä e géif fanen, dass d'Sozialaarbecht, d'Aarbecht, déi um Terrain dobauss vum Educateuren, vu Psychologe vum SPOS, vum SCAS a vun anere Leit gelescht gëtt, net genuch gewürdegt gi wär an deem Rapport.

Ech muss lech soen, Här President, an ech mengen dat kënnen d'Membre vun der Kommissioun hei och bestätegen, dass an der Kommissioun ganz vill Estime iwwer all déi Zäit war fir d'Hëllefleschtung vun all deene Leit, déi um Terrain schaffen, déi ënnert dem Sammelbegrëff „Sozialaarbechter“ agestuuft sinn. D'Assistenz fir d'Familljen, déi en détresse sinn, hiren Asaz, Hëllef, Therapien, Preventioun, Assistance éducative, déi si gewürdegt ginn a si gehéieren ënnerstëtzt, well des Leit sinn déi éischt, déi am konkrete Fall sollen a müssen optrieden, Hëllefstellung gi fir déi Jonk, déi net eens gi mat sech selwer, déi net eens gi mat hirer Famill, déi net eens ginn an der Schoul, déi net eens gi mat hirem Engagement, an och Hëllef gi fir Elteren, déi mat hirem Kand net eens ginn, déi mat sech selwer net eens ginn, déi selwer en détresse sinn.

Do sinn déi Leit jo alleguer gefuerdert an déi triede jo och en fait massiv op dobaussen um Terrain. Vun der Assistante sociale iwwert den Educateur mat all deenen Acteuren, déi aktiv sinn, do gëtt jo Dag fir Dag an an all Stad hei am Land, a villen Dierfer, déi doten Aarbecht gemaach. Déi ass gewürdegt gi vun der Kommissioun, vun eis alleguerten, wat u sech fir eis déi éischt Pist ass. D'Aarbecht also vun den - wann ech den Term därëf gebrauchen - „Sozialaarbechter“ dobaussen um Terrain konkret an de Familljen, mat de Leit an deenen eenzelne Situatiounen. An et ass eréischt an engem spéidere Stadium, an enger zweeter Phas, wou dat kënnt wat mir gesot hunn, wat soll oprecht erhalte ginn: d'Protektioun an de Schutz. D'Protektioun viru sech selwer, virun der Famill, virun den Elteren, dem Administrateur a verschiddene Fäll, wou d'Kanner ebe Victime sinn, Protektioun awer och an deene Fäll, wou d'Kanner Auteur sinn, virun deem Drëtten virun dese Jonken.

An et ass jo an deem Beräich, wou eis virgeworf ginn ass, mir géifen hei eng paternalistesche Approche favoriséieren, mir géife Solutions de facilité proposéieren, déi am Placement an Heemer, an enger Fleegefamill, am Versuergen, Verplanzen, Kontrolléiere vun de Kanner géife bestoe; dat wär d'Léisung, déi an deem Modell, dee mir prekoniséieren, géif primär d'Roll spillen an dass den Offere fir d'Fa-

milljen ze ënnerstëtzen, fir d'Familljen ze stäerken, net genuch Prioritéit géif ageraumt ginn.

Ech deelen des Meenung net, well se einfach der Realitéit net entsprécht, Här President. Et gëtt um Terrain, an ech hunn et just gesot, e ganze Koup vun Acteuren, ob staatlecher oder privater, déi versiche sozialpedagogesch Aarbecht ze maachen all Dag. Dag fir Dag a praktesch an all Stad an a villen Dierfer hei am Land, an deene verschiddenste Situatiounen, an déi hu jo och onwahrscheinlech vill Succès opzeweise mat där Aarbecht, déi se maachen. Mä si hunn awer leider - an dat ass jo net hir Schold - net nëmme Succès opzeweisen, mä et sinn och Défaiten do. D'Realitéit muss een awer gesinn. Wann Dir déi konkret Situatiounen op den Terrain kucke gitt, wéi se sech dann ofspillen a wéi mer se geschildert kréien, do ass sozialpedagogesch Aarbecht ganz gutt. Mä wann der déi 14 Deeg gemaach hutt an de Papp ass owes nees voll heem komm an huet d'Kand hallef doud geschloen, jo dann héiert et zu engem gewësse Moment op mat der sozialpädagogescher Aarbecht, da mussen aner Mesuren ergraff ginn. Da muss de Schutz kommen. Da muss d'Hëllefstellung kommen. Dat huet näischt méi mat Paternalismus ze doen. Dat heescht just der Realitéit an d'Ae kucken.

Ech hu gesot, et gi verschidden Approchen. Et gëtt déi éischt Approche vun deene Leit um Terrain, déi sollen hir Aarbecht do maachen. Déi zweet Approche ass déi, déi ech elo just geschildert hunn. Wann et dann eben net anescht geet, da muss de Modèle protectionnel, de Schutz, ufänken ze spillen an da kënnt déi drëtt Phas, an dat ass déi wou d'Gerichter an d'Justiz sollen hir Aarbecht maachen. An dat ass notament och am Kader vun der Délinquance juvénile. Eist Gesetz, dat ass e Gesetz wat eng Philosophie huet wou ee ka soen: schützen - u sech - statt strofen. Well d'Strof jo net an der éischter Linn am Vierdergrond steet, an dat ass dat, wat mech u sech am meeschte gefreet huet, och wann ech déi Leit héieren hunn aus der Justiz, déi bei eis komm sinn; et steet net hei am Vierdergrond déi Jonk virun de Jugendrichter ze zitieren a vun uewe Mesuren ze dekrétéieren.

A wien noliest wat d'Madame Goniva mécht, eng Fra, déi zënter 20 Joer um Terrain ass, an déi net bekannt dofir ass, fir, esoubal Problemfäll bei hir optrieden, déi bei de Jugendrichter ze verweisen. Mä déi ass bekannt dofir, fir - an de Kollege Ripinger huet dat hei zitéiert - déi Jonk bei sech ze ruffen, fir mat hinnen ze schwätzen, fir se an de Centre de médiation ze iwwerweisen, fir datt do deene Jonken emol kloer gemaach a virgefuert gëtt, wat se en fin de compte da gesticht hunn, a fir hinnen dann iwwer iergendee Wee, sief et iwwer gemengnëtzeg Aarbecht oder aner Mesuren, ouni datt déi Affär um Geriicht muss landen, Conscience bäizebréngen, e Gefill ze gi fir dat wat se gemaach hunn, an datt eis Gesellschaft net kann domadder liewen. Dat ass dach net dee Système protectionnel, deen ëmmer hei beschriwwé gëtt. Dee Système protectionnel, dee mir hunn, huet een anere Contenu wéi dat wat ëmmer vun deenen, déi en esou staark kritiséieren, gesot gëtt.

Ech wëll soen, Här President, dass d'Kommissioun jo op zwee Niveaue Propositione gemaach huet. Selbstverständlech, et ass vläicht am Dispositif net esou erauskomm, datt déi Aarbecht, déi dobaussen um Terrain Dag fir Dag gemaach gëtt vun all deene Leit, déi aktiv sinn, soll ënnerstëtzt ginn, och ënnerstëtzt gi vun der Regierung. Awer et soll och gekuckt ginn, datt e bësse méi - net Kontroll, dat ass net de richtigen Terme -, mä datt e bësse méi Kollaboratioun ënnert deenen eenzelne Servicer kënnt, datt e bësse méi

vernetzten Denken a vernetzten Schaffen ënnert hinne kënnt, datt d'Kräfte gebündelt gi fir datt d'Zil, op dat mer gemeinsam hischaffen, kann erreecht ginn. An do geet eise Wonsch un d'Regierung, wann dann den Terrain selwer an d'Acteuren um Terrain dat doten net kënne fäerdeg bréngen, an et ass schwéier, ech ginn dat zou, dofir denken ech och net, datt et dem Parlament seng Aarbecht ass, da soll d'Regierung emol versiche fir ze kucken ob net méi vernetzt Schaffen hei kann erreecht ginn.

Um Niveau vun den Institutionen, konkret Propositionen, notament d'Médiatioun, wat eis eng wesentlech an eng wichteg Affär erschénkt, och erëm grad just pour éviter, datt d'Affären op de Gerichter landen; dann Institutionen: „Pédiatrie sociale“, „Centres d'accueil en milieu ouvert“, „Structures postcure“ fir Toxikomanen: dat si Saachen, déi hätte mer gär, déi wënsche mer, déi froe mer vun der Regierung, déi soll d'Regierung kucken ze maachen am Kader vun de finanzielle Méiglechkeete fir datt mer hei virukommen.

An um Niveau vun dem Jugendschutzgesetz sinn hei Propositionen diskutéiert ginn. Ech wëll e Beispill erausgräifen, dat vun der „Autorité parentale“, oder och d'Beispill vun der „Composition collégiale“ vum Tribunal de la jeunesse. Jo ech verstinn, déi Gréng hunn eng aner Approche hei, déi gesinn dat anescht. Mä d'Majoritéit vun der Kommissioun wëllt aus gudde Grënn, well mer Erfahrungen hu mat „Composition collégiale“ op anere Gerichter, wéi dat fonctionnéiert, bei deem System bleiwen dee mer hunn, well mer mengen, datt dat deen effikassen an dee richtige wär. Sou datt, wann een net d'accord ass mat eppes, een awer net kann higoen a soen, dat heite wär elo Gepléischters, mir géife bei deem bleiwe wat mer hätten.

(Interruptions diverses)

Jo natierlech, et sinn Acteuren um Terrain déi dat froen, et sinn awer och vill Acteuren um Terrain déi et net froen, an déi soen: Et kënnt iwwerhaupt net a Fro, Dir sollt dat doten net maachen. Mir sinn hei am Parlament. Ech kucke mer u wat déi eenzel Fraktiounen hei am Parlament soen. An hei sinn d'Fraktiounen alleguerten, wann ech dat richtig verstanen hunn, mat Ausnahme vun deene Grëngen, der Meenung, datt mer dat dote solle bäibehalen, datt mer op där Schinn solle fueren.

Et ginn Argumenter fir an eng aner Richtung ze goen. Mä et ginn awer och gutt Argumenter fir eis Approche, an en respectant jiddereen deen aneren. Dir hutt Är Approche, mir hunn eis Approche. Mä dat wëllt awer net heeschen, datt mer eis net Gedanken doriwwer gemaach hunn. Dat ass awer net onbedéngt Gepléischters wa mir soen: Do ass ee prezise Punkt, bei deem wëlle mir net datt et elo zu Modifikatiounen kënnt. Mir froen 30 verschidden - op eenzel Punkten - Modifikatiounen, mä op deem do prezise soe mer: Mir bleiwe bei deem, well et ass jo gefrot gi fir et ze änneren. Mir soen: Mir wëlle bei deem bleiwe wat mer hunn.

A wann da gesot gëtt, mir géifen ëmmer hei net Autorismus, mä Paternalismus spille loosse, muss ech lech soen: Déi Proposen, déi mer hei maachen, dat ass a wäite Strecken eng Protektioun vum Jugendleche géint den „Arbitraire étatique“. Mir baue weider Schutzmesuren. Mir bauen déi Schutzmesuren, déi am Gesetz sinn, aus a mir bauen neier an, fir datt hei net vu Säite vun de Gerichter oder vun anere kënnen Décisiounen geholl ginn „qui peuvent léser les intérêts“ vun deene Jonken. Dat muss een dach awer gesi wann ee konkret an

am Detail déi Propositionen analyséiert, déi mer hei gemaach hunn!

Et ass net well d'Madame Goniva, Procureur d'Etat adjoint, seet: „Mat deem aktuelle Gesetz si mir zefridden“, woufir mir mengen, datt ee soll op där Schinn bleiwe wou mer sinn, mä wou mer awer eng Abberzuel vu konkrete Verbesserungspropositione maachen am Interesse vun deem Eenzelnen, dee riskéiert mat dem Gericht a Konflikt ze kommen. Dat Gesetz - an dat ass de groussen Avantage dovun - léisst den noutwendege Choix, léisst Optiounen, Flexibilitéit, et kann an déi eng Richtung an et kann an déi aner Richtung goen, esou wéi eben de konkrete Fall ass, an et muss ee jo ëmmer erëm vum konkrete Fall ausgoen. De Risiko ass, wa mer hei déi Froen diskutéieren, datt mer dann eng generell Approche hunn. Wa mir mam konkreten Fall konfrontéiert sinn, da verléiert déi generell Approche, déi ee kann zu esou Froen hunn, ganz séier a ganz oft un Aktualitéit, an da muss ee sech mam eenzelne Fall ofginn.

Ech wëll soen, Här President, datt mat deem Rapport hei, mat där Debat, déi mer hunn, mat deene Konklusiounen, déi mer d'Regierung froen aus deem Rapport ze zéien, kee Schlusstréch gezunn ass. Mir wëssen, datt dat hei net „der Weisheit letzter Schluss ist“. Mir hu mat deene Moyer, déi mer haten, versicht an der Diskussion, am Dialog mat deene Leit ze ventiléieren, erauszueschelen, eis eege Responsabilitéit ze iwwerhuelen, eis op verschide Pisten ze beginn, wou mer mengen, datt se déi richtig sinn. Et ass eng Diskussion déi wäert an deenen nächste Jore weidergoen, och am Kader vun engem reforméierte Jugendschutzgesetz. Dat lescht hu mer vun 1992. Mir sinn 2003. Zéng Joer méi spéit diskutéiere mir iwert eng Reform dovunner. Mir wäerten an deenen nächste Joren, wa mer eng Reform hunn, och zéng Joer méi spéit erëm doriwwer diskutéieren, well et eng Matière ass, „qui prête toujours à discussion“. Mir hunn eis Méi ginn.

Ech denken och, mat dem Resultat ënnert dem Stréch, och wann net all Mësch domat kann d'accord sinn, och wann et aner Approché ginn zu där Problematik, déi eis hei concernéiert, datt mer awer eng Aarbecht fäerdeg bruecht hunn, déi eng zolidd Basis ass a wou mer wierklech ganz häerzlech d'Regierung géife bieden, sech drun ze inspiréieren bei deenen Texter, déi se amgaangen ass auszeschaffen. Ech soen lech merci.

Plusieurs voix.- Très bien.

M. le Président.- D'Wuert huet elo den Här Justizminister Luc Frieden.

M. Luc Frieden, *Ministre de la Justice*.- Här President, Dir Damen an Dir Hären, ech géing gären am Numm vun der Familljeminstre, déi leider huet missen éischter fortgoen, an a menger Qualitéit als Justizminister der Chamber merci soe fir déi Aarbecht, déi gemaach ginn ass an där Kommissioun, an och fir deen Débat, deen de Moien hei iwwer dräi Stonnen an öffentlecher Sitzung gelaf ass. Dat hei ass e Sujet, mat deem mir eis an der Regierung an deene leschte Joren ofters ofginn hunn, a mir sinn oft zu där Konklusioun komm, déi och de Moien hei e bësse confirméiert gëtt, datt et zu all deene Sujeten do vill Argumenter op där enger an op där anerer Säit gëtt, Argumenter, déi oft kontradiktoresch matenee sinn an déi eis am Fong zur Konklusioun verleiden, datt een hei net ka ganz einfach soen: Deen een huet Recht an deen aneren huet Onrecht.

Dat erkläert och - an dofir mengen ech ass dat fir eng Kéier eng Kritik déi ech unhuelen, awer déi ech als positiv ugesinn - wann de Spriecher vun der sozialistescher Frak-

tioun seet, et wär jo schlëmm, datt elo schonn dräi Joer géing hei iwwer debattéiert ginn. Ech froe mech heiansdo ob een net nach misst am Fong weider iwwerleeën, ier een zu ze schnelle Reaktiounen duerch Gesetzesännerungen heirobber kënnt.

Wéi ech Justizminister gi sinn, hu mer an deenen éischte puer Woche Leit scho Propositione gemaach, wéi ee kënnt d'Jugendschutzgesetz änneren, an dat wär an eng ganz aner Richtung gaange wéi dat wat zum Beispill haut aus deem Débat hei an där Kommissioun erauskomm ass, nämlech datt mer solle beim „Système protectionnel“ bleiwen. Ech kann lech soe fir d'Regierung, datt mir a grouse Linne mat deem kënne liewe wat d'Kommissioun studéiert huet. A wann den Här Weiler elo grad als President vun där Kommissioun gefrot huet, datt d'Regierung sech soll un deem inspiréieren, wat an där Kommissioun gemaach ginn ass, da kann ech dem Här Weiler soen, datt dat ganz genoe eis Intentioun ass.

Mir mengen, datt deen Débat an och déi vill Sitzungen, déi déi Kommissioun hat, wou se Leit héieren huet, utile sinn esouwuel um gesetzgeberesche Plang, Jugendschutzgesetz, wéi um Plang vun der Organisation an der Existenz vu Strukturen, wou mir eis un deem inspiréiere wëlle wat d'Chamber gesot huet. D'Regierung realiséiert ganz kloer, datt des Legislaturperiode op en Enn geet, an ech wëll soen, datt des Regierung wëlles huet am éischten Trimester vum nächste Joer Ännerungen zum Jugendschutzgesetz, am Kader vun deem wat Är Kommissioun proposéiert huet, der Chamber virzeschloen. De Fait, datt d'nächst Joer Wahle sinn, empêcheiert net, datt d'legislativ Aarbecht weidergeet, weder déi vun der Regierung, déi Propositione mécht, nach déi vun der Chamber, deser oder där Chamber déi aus de Wahle vum Juni d'nächst Joer ervirgeet, fir datt déi déi Aarbecht weiderféiert.

Ech mengen net, datt dat hei e partéipolitescht Thema ass. D'Jugend, d'Kanner sinn d'Zukunft vun eisem Land. Mir müssen eis ëm déi bekëmmern, deenen et schlecht geet, déi Problemer hunn, an preventive Beräich an am Beräich vun deene wou d'Problemer schonn do sinn, an do fënnt ee keng einfach Äntwerten drop. Mä et ass eis kollektiv Responsabilitéit, datt mer versichen op deene Weeër weiderzegoen, déi mer an deene leschte Jore gaange sinn. Datt een dat ëmmer erëm muss verbessere, datt et Lacuné gëtt, dat bestreit d'Regierung an deem Sujet guer net, mä et ginn och keng einfach Léisungen.

Dofir seet d'Regierung der Kommissioun an och der Rapportrice merci fir déi gutt Aarbecht, déi hei gemaach ginn ass. Mir si relativ wäit mat eisen Aarbechte fortgeschritt, mir loosse déi do Aarbecht afléissen an dee Projet de loi, deen dat bestehend Jugendschutzgesetz ofännert, a wéi gesot, innerhalb vum éischten Trimester vum nächste Joer wäerte mer der Chamber Propositionen an deem dote Sënn maachen. All aner Punkten, déi keng gesetzgeberesch Solutioun verlaangen, gi selbstverständlech och virun allem am Familljeminstère nach eng Kéier seriö iwwerkuckt, a mir wäerten dann och do mat Propositionen kommen. Merci.

M. le Président.- De Lucien Weiler freet d'Wuert nach eng Kéier.

2. Ordre du jour

M. Lucien Weiler (CSV).- Här President, et ass fënnef vir hallwer eng an d'Finanzkommissioun ass fir hallwer eng zesummegegruff. Well mir e bëssen an Zäitrock sinn a well bei deene Motiounen, déi eis hei virleien, notament vun deene